

Ivo Mijo Andrić
 Željko Bajza
 Slavica Bakšaj
 Josip Balaško
 Ivan Bašić
 Zoran Bašić
 Đuro Bel
 Željko Bilankov
 Svetislav Biljanović
 Marko Ivica Blažević
 Davor Bobanac
 Drago Bosnić
 Ivan Bradvica
 Darija Bujas
 Alojz Buljan
 Darko Ciglenečki
 Jozo Čizmić
 Ivana Ćurić
 Ivan Dermiček
 Jandre Drmić
 Dragutin Dubravčić
 Ivan Dujmović
 Nadan Dumanić
 Zlatko Erjavec
 Željko Funda
 Zlatko Garvanović
 Jadranka Göttlicher
 Ivan Grahovec
 Josip Grgić
 Abdurahman Halilović – Ahil
 Sakiba Harčević
 Mate Ivandić
 Danko Ivšinović
 Martin Jakšić
 Tatjana Jedriško Pančelat
 Dražen Jergović
 Ante Juretić
 Velimir Karabuva
 Vlado Karakaš
 Ivan Katić
 Slavko Kendelić
 Ivica Kesić
 Zvonimir Končevski

UH
AH

Cijena 15 eura

Miljenka Koštro
 Zorica Krznar Blagec
 Dragutin Lončar
 Tonka Lovrić
 Danica Majnarić
 Damir Markulj
 Stanislav Maroja
 Drago Maršić
 Aldo Matelić
 Tomislav Mihanović
 Marinko Mijović
 Grgo Mikulić
 Darko Mrkonjić
 Boris Nazansky
 Franjo Ordanić
 Mara Ožić-Bebek Imotica
 Milan Perin
 Hrvoje Marko Peruzović
 Ivan Picer
 Petar Pilipović
 Ljerka Poštek Jelača
 Živko Prodanović
 Ladislav Radek
 Daniel Radočaj
 Marinko Radovčić
 Đurdica Ramqaj
 Milan Rupčić
 Josip Salajster
 Zoran Salamunović
 Mirjana Smažil Kočan
 Ante Spajić
 Emil Strniša
 Tomislav Supek
 Alojz Šekrst
 Nikola Šimić Tonin
 Jelena Šipek
 Ante Tešija
 Ante Tičić
 Zlatko Tomić
 Ivana Turudić
 Denis Vidović
 Veseljko Vidović
 Đurđa Vukelić Rožić
 Miroslav Vukmanić
 Frano Vukoja
 Mladen Vuković
 Nedo Zuban
 Zdravko Žarković
 Darko Žigrović

ČISTA PETICA

ČISTA PETICA

*Zbornik aforizama
 Udruge hrvatskih aforista i humorista*

ČISTA PETICA

*Zbornik aforizama
Udruge hrvatskih aforista i humorista*

Nakladnik
Udruga hrvatskih aforista i humorista
<https://uhah.hr>

Copyright © UHAH i autori

Za nakladnika
Mladen Vuković, predsjednik
mladen.vukovic@gmail.com

Uredništvo
Frano Vukoja – glavni urednik,
Dražen Jergović, Boris Nazansky, Zlatko Tomić
Miroslav Vukmanić, Mladen Vuković

Naslovница
Damir Novak

Lektorica
Branka Vukmanić

Tisk i uvez
Studio Moderna, Zagreb

ČISTA PETICA

*Zbornik aforizama
Udruge hrvatskih aforista i humorista*

Zagreb, 2022.

CIP zapis dostupan u računalnom katalogu
Nacionalne i sveučilišne knjižnice u Zagrebu
pod brojem 001158468

www.nsk.hr

ISBN 978-953-48353-9-5

Ocjena: Sjedi, pet!

Kada ti urednici zbornika aforizama *Čista petica* Udruge hrvatskih aforista i humorista ponude da napišeš predgovor, onda nema – pogovora. Zaronio sam u duboke misli i primisli stotinjak odabralih autora i autoriteta aforizma i epigrama, najtežih satiričnih formi i kratkih književnih žanrova, te pročitao sve u jednom dahu kao ronilac na dah. Kad sam izronio, dao sam ocjenu: Sjedi, pet!

No, valjalo je napisati dvije kartice predgovora o umotvorinama od jedne ili dvije rečenice, odnosno četiri stiha. Jedne sam se prigode usudio dopuniti Čehova: Ako je kratkoća sestra talenta, aforizam joj je – brat! I ostajem pri tome. Nas stotinjak hrvatskih svemirskih putnika u kapljici vode (onoj kapljici kad se čaša prelije), koja se alkemijom riječi pretvara u kristalnu kocku vedrine, okupili smo se u zboru trudbenika duha i svoje umno zrnovlje uambarismo u peti ambar UHAH-a.

Znamo da se aforizam najprije pojavio kao medicinski poučak kod Hipokrata i Galena, a onda se preselio u mudra učenja Plutarha, Bacona, Goethea... Potom se Lec lecnuo aforizam dignuti u zvjezdane visine, da ne ide malen ispod zvijezda. A nastao je od grčkog glagola *aphorismos* koji znači odijeliti, odvojiti, lučiti, riješiti, definirati. Iz medicinskog recepta preselio se u svijet poeta. Preselio se u kozmos mudroslovlja, smjestivši se u sazvježđu književnih kratkih formi, negdje između poezije i proze. Aforizam se tako iz medicinske ambulante preselio u književno-filosofski dom mentalnog zdravlja. U princa misli i riječi zaljubiše se humor i satira te ga snažno za grliše. A ta ljubav koja traje stoljećima sve je veća i vjernija. Nije zaobišla ni hrvatske bardove lijepe, mudre, sažete,

duhovne i duhovite riječi, od Marula pa se do živućih, žilavih i živahnih hrvatskih aforista čije se mudroslovice nadoše u pet zbornika UAH-a. Aforizmu se pomalo stidljivo pridružio i pokoji epigram, brat po sažetosti, umnosti i duhovitosti. Aforizam voli društvo pa se nađe i na društvenim mrežama. Nadamo se da se neće tu previše zapetljati, nekako mu više godi biti ukoričen. Aforizam i epigram vole miris papira, posebno miomiris knjige. Ona je školjka sjajnim biserima mudrih i duhovitih misli.

Godišnji zbornici UAH-a na najljepši način obogaćuju ukupno hrvatsko satirično i humoristično stvaralaštvo, a daju vrijedan doprinos kratkim književnim formama hrvatske književnosti. Hrvatski aforisti su u formi, a u formu ulaze i autori epigrama, pa s pravom očekujemo da ih institucije koje se bave književnošću i hrvatskom kulturom uopće shvate i prihvate i više nego ozbiljno.

Nakon što sam izronio iz rukopisa *Čiste petice*, u moždanim vijugama i na liniji srca ostadoše mi brojna svjetlucava zrnca ove kristalne kocke vedrine. Jedan od kolega po Peru uvjeri me u to da je aforizam kratka misao za dugotrajnu upotrebu. Čitatelji *Čiste petice* uvjerit će se u tu činjenicu. Saznat će i to kako s lakoćom prihvaćamo poteškoće, kako nam je potreban sudski tumač za jezik mržnje, kako je sve lakše živjeti teško, kako je humor antibiotik širokog spektra. Zahvaljujući autorima *Čiste petice*, kojima je pun aforizam svega, čitatelju će biti puno jasnije kako neki ograničeni imaju neograničenu moć, kako i zašto je više influencera nego zidara, stolara, keramičara, parketara i drugih majstora skupa, zašto ratna sjekira ne upada u med, zašto u skupim automobilima najčešće buči jeftina glazba, zašto oni koji ruke prljaju, ruke ne Peru, već trljaju!

S aforizmima i epigramima nema šale, aforisti i pisci epigrama rade u tri smjene. Ponovimo ocjenu uvrštenim autorima u *Čistoj petici*: Sjedi, pet!

Frano Vukoja

*Zbornik aforizama
Udruge hrvatskih aforista
i humorista*

2022.

Ivo Mijo Andrić

rođen je 1948. godine u Čanićima kod Tužle, od 2004. godine živi i stvara u Zagrebu. Piše poeziju, prozu, drame, aforizme, oglede i književne prikaze. Objavio 56 knjiga, od čega 13 zbirki aforizama i epigrama. U ediciji "Digitalne knjige" u Zagrebu 2020. godine objavio zbirku prikaza i ogleda o knjigama aforizama pod naslovom *Moždani udar©i*. Književni radovi su mu prevodeni na engleski, njemački, ruski, češki, slovački, slovenski, makedonski, kineski, rumunjski, armenski i arapski jezik. Član

je Društva hrvatskih književnika, Društva pisaca Bosne i Hercegovine, Društva hrvatskih književnika za djecu i mlade i Udruge hrvatskih aforista i humorista od 2017., čiji je suosnivač.

Aforizam je kratka misao za dugotrajnu upotrebu.

Sve možete kupiti na sniženju, osim vremena.

Obezglavljen je samo onaj tko nosi glavu u torbi.

Dok jedni daju sve od sebe, drugi sve to uzimaju.

Ratovali smo u oba svjetska rata. Treći će završiti bez nas.

Mnogi su se zapetljali u društvene mreže.

Grb nam je u kockama. Zastava u boji. A mi smo odavno u crvenom.

Sami odlučujemo o vlastitoj sudbini. U skladu s preporukama Europske unije.

Kod nas je sve dobrovoljno. Čak i život.

Država se brine za zdravlje naroda. Cijepa ga.

U ekonomске teškoće ušli smo s lakoćom.

Lijeka nema samo za one koji su ludi od sreće.

Otrijeznio se tek kad mu je žena popila pamet.

U nedemokratskim državama zadovoljne drže pod kontrolom, a nezadovoljne pod ključem.

U ljekarni nećete pronaći lijek za potrošačku groznicu.

Korupcija je kad država nudi nagradu za prijavljivanje onih koji uzimaju mito.

Oduvijek je najteže bilo... podizati svijest.

Razlike lako uočavaju oni koji ne uočavaju sličnosti.

Kod nas ni talog ne ide prema dnu, već ka vrhu.

Nepismeni trebaju više pisati, a pismeni trebaju više čitati.

Ne slušajte one koji vas ne čuju.

Bogati smo vodom. Zato sve dublje tonemo.

Europski poticaji dobro dođu svima koji se spotiču.

Željko Bajza

rođen je 1946. godine u Poznanovcu u Hrvatskom zagorju. Hrvatski je znanstvenik, dr. sc., publicist i kulturni aktivist. Autor je deset knjiga različitih tematika. Objavio je oko tisuću novinskih članaka te ostvario nekoliko stotina radijskih emisija. Osim znanstvenim i stručnim radom, publicistikom i slikanjem, bavi se i pisanjem poetskih i proznih radova koje uspješno objavljuje u prigodnim zbornicima, tjednicima, kulturnim glasilima, časopisima, portalima te na Hrvatskom radiju. Živi i

stvara u Zagrebu.

Tko tebe kamenom s ramena, ti njega kruhom iz dućana.

Ljubavnici su prolazni, a herpes ostaje.

Pažnja: konobarice ne primaju sitniš.

Kad se rodimo, svi se najprije bavimo ženskim grudima.

Imamo prilično cirkusa, ali nema dovoljno šatora.

U praksi zapravo ima malo praktičnog.

Mnoge bi trebalo poslati s odgovornog na odgovarajuće mjesto.

Imali bismo briga manje da se više oslanjamo na znanje.

I ja se bavim sportom – svaki tjedan ispunjavam sportsku prognozu.

POLAGANA PJESMA

*Premalo smo se zalađali
rizicima izlagali
rješenja smo odlađali
nismo se više slagali
sami smo sebi odmagali
na kraju smo zapomagali
kad smo račune polagali.*

VU ISTOMU DURU

*Zanemarili smo kulturu
zapustili agrokulturu
al ak bumo z rešenjima čekali zadnju vuru
moglo bi nas to vudriti po turu.
Zato se treba vrnuti malo v naturu,
napraviti prevarantov inventuru
deti na potkradanje cenzuru
i da zapevamo vsi vu istomu duru.*

Slavica Bakšaj

rođena je 1958. godine u Majevcu, Bosna i Hercegovina. Čitavog života piše, a posljednjih sedam godina objavljuje. Voli reći kako čitanje dušu hrani, a pisanje oslobođava. Objavila je knjigu *U potrazi za odgovorima* (2016.). zajedno s kćerima 2017. godine objavila je zbirku pjesama i poema *Zapisano u zvijezdama*. Sudjeluje u tiskanim zbornicima i digitalnim časopisima. Na natječaju UHAH-a "Ivan Haramija Hans" osvojila je 2020. godine prvu nagradu za najkraći humoristični potpis ispod karika-

ture. Živi i stvara u Varaždinu.

Jedino bogatstvo koje nadživi čovjeka je – bogatstvo uma.

Kad mršave tisuće pretvorimo u anoreksične stotine, dobijemo euro.

Kod nas, za krađu, nema osuđenih. Jedne osumnjičene oslobodi sud, druge smrt.

Prazne čekaonice, bolesni na listama čekanja; zdravstvo na izdisaju.

Kad bi se brzinom virose širila ljubav, demografska slika izgledala bi drugačije.

O cjeni benzina svi pričaju; o cjeni kruha šute.

Ljubav je kao ritam srca. Sve je dobro dok nije ravna crta.

Žito sijemo s nadom, žanjemo s ponosom... kruh bacamo.

Svjesno učimo, nesvjesno usvajamo... ljudske gluposti.

O tragove ekološke o(ne)sviještenosti spotičemo se na šumskim puteljcima.

Što više otpad razvrstavamo – veći su računi i jače smrди.

Na podizanju *Plave zastave*, uzvanici su imali maske na licu. Krivac nije korona, nego vjetar koji je puhal iz smjera pročistača.

Na praznik rada umirovljenici čekaju grah, a poslodavci radnike.

U zemlji s pretežito starim stanovništvom – čude se padu nataliteta.

Nit' sijemo, nit' žanjemo. Uvozimo.

SATIRNICA

- *Ove godine obaramo rekorde. – kaže Štef.*
- *Misliš temperaturne rekorde. – pita Kata?*
- *Lako za njih, ove godine imamo rekordan rast životnih troškova od 100 %.*
- *Kaj onda!? Na jesen su najavili rekordno povećanje mirovina od 6,04 %.*

Josip Balaško

rođen je 1941. godine u Brezovici kraj Zagreba. Po struci je diplomirani inženjer strojarstva, i već dugi niz godina vrstan pisac različitih književnih oblika. Suradivao je u dječjim i humorističko-satiričkim listovima. Autor je triju knjiga pjesama za djecu i isto toliko knjiga priča za djecu. Napisao je pet romana za djecu i mladež, jednu scensku dječju igru te pedeset i pet slikovnica. Objavio je ukupno osam knjiga humorističko-satiričkog sadržaja, ponavljajući aforizama, čak i prilagođenih dječjem

uzrastu. Jedan je od suosnivača Udruge hrvatskih aforista i humorista te pokretač nagradnog natječaja UHAH-a za najkraći humoristični potpis ispod karikature. Živi i stvara u Brezovici.

Tko zna kad treba zašutjeti, govori jedan jezik više.

Lopovi se pripremaju cijeli život – za dobre odvjetnike.

Zdrav duh u zdravom tijelu nikad nije podstanar.

Odlazimo, jer se domovina od nekih iznutra mora čuvati izvana.

U neprijateljskim odnosima postoji pregovaranje, a u prijateljskim ogovaranje.

Proporcionalno smanjenju stanovnika, trebalo bi smanjivati saborsku većinu.

Mnogi se vrate kad im Hrvatska postane – *lahka zemljica*.

Na tankom ledu propada se odmah u blato.

Ništa ne rade, pa ih je lako uhvatiti na djelu.

Djeca imaju pravo glasa kao i odrasli – kad zaplaču.

Gladni su i prije epidemije izgubili miris i okus.

Najčešća umobilnička dijagnoza: bolesne ambicije.

Kad rat završi, počinje sukob – generacija.

Reformi našeg školstva najviše se vesele u inozemstvu.

I laž se najbolje prodaje na rate.

Država s pretilima dvostruko gubi: isprazni robne rezerve, a napuni bolnice.

Za niska primanja potrebno se najviše sagibati.

Podzemlje se ne može zatrpati.

Kad su mu potonule sve lađe, nije mogao zadržati ni jahtu.

S teškim djetinjstvom postaje se lak plijen.

Zahvaljujući vodnom bogatstvu, Hrvatska je uvijek bogato poplavljena.

Nekad su kradljivcima odsijecali prste. Danas sve završava uzimanjem otisaka.

Ivan Bašić

rođen je 1960. godine u Splitu. Diplomirao je na Upravno-pravnom studiju u Splitu i Stručnom studiju kriminalistike u Zagrebu. Objavio je knjigu crtica *Ispiranje zlata* (1995.), knjige poezije *Ispovijesti zanimanja* (2010.) i *Razglednice* (2018.) te knjigu aforizama (*S)ljepa naša* (2021.). Član je Udruge hrvatskih aforista i humorista. Živi i stvara u Splitu.

U Hrvatskoj ne manjka doktora. Previše je bolesnika.

Za Istinu vrijedi umrijeti. Jedino je ona život.

Natalitet nam pada. Nemamo muda.

Svi cijenimo "zviždače". Nitko ih ne želi u blizini.

Dali su mu riječ. On njima glas.

Izvozimo pamet. Skrenuli smo s uma.

Muljao je, muljao, i... zaglibio.

Bolja je žena puna ljubavi, nego ljubav puna žena.

Zazirali su od njega. Govorio je Istinu.

Nitko ga nije čuo. Bio je preglasan.

Partija je izgubila partiju jer je "partijala".

Toliko je brzo govorila da joj ni misao nije mogla upasti u riječ.

Podivljali smo. Sve smo urbanizirali.

Mi smo najvjerniji narod. Pokorno služimo svakom gospodaru.

Situacija u državi je kaotična. Sve je pod kontrolom.

Najprljaviji poslovi obavljaju se u najfinijim rukavicama.

Izborio se da ratuje iz pozadine.

Dugi prsti zatvor dohvaćaju.

Možete me i ubiti. Ali ne u biti.

Svaka LAŽ izokrene se u ŽAL.

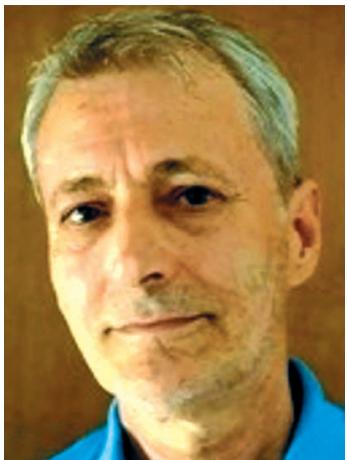
Boga vide samo nevidljivi.

Ljubav ni o čemu nije ovisna. O njoj sve ovisi.

Zgažen cvijet još snažnije zamiriše.

Nije previše ljudi na Zemlji. Premalo je ljudskosti.

Gladuj za slobodom više nego za kruhom.

Zoran Bašić

rođen je 1957. godine u Imotskom. Piše aforizme, poeziju i pjesme za djecu. Sklapa i piše tekstove za pop glazbu. Objavio je knjige: *Ijudi ljudima* (humor i satira, 2004.), *Moj djed hrast* (pjesme za djecu, 2004.), *Život s oblakom* (poezija, 2005.) i *Razumijem destruktive* (humor i satira, 2017.). Zastupljen u *Antologiji ex-Yu aforizama* (Sarajevo, 2011.) i antologijskoj zbirici *Hrvatska aforistička 1847.–2018.* (Zagreb, 2019.). Stalni je suradnik e-magazina *Uh!Aha*. Živi i stvara u Podstrani.

OTVORENI EPIGRAM BILLU GATESU

*Bille, Bille, pusti me da dišem,
dragocjeno mi je vrijeme;
pusti me da stvaram, pusti me da pišem,
a ne da rješavam softverske probleme.*

PAMETNA MLADOST

*Pametniji su od nas naši mladi.
Oni su dio velike poduzetne nacije.
Nama je uzor Lec, njima Jobs,
mi pišemo aforizme, oni aplikacije.*

USPJEH I LJUBOMORA

*Uspjeh zna izazvati ljubomoru.
Al' hvala ti Bože da i za to brinuti ne moram;
ja sam uvijek bio na dnu
i tko bi na me moga' biti ljubomoran.*

DRUGARI MOJI

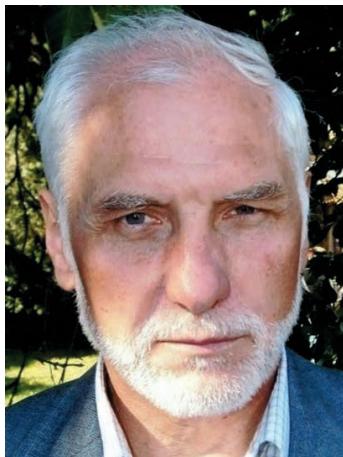
*Pišite i tiskajte što god hoćete,
ionako za to nikog nije briga;
a i meni družiti se s vama draže je
za šankom, nego preko vaših knjiga.*

HRVATSKA JE VAPILA ZA PRAVDOM

*Hrvatska je vapila za pravdom.
Al' pravda u jednom trenu kao da je stala...
Danas se svih nepravdi sjeća
još samo pokoja ostarjela budala.*

NERAŠČIŠĆENI RAČUNI

*Raščistimo račune
ko što pametni ljudi čine,
da ne moramo sutra
čistiti ruševine.*

Đuro Bel

rođen je 1953. godine u Čakovcu. Po struci je ekonomist, poduzetnik i predsjednik Zrinske garde Čakovec. Piše od školskih dana, uglavnom poeziju, aforizme, mudre izreke i satiričke anegdote na kajkavskom narječju. Predsjednik je medimurskog ogranaka Matice hrvatske u Čakovcu i član Udruge hrvatskih aforista i humorista. Do sad je uredivao pojedine lokalne novine, stalni je suradnik u *Medimurskom listu*, *Zlatnoj Smoligi* i *Uh!Aha*. Živi i stvara u Čakovcu.

Prestal sam piti suho vino, furt sam bil žejen.

V školo živlenja furt hodam, a nikak do diplome? A nemaš od koga prepisati!

I pranje moždanov denes ide prek EU fondova.

Pri nas se jedino vrata rešta otpirajo bez plavoga kuvertlina. Zvuna!

Jega ženi štere navek nucajo i nigdarjim je ne dosti. Penez!

Od motike moremo pobeći, ali lopata nas bode se dočakala.

Banka mi je dala zajma kaj si popravim hižo, a unda mi jo je zela.

Meli smo večino tak dugo dok je ne trelo roke zdići.

Zakon o popravljanju rezrušenoga Zagreba čaka novoga potresa. Ne splati se donašati zakona zbog radijenoga potresa.

Mi v Lepoj Našoj igramo šah na 64 kockice.

V našemo HEP-o bi Tesla delal na porti.

Žene vu vanbračnaj vodaj nejveč potplavajo ledno.

Bormeš je tak, lažlivci so ne zgubili još niti jene izbore.

I v bolše zutra se ide prek porte.

Spametneši popušča i zato se i bedaki ž njega norca delajo.

Nebrem to razmeti: medicina furt napreduvle, a grobja so se puneša?

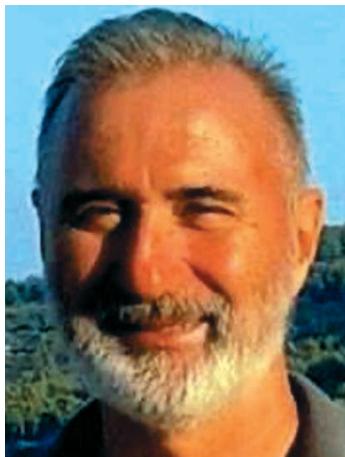
Japa je ne napisal oporuko, pak smo herbali si jednako – nišči nikaj!

Završil je školo živlenja. Sprevod je prekzutra.

Štel sam zgrešiti, ali sam ne mel kvorum.

Niti jeden moški je ne tak spameten kaj žena od jega nej mogla bedaka naprajti.

Cilj navek opravdavle sredstva, ak žena ne pita na koga si jiv potrošil.

Željko Bilankov

rođen je 1955. godine u Splitu, podrijetlom Šoltanin. Ekonomist po struci, danas umirovljenik. Od malih nogu bavi se enigmatikom, sastavljanjem križaljki i drugih zagonetaka, koje posljednjih petnaestak godina objavljuje u revijama te vrste. Početkom 1990-ih piše aforizme i epigrame za *Slobodnu Dalmaciju*. Od 2014. sastavlja rebusne i foto palindrome. Ljubavnom poezijom zastupljen je u mnogim zbirkama i zbornicima bivše države. Stalni je suradnik e-magazina *Uh!Aha* i rado viden gost na manifestacijama vedrog duha. Član je enigmatskog kluba "Božidar Vranicki" iz Splita, Kulture snova iz Zagreba, udruge Kvaka iz Velike Gorice te Udruge hrvatskih aforista i humorista.

Zvijezde su na nebu, "zvjezdice" tek misle da jesu.

Val poskupljenja prvo zahvati one na obali.

Ponekad se tako lijepo ugušiti u poplavi sjećanja...

Rekao sam dragoj da ide bilo gdje, a ona odlučila da mi ide na jetru.

Tko kaže da naš narod ne voli gej-turiste? Pa, svatko hoće da ih naguzi, kako zna i umije.

Ako psi stvarno zalaju, više karavane neće prolaziti.

Došao sam rano ujutro, a ne mogu zaspasti. Jer mi žena non-stop kukuriče.

Naprosto plijeni, a nije zgodna djevojka? To je... ovrha.

Kad pogledam čelave, čini mi se kako im glatko ide u životu.

Čim se oslobođila uske odjeće, pritisak je prešao na mene.

Momak i djevojka svađu obično završavaju poljupcem... traže zajednički jezik.

Izgorio sam od želje za voljenom... čekajući je na suncu.

Da, bila je to ljetna ljubav. Zajedno smo se kupali, a na kraju me je i "oprala".

EPIGRAM

(“posvećen” ženama pomoraca)

*Oni bidni mora tuku
i sanjaju mirnu luku.
Izabraše takvu struku,
ča mnogima stvara muku.*

*Dok supruge doma stoje
i dolare puste broje.
One sebi život skroje,
da sakriju “pute” svoje.*

*A muževi doma škodu
i oči in stalno bodu.
Kada dođe vrime brodu,
tiraju ih neka odu!*

Svetislav Biljanović

rođen je 1936. godine u Drvaru, Bosna i Hercegovina. Piše humoreske, aforizme i epigrame koje objavljuje od 1976. godine u različitim tiskovinama i na radijskim postajama. Od 2005. do 2008. imao je svoju rubriku u *Večernjem listu*, "Kratko i (ne)jasno", u kojoj je svakodnevno objavljivao aforizme. Član je Udruge hrvatskih aforista i humorista od osnutka te stalni suradnik humorističko-satiričkog lista *Potpuh*, odnosno e-magazina *Uh!Aha*. Živi i stvara u Zagrebu.

Ne volim jednoumlje, zato se često dvoumim.

Sve u svoje vrijeme: nekada mi je dan počinjao sklekovima, a danas mi počinje s lijekovima.

Budi hrabar pa priznaj da si kukavica.

Živim... preživljavajući.

Treba uvesti naknadu za odvojen suživot. Žive zajedno, a ne podnose se.

Kada me jednog dana više ne bude, puno ćete mi nedostajati.

Nisam siguran što je veća mana: imati slabo pamćenje, ili biti zlopamtilo?!

Čini mi se da su pušači shvatili da pušenje škodi. Pred mojom zgradom je puno bačenih opušaka.

Bio je samozatajan pa mu za života nisu utvrdili identitet.

Novac je dobar motivator. Ljubav je još bolji motivator. A ljubav prema novcu je najbolji motivator.

Po zanimanju sam – nezanimljiv.

Strah me je ograničenih ljudi s neograničenom moći djelovanja.

Tko misli, vrijeme ga neće pregaziti, ali ga mogu oni koji ne misle.

Kovači svoje sreće imaju izudarane prste.

Kakva je to zbrka na našim cestama? HAK upozorava da vozila voze u svim smjerovima.

Pestimist: i radost mu je tužna.

BRAK

*Ona je nježna kao breza,
a on je kao divlji vepar.
Njih dvoje su, o brate mili,
idealni bračni nepari.*

OPĆA OPASNOST

*Nisu opasni
oni bez sluha.
Opasni su
oni bez duha.*

Marko Ivica Blažević

rođen je 1958. godinr u Blaževićima, selo Pašić, Tomislavgrad, Bosna i Hercegovina. Školovao se u Imotskom i Splitu, gdje je završio Elektrotehnički fakultet. Piše poeziju, haikue, aforizme, epigrame, premetaljke, šale, enigmatiku, kolumnе, putopise... Bio je članom uredništava nekoliko mjesecačnika i tjednika. Objavio je više stotina naslova, od čega dvadesetak u struci. Povremeni je suradnik u e-magazinu *Uh!Aha*. Član je Matice hrvatske Ogranak Imotski te Udruge hrvatskih aforista i humorista.

Živi i stvara u Livnu, Bosna i Hercegovina.

Pun mi je aforizam uškopljene politike!

Kućni odgoj ostavio je u kući i prešao u vilu.

I neki s perom kite se tuđim perjem.

Od kolijevke pa do groba, neki uvijek kvarna roba.

Nema dubine i sve gleda s visine.

Prst sudbine mu je bio srednji prst.

Više-manje svi imamo prava. Oni više, a narod manje.

Danas se i iz mućaka svašta izleže.

U onom sustavu je imao uho, a sada ima nos.

Tko nema srca, боли ga uho za sve.

Ne budimo ovce! Vukovi su i gradove preuzeli.

Skinuli smo maske. Sada i zrcalu poželim: Dobro jutro!

Uhvatili su ga s prstima u medu, a ližu mu guzicu.

Mislio je da je pametan. Kad je došao na vlast, prestao je misliti.

U šumi zakona rijetki su na čistini.

(S)LOVU PRVOM DAJEM

- (S)POTICAJ ZA MIRNO RJEŠENJE
- (B)RUKA POMIRENJA
- (H)OD SIROTINJE
- (K)ROV ZA BESKUĆNIKE
- (V)AGA ODLUČUJE
- (V)IME NAROD TRAŽI
- (L)JUBI NAS MEĐUNARODNA ZAJEDNICA
- (R)UHO NAS ODAJE
- (R)OBA NA ŠTAPU
- (B)RIGA O NAMA
- (P)ILI MI ILI ONI
- (O)KUPI NAS ZA RUČAK
- (P)OTOPI NAS VAŠA MISIJA
- (G)LUPI BEZ MILOSTI
- (M)LAKA OBEĆANJA

Davor Bobanac

rođen je 1980. godine u Splitu. Voli se baviti svime, osim naporno učiti i raditi, pa tako šeta pse, bavi se turizmom, svira usnu harmoniku i pohodi rock koncerте. Piše glazbene recenzije, prevodi, amaterski nastupa kao *Stand up* komičar sa skupinom "Antimaterijalisti", vanjski je suradnik humoristične emisije Radio Splita "Kad se smijah, tad i bijah", a 2021. objavio je prvu i posljednju zbirku pjesama i aforizama *Potraži me medu izgubljeno/pronadeno*. Živi i stvara u Splitu.

Biti živ i zdrav glavni je preduvjet za moć' se počet' žalit' na sve ostalo.

Sarkazam je, kažu, najniži oblik komedije, ali zato što je on njen temelj i početak, prvo se smije autor, a zadnji onaj kome je upućeno.

'Ko je previše samouvjeren, taj i nije baš iskren sam sa sobom.

U politici su mnogi naučili: "Bolje biti siguran i dvaput pronevjerit".

Toliko brzo napredujemo u bespravnoj gradnji da više ni kuće na plaži neće imati pogled na more.

Kad te netko prevari za novce, ma počasti ga još i ručkom, neka zna da nema posla ni s kim sebi sličnim.

Snizili smo kriterije – onaj koji nije protiv nas, taj je s nama.

Želim preseliti iz ove zemlje. Tražim kuću ili stan u dobrom bestežinskom stanju.

Neprskane trešnje nisu za vegetarijance jer su pune mesa, ali bar se to meso hrani zdravo.

Bolje žena bez grudi, nego lubenica bez koštice. Prirodnija je.

Loše vino, kad se ukiseli, ima okus dobrog vina, kad se ukiseli.

Čini mi se da je vrijednost šutnje pala sa zlata u drugu ligu.

Treba dovoljno željeti uspjeh da bi se on dogodio, jer neuspjehu nije potrebna naša želja i trud, on će uspjeti sam.

Ne pijem puno ni često, samo taman toliko koliko mi treba kao opravdanje za moje gluposti.

Često mi je život zabavniji iza očiju, nego ispred.

Kad mi kažu da sve više sličim na svog psa, to je za mene kompliment, a psu uvreda.

Nevezani psi u prosjeku žive tri godine duže od vezanih, ako ih ne zgazi auto pet godina ranije.

Drago Bosnić

rođen je 1951. godine u Opatiji, gdje je živio do 1954. godine kada dolazi u Zadar. Diplomirao je na Pravnom fakultetu u Zagrebu. Pisanjem se bavi od studentskih dana. Prve rade objavljivao je u *Zadarskoj reviji* i u zagrebačkom *Oku*. Riječ je o aforizmima i poeziji. Već dvadesetak godina objavljuje svoje novinarske rade u *Zadarskom listu*. Riječ je o putopisima, aforizmima i satiričnim komentarima društvenih dogadanja. Do sada je objavio sedam zbirki pjesama i dvije zbirke aforizama. Redovni je suradnik e-magazina *Uh!Aha*. Član je Hrvatskog društva skladatelja i Udruge hrvatskih aforista i humorista. Živi i stvara u Zadru.

Široke horizonte zaklanjanju uski ljudi.

Genije je onaj koji ljudima uspije istovremeno otvoriti oči i zatvoriti usta.

Na velikim vratima zaglave mali ljudi.

Gladni su uvijek siti – svega.

Tko nema u sebi, nađe u drugima.

Mnogi su u ime boljeg života – umrli.

Bombe sve pametnije, političari sve gluplji.

Najviše gorkih čaša popiju oni koji vode slatki život.

Duge prste obično imaju oni koji imaju kratku pamet.

Od kako je sišao sa stabla, čovjek sanja da se popne na “zelenu granu”.

Vlast je prostitutka kojom se svaki političar nastoji što prije oženiti.

Religije nas razdvajaju, novac nas spaja.

Da bi istina izašla na sunce, često moramo osnovati – vladu u sjeni.

Bolje umjetna inteligencija, nego prirodno neinteligentni.

Svi imaju plaću bruto i neto, a političar bruto, neto i tara.

Religije nas razdvajaju, novac nas spaja.

NACIONALISTI

*Na vlast dolaze
Po rođenju
Kamate plaćamo
Po viđenju.*

TIPO BALKANEZO

*Tu narod voli
Velike riječi
A poslije njih
Dugo se liječi.*

Ivan Bradvica

rođen je 1949. godine u Veljacima kod Ljuškog, Bosna i Hercegovina. Od 1968. godine živi u Zagrebu. Diplomirani je inženjer građevinarstva i dosad je objavio 38 stručnih i znanstvenih radova iz područja geotehnike. Nakon završetka Domovinskog rata počeo je pisati pjesme i osmislice. Objavio je ukupno trinaest knjiga tih dviju vrsta. Pisao je za *Hrvatsko slovo*, *Osvit*, *Marulić, Iris*, *Glas koncila*, *Sensu*, a stalni je suradnik e-magazina *UhAha*. Svoje radeve objavljuje i na svemrežu. Član je Hrvatskog kulturnog vijeća i Društva hrvatskih književnika Herceg Bosne. Živi i stvara u Zagrebu.

Život je aforizam koji rijetki razumiju.

Dobar u svemu je bolji od najboljeg u nečemu.

Čovjek izvan duhovnog dosega nije priseban.

U siromaštvu si dužan sebi, a u bogatstvu drugima.

Kad upoznamo glavu, riješili smo sve o tijelu.

Iskonska vjera je predanost životu.

Izdržljivost je živjeti s glupostima.

Ja sam sve ono što sam naslijedio i doživio.

Gornja konstrukcija bilo čega živi od suživota s donjom konstrukcijom.

Književnost na metre, duhovnost na milimetre.

U leglu neradnika – radnik je neprijatelj.

Moćan si onoliko koliko istinu govoriš i podupireš.

Samo ograničeni nameću ograničenja.

Najveći izazov dobru čovjeku je kako biti najmanje zlo.

Za dobra djela valja se potruditi; loša djela dolaze sama od sebe.

Nema teorije o mudrosti, ima samo prakse mudrosti.

Neprosvjetljeni građanin je glomazni otpad.

Svaki deseti Hrvat je za se pametan, mjereno po ušteđevini.

Pojedinac je dio kolektiva kojem je kolektiv korektiv.

Božja stećevina je zdrav duh i u bolesnom tijelu.

Moralna vertikala djeluje horizontalno.

Tko uživa u sjećanju, njegovo je kraljevstvo umirovljeničko.

Rad se oporezuje, nerad nagrađuje.

Hvala Ti, Bože, da se starci međusobno ne mogu razmnožavati.

Darija Bujas

rođena Kovačić, 1967. godine u Žrnovnici pokraj Splita, gdje je provela djetinjstvo. Još u osnovnoj školi pisala je poeziju i kratke priče, koje su izlazile u tadašnjoj *Nedjeljnoj Dalmaciji*. Srednju školu završila je u Splitu, zatim se udala i postala majka i kućanica. Sve vrijeme je pisala, ali nije objavljivala. Završila je dvije godine Likovne akademije, ali je zbog obiteljskih obveza prekinula studij. Postala je modna kreatorica, a prije pet godina vratila se pišanju. Humoristične kolumnе objavljuje na *Dalmatinskom portalu* i u *Dalmaciji danas*. Objavila je knjigu humoresaka *Priče nestasne gospode* (2021.). Odnedavno je članica Udruge hrvatskih aforista i humorista. Živi i stvara u Splitu.

BABA NA ŠTANGI

Nas tri sjedimo ispred kafića, pijemo kavicu na suncu i krademo Bogu dane.

Zatvorila sam oči i lijepo sam se isključila iz razgovora mojih prijateljica, što njihova unučad vole ili ne vole jesti. Ali ipak, dolazio mi je s druge strane veselo ženski glas.

– Trebaš vidjet kako je Ivan sada oduševljen mojom guzom.

– Pa ti imaš dobru guzu.

– Znam – dobaci ponosnim glasom – ali on kaže da mi je sada vrh.

– Znači, kada bih ja sada upisala ples na štangi do lita bi i moja bila kao tvoja?

– Ne baš kao moja, ali sigurno bolja nego što ti je sada.

Na ovo zadnje slatko sam se nasmijala. Čitala sam po internetu i vidjela da puno glumica imaju vrh guzu, ali di ja, pa već sam baba po drugi put.

Ma dobro što sam baba, briga moju unučad što ja radim, ali zato briga sve druge oko mene. Čak i ako nisu pokraj mene.

Opušteno se okrenem prijateljicama i upitam.

– Sanja, kada ti je Marko zadnji put rekao da imaš dobru guzu?

– Ti stvarno nisi normalna!

Evo što sam rekla, i prijateljica mi kaže da nisam normalna, a za mene je normalno biti sretan. Dok one kukaju nad svojim životom, ja sam na internet upisala – ples na štangi Split.

Kada samo dobila sve odgovore, pogledala sam prema njima i samo ih obavijestila.

– U utorak u šest popodne imamo trening, idemo se vrtiti oko štange.

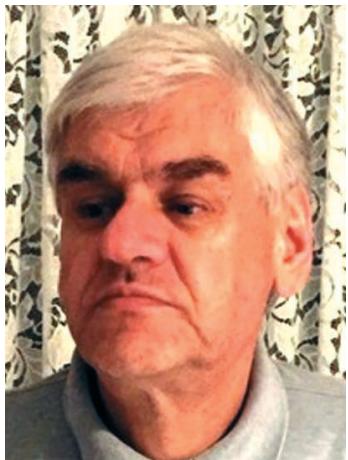
– Koje štange?!

– One, od koje će ti guza biti toliko vrh, da ti Marko neće prigovarati kada dode velika cifra na kartici. A na tebe, Vedrana, zapalit će se takvi frajeri da ćeš zaboraviti da imaš unučad.

– Di se to trenira? – u jedan glas su upitale.

Moje prijateljice i ja mjesecima smo se okretale oko štange. Priznajem, bilo je više okretanja po parketu, ali zar je to bitno? Polako, popet ćemo se mi i na štangu za koju godinu. Kamo nam se žuri, život je naš, samo naš.

Koliko smo godina skinule našim guzama, vidjet ćete ovo ljeto!

Alojz Buljan

rođen je 1961. godine u Ponjiru kod Ključa u Bosni i Hercegovini. Osnovnu školu i gimnaziju završio je u Ključu, a Ekonomski fakultet i magisterij ekonomije u Banjoj Luci. Od 1987. godine je u Novskoj, gdje radi u srednjoj školi. Objavio je zbirku aforizama, epigrama i parodija *Od Zagreba za Beograd – via Sarajevo* (2000.) te zbirku aforizama *Za, Ljubljano!* (2009.). Zastupljen je u zbornicima u zemlji i susjedstvu. Svojedobno je objavljivao u studentskim listovima i lokalnim glasilima, enigmatskim časopisima te na radiju. Osim aforizama, objavio je dvije zbirke poezije i knjigu sistematizacije enigmatskih vrsta s aforizmima temeljenima na igrami riječi. Vrstan je u pisanju haikua koje je objavljivao u časopisima i knjizi. Predsjednik je Matice hrvatske Ogranak Novska i član Udruge hrvatskih aforista i humorista.

Lako je razumjeti ljude koji su nesretni jer ih drugi maltretiraju, ali kako razumjeti one koji su nesretni jer ne mogu druge maltretirati.

Netko i nešto!? Netko nikada postati nećeš, a nešto si već odavno.

Što si danas umirovljenik može priuštiti za objed? Ja jedva jaje-dva.

Od svega što se nekada zvalo školom ostala je samo – zgrada.

Netko voli knjigu, a netko je vol za knjigu.

U današnje vrijeme moraš se roditi malo blesav da bi bio normalan.

Poštujte sijede glave – pogotovo kad je vaša ofarbana.

Cijenite svoje vrijeme, oni drugi ga imaju napretek.

Postali smo taoci onih koji hoće zaraditi prodajući balegu ljudima za ručak.

Na moralnom ispitu je pala. Sada je moralna horizontala.

Nekome je pružena prva pomoć, a nekome tek posljednja.

Nije samo korona uzrok koronarnih problema.

Hrvatski đavo ili skraćeno – hr-đavo.

Kapali su mu najprije tri kapi, pa dvije, a onda je došla jedna – i posljednja.

Nesposobni su se snašli! Jesu li oni sposobni?

Nije mutirao samo virus; mutirao je i fašizam.

Dali su glas onima koji su im govorili da su glupi.
Jesu li zbilja glupi?

Glup najupornije prodaje pamet.

Imamo sve više ljudi s dva lica, a bez ijednog obrazza.

Dostigli smo visok standard. Makar imamo gdje umrijeti.

Darko Ciglenečki

rođen je 1971. godine u Zagrebu. Predaje filozofiju u Srednjoj školi Oroslavje. Novinar, pjesnik, aforist, urednik gradskog portala... Rocker u duši, redoviti pratitelj glazbenih zbivanja, reporter i povremeni fotograf, ljubitelj stripova. Opušta se okružen prirodom i zagorskim bregima, zabavlja ga rad u vrtu i voćnjaku. Član je brojnih udružuga (nekih je zagorskih bio osnivač i predsjednik) pa tako i Udruge hrvatskih aforista i humorista. Živi i stvara u Gornjoj Stubici.

Pomela je konkureniju – kad je sišla s metle!

Nema nam spasa; čak ni slamke više nisu plastične!

Jesu oni naoružani do zuba, no problem je u tome što su – krezubi!

Toliko gnoja u našoj zemlji, a ona i dalje ostaje – jalova.

Opipavanjem “bila javnosti” postaje jasno zašto smo sad – “na aparatima”.

Zaposlen sam – gledam svoja posla.

Mediji ga nisu štedjeli jer je kao političar sebi “uštudio” milijune.

Koji bend nikad nije imao problema s hranom na turnejama – *Spice Girls*!

Di si bija kad se krmilo?

Imam višak KILiAnaMbapea.

Koliko još godina treba da, pod utjecajem *TIK TOK* videa, i tv ekrane i laptopa – okrenemo vertikalno?

Da u Hrvatskoj zbilja ima 90% vjernika, *Glas koncila* bio bi najprodavaniji tjednik (pa i dnevnik), a *Katolička televizija (Laudato)* bi harala...

Želim se “autati” – hoću električni auto!

Smrdljivi Martini uvijek porane, i prije Martinja!

Ravnozemljaši vole internet *providerima* plaćati – *flat* rate...

Čuvajmo smeće. Bacimo prirodu!

Nekad sam bio tako lijep, a sad samo – jesam.

Toliko sam se u životu najeo govana, da me više baš briga za – probavu.

Treći svjetski *VAR* počeo je u Rusiji (na Svjetskom nogometnom prvenstvu).

TIK TOKar – novo zanimanje u obrtničkim srednjim školama.

Bez mene će svijet sigurno biti bolje mjesto, jer ću ja biti – dolje.

Jozo Čizmić

rođen je 1958. godine u Splitu. Redoviti je profesor u trajnom zvanju na Pravnom fakultetu Sveučilišta u Splitu i gostujući predavač pravnih fakulteta u Bosni i Hercegovini. Objavio je devet knjiga aforizama, a posljednja je proglašena najboljom te vrste za 2021. godinu. Aforizme i humoreske je objavljivao u *Slobodnoj Dalmaciji*, *Večernjem listu*, *Čvorku*, *Žulju*, *Horizontu*, *Žalcu*, *Berekinu* i Radio Splitu. Sudjeluje u humorističnim emisijama "Ajmo se smijat" – "Kad se smijah, tad i bijah"

Radio Splita. Pisao je i recenzije knjiga aforizama. Zastupljen je u nekoliko aforističkih zbornika i antologija.

Sve je lakše teško živjeti.

Memoari hipohondra su povijest bolesti.

U svim rečenicama o nepravilnostima u pretvorbi, subjekt je skriven.

Mislili smo da imamo konja za trku, ali je bio trojanski.

Pošteni trgovac zakida na vagi svim kupcima podjednako.

Pronašao sam rupe u zakonu, ali su me zaskočile izmjene i dopune.

Pozor, opasan vlasnik psa.

Siromašan – siromašniji – umirovljenik.

Gdje nije pravo na vlasti, tamo je vlast pravo.

Uskoro se ni brak neće moći razvesti bez međunarodnih posrednika.

Nagradili su ga prema zaslugama, a on je htio prema potrebama.

Žena je bar u nečemu iza mene. Uvijek ima zadnju riječ.

Žene lakše priznaju ljubavnika negoli godine.

Nakon gosta, dva-tri dana posta.

Od jadnih umirovljenika još će tražiti da se uključe u demografsku obnovu.

Postoji li društvo za zaštitu od životinja?

I tableta za spavanje može biti kontracepcijsko sredstvo, ako je pije muškarac.

Dvoličnim osobama svaki dan je maskenbal.

Kod denacionalizacije problem je što jedni imaju pravo na stan, a drugi stanarsko pravo.

Pametniji popušta – samo kad je na to prisiljen.

Drugima cvjetaju ruže, a nama morske alge.

Ivana Čurić

rođena je 1982. godine u Tomislavgradu, Bosna i Hercegovina. Profesorica je razredne nastave u Osnovnoj školi u Bukovici, Tomislavgrad. Članica je Društva hrvatskih književnika Herceg Bosne i Udruge hrvatskih aforista i humorista. Objavila je dvije knjige kratkih šaljivih priča *Iz dnevnika jedne mlade* (2017.) i njezin nastavak *Iz dnevnika jedne mlade 2, Srića je u malim stvarima* (2019.). zajedno s Mirkom Čurićem objavljuje zbirku priča *San o vječnom Božiću* (2019.). Prvi dječji roman *Fotirant u razredu* objavljen joj je 2020., a njegov nastavak *Sedmero znatiželjnih* 2021. godine. Godine 2022. objavljena joj je zbirka priča za djecu *Moj tata superheroj*.

U STRAHU SU VELIKE OČI

Moj se Miro, sad pod stare dane, opet zaljubio u me. Dručcije me gleda, nije mušičav čim se umoran vrati s posla, a ne smeta mu ni ona nova turska serija koju pratim. Baš je sinoć sidio sa mnom i gledo pa komentira kako se odma vidi da je ona stara smutnja. Kažem ti, skroz je drugi čovik!

Jučer mi je reko da mi je gulaš dobar, a on to nikad ne govori. Mislim, uvik mi rekne ako mi ručku nešto fali, pa da idući put popravim, a kad ja pitam valja li onda kaže: "Vidiš da šutim, znači da valja!"

Kad jučer, eto, na čistu miru reče kako mi je gulaš dobar.

I dica se čude, pitaju šta je čaći, a ja samo slegnem ramenima i kažem da ne znam. Pa znaš kakvi su naši muški!

Isplaša ih se od malena pa sritni kasnije ne znaju kud udaraju, ko kad im se sve brani!

Ako bi koji štogod po kući očistio, jadna se žena obavezno skoči i kaže:

– Ostavi, ja ču! Sramota je da to muško radi pored žene u kući! Ako bi pričovo dite, isto je. Posadit ili zalit štogod cvitića ili povrćke oko kuće – isto. Onda, jadni, od svega straha ne znaju šta smiju, a šta ne smiju pa u kući samo sidnu ili legnu. Toliki im je stra, da i kad su žedni na ovoj sparini, ne smiju sami uzet pivu iz ladnjaka nego pitaju da im je ko doneše.

A, vidiš, moj se skroz okuražio otkad se ponovo zaljubio! Sinoć prid kišu pritutumio, oče mi pomoć veš pokupit.

– Jok, jadna ti sam, susjedi će te vidić, pa ko će im onda na oči od ruga – povičem, pa trk za njim do štrika. Šta sam jada vidila dok sam ga smetnula! Mogu ti reć da me ta njegova promjena malo i poplašila. Mislim se, da ga štogod ne boli? A onda čujem kako se naš kum Marko nedavno rasto, a oni su ti se oženili kad i mi. Priča se po selu da ga je žena ostavila jer joj ga dodijalo služit, a to ti je tamo u Njemačkoj skroz normalno. Tamo ti žene ništa ne moraju, a mušku niko ne brani da ženi sve pomaže radit. Mogu se i depilirat, isto ko i žene ako oče, niko im se ne ruga. Pa vele on, jadan, tek sad vidi koliko mu je žena valjala, samo ona neće ni da čuje za nj.

– Valjalo bi da je to svatio prije nego ga je ostavila – kažem, pa odma i poskočim. Da se i moj toga nije poplašio?!

Ovih je dana često s kumom, mora da mu se ovaj žalio. A opet, ako iko služi svoga muža, onda sam to ja! Naučilo me tako i sad se to ne da ispravit. Vidiš ti, more bit da je se baš poplašio da mu ne bude ko i kumu, a u strahu su velike oči. Neka! Neka vidi kolko mu valjam! Bolje ikad nego nikad. Pa se mislim, kad je već tako, da mu sad predložim da češće odemo u moje matere na kavu, da vidim bi li se smrko?

Opet, ne valja ni meni prigonit. Bolje mi je pripazit da se ne bi odljubio. Ma da ti pošteno kažem, da sam ja znala da će mi bit vako dobar, davno bi ja njega poplašila! Bi, majke mi.

Ivan Dermiček

rođen je 1983. godine u Rijeci, a regionalno je bodul iz Malinske na otoku Krku. Humorist koji, umjesto da probija prepreke u pisanom izrazu, radije probija rokove. Kad ispoštuje rok, onda je *rock and roll* pa objavljuje tekstove, kratke priče i duge aforizme gdje god može i gdje ga žele. Životni mu je san završiti samostalnu zbirku kratkih priča, te osvojiti Nobelovu nagradu barem za književnost, ako ne za mir. Povremeni je suradnik u e-magazinu *Uh!Aha*, a objavljuje i za *Krčki list*. Član je Udruge hrvatskih aforista i humorista. Trenutno živi i stvara u Irskoj.

Ima nas manje jer se u Hrvatskoj, u zadnjih dvadeset godina, poštarima vesele jedino umirovljenici.

Europska putovnica, kontracepcija ili smrtovnica, mogući razlozi zašto je 400 tisuća ljudi manje u Hrvatskoj.

Razlika između lokalnog kamatara i hrvatskih banaka je u nijansama; kamatari ne nude svoje usluge putem aplikacija.

Došla su ta vremena, došli su ti običaji, da se moramo zapitati: Jesi li zaista ikad bio ministar u sadašnjem sazivu Vlade, ako nisi imao barem jednu aferu?

Jesi li pravi Hrvat ako nikad nisi dao/primio mito?

Razmaženo građanstvo žali se kako moraju dugo čekati na medicinske pregledе zaboravljajući pritom da vrijeme liječi sve rane.

Gоворили су: "Ništa nas ne smije iznenaditi." Дакако, осим њих самих.

Velikim poduzetnicima u Republici Hrvatskoj zbog antipoduzetničke klime otežan je položaj па то nezadovoljstvo redovito pokazuju na ulicama! Помоћу нових судaca, mercedesa, tesli...

Svaki put kad padnem, ne psujem Boga nego Newtona i njegovu gravitaciju!

Predbračna čistoća? Pa gledajte, то је kad прије брака мушкарца stalno боли глава.

CINIZMI

Zapljusnut će nas novi toplinski val koji će trajati sve do понедјелјка. Iako meteorolozi djeluju ozbiljno dok najavljaju vruća vremena, sve bi to ipak trebalo uzeti sa zadrškom jer mediji sukladно novinarskoj praksi nisu ove zlosretne najave ilustrirali uobičajenim fotkama mladih preplanulih djevojaka u vječitoj borbi s plastičnim plamencima.

Dok se u restoranu žalite на то што вам се у вајој порцији салате нашао један пуž, узмите у обзир могућност да се готово истодобно у, рекимо, парижком ресторану нетко јали да је у својој порцији пуžева пронашао комадић салате. Што ће рећи: иако је Земља постала глобално село, тај је модри бисер са зеленим мрљама још увјек пун разноликости које би нас требале фасинирати.

Jandre Drmić

rođen je 1955. godine u Vrilu, Duvno, današnji Tomislavgrad, Bosna i Hercegovina. Pola života je živio u Splitu, pola u Zagrebu, gdje i danas živi. Umirovljeni je profesor hrvatskog jezika i književnosti. Predavao u srednjoj školi do 2021. godine. Dosad je objavio sedam knjiga aforizama, sve u vlastitoj nakladi. Zastupljen je u mnogim antologijama i zbornicima u Hrvatskoj i inozemstvu. Član je uredništva elektroničkog glasila *Uh!Aha* Udruge hrvatskih aforista i humorista, kao i njezin suosnivač.

U restoranu je izbirljiv, a kada dođe za govornicu – jede govna.

Od ruke pravde ostala samo šaka.

Molimo Boga da padne kiša. To je naš model navodnjavanja.

Nemam predrasuda. Jednako me živcira ženina sestra kao i sestrina žena.

Dobio sam književnu potporu. Prijatelj mi je donio karton vina.

Baš nešto razmišljam... da sam živio od pisanja, koliko bih već dugo bio mrtav?

Ne, nisam nadaleko poznat. Ma ni blizu.

Prazan frižider zahladiti odnose u kući.

Podržavam uvođenje eura, jer mi je nekako draže ne imati para u eurima nego u kunama.

Knjigu je pisao u stvaralačkoj groznici. Čitatelji se tresu.

U Hrvatskoj imamo 167 stranaka koje čuvaju jedno-partijski sistem.

Sirotinja se nema čega sramiti. Svojim je glasovima stekla sve što nema.

Pišem libreto za operu o premijeru: "Ego s onoga svijeta."

Država i Crkva uzorno surađuju. Država tuče, Crkva dotuče.

Državi je na prvom mjestu briga o onima na prvom mjestu.

Ne radim ništa. U tome je tajna mog uspjeha.

Arheolozi, ne kopajte po prošlosti.

Listam crnu kroniku. Da vidim što se događa u visokoj politici.

U zemljama raspale Jugoslavije djeca u školama uče tablicu dijeljenja.

Neambicioznima nedostaje odskočna daska u glavi.

Kupio joj skupocjenu ogrlicu. Da je skine s vrata.

Dragutin Dubravčić

rođen je 1950. godine u Zaprešiću. Pisac, kipar, fotograf i strastveni *bajker*. Crta provokativne karikature koje objavljuje pod pseudonimom Kverkus. Dosad je objavio deset knjiga satiričkog, humorističkog i aforističkog sadržaja, među kojima valja istaknuti satiričku zbirku pjesama *Domobujne* (2010.) te zbirku aforizama *Demokroacija* (2019.) – kao odgovor na političko stanje u državi. Član je Udruge hrvatskih aforista i humorista od osnutka. Živi i stvara u Zagrebu.

Čudni su putovi političara: grade si kućerine i vile, a završe u jednoj zatvorskoj sobici.

Svi smo sebični, ali drugima to ne opaštamo.

Idući u susret raširenih ruku, često se spotaknem o podmetnuto nogu.

Bogataše najviše boli spoznaja da ne mogu kupiti vrijeme.

Prvo čovjeka uče govoriti, a kasnije ga uče šutjeti.

Hrvatska je pravi raj za poslovni šlamperaj.

Kič zauzima onaj prostor u kulturi, koji je umjetnost upravo napustila.

Ono vrijeme koje nam od života ukrade televizija, nikad nećemo nadoknaditi.

Život je kao rijeka; što ima više pritoka, to je bujnija.

Užasna je kriza, pa su se žene počele udavati iz ljubavi.

Samo internet može u isti tren biti i genijalan, i glup.

Žene su zarobljene zlatnim nítima mobitela.

Nekad se tipkalo s deset prstiju, a danas samo s jednim.

Uz sva moguća prava, sve smo više obespravljeni.

Imaš puno prijatelja... sve dok ti ne zatrebaju.

Virus *novac razara* tkivo savjesti.

Istina nije na cijeni, jer je ponuda uvijek veća od potražnje.

Svaka budala nađe ponekog istomišljenika.

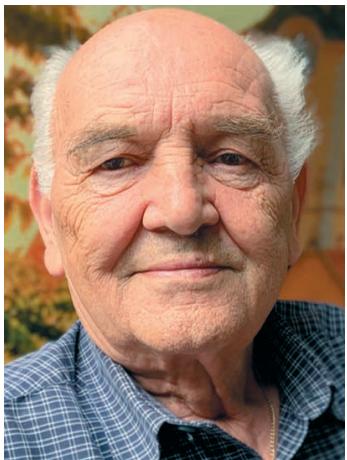
Neki srećkovići imaju sve, osim pameti.

Istina je vrlo gorka i svaki želudac je ne podnosi.

Klica kriminala je upravo u pravosuđu i odvjetničkim uredima.

Društvene mreže su ipak korisne; većina na njima lijeći svoje frustracije.

Tko želi napakostiti ženi, neka joj skrije mobitel.

Ivan Dujmović

rođen je 1937. godine u Bihaću, Bosna i Hercegovina, gdje je proveo djetinjstvo te završio osnovnu školu i realnu gimnaziju. U Zagrebu je stekao zvanje profesora povijesti i zemljopisa te nastavnika hrvatskog jezika. Živio je u Đakovu, a od 1975. u Samoboru. Doktorirao je 2005. godine na Prirodno-matematičkom fakultetu u Zagrebu. Znanstveni interes mu je usmjeren i prema povijesnim sadržajima. Objavio je tri knjige poezije i jednu zbirku aforizama i epigrama *Trn* (1995.). Živi i stvara u Zagrebu i Samoboru.

Ne mogu nadživjeti vrijeme; vrijeme je nadživjelo mene.

Nisam živio u tuđini, ali sam bio otuđen.

Prošli dani su za sjećanje, budući za nadanje.

Za neke je ljude bolje da ih država pokopa, nego izdržava.

I *da* pred oltarom ima vijek trajanja.

Tko drugom osporava vrline – sam ostaje gol.

Najkraći životopis je na osmrtnici.

Od uputnice do osmrtnice je samo korak.

Kućni poslovi su kao politika – nikad ne završavaju.

U totalitarističkom sustavu pravda je imaginaran pojam.

Neki članovi vladajuće stranke velike su ovce – daju se kupiti za male novce.

Moljac je problem samo kad je u džepu.

Nema sretnog braka – bez laži.

Neki ljudi su fleksibilni samo na jeziku.

Dobro je biti načitan, ali ne i pročitan.

Po zakonu – ako se nismo drukčije dogovorili.

Razbojnici su se nekada pokapali izvan groblja. Danas im se dižu spomenici usred groblja.

Čovjek o komu se sve zna – nije sebi prijatelj.

Dobro nam je jer dobro živimo – od obećanja.

Rad nikad nije ugrožen, već radno mjesto.

Za neke u Hrvatskoj ne vrijedi lustracija, već kastracija.

I među ovcama je netko ovca: jer sve ne nose zvono.

Nepriliku treba ostaviti za drugu priliku.

Nema lovostaja za ljudske gluposti.

Nadaš Dumanić

rođen je 1962. godine u Splitu. Radi u Tehničkoj školi za strojarstvo i mehatroniku u Splitu i vanjski je suradnik i predavač Stručnih studija u Splitu. Piše eseje, pjesme, glende, fjabe, sulace, šale, dijaloge, aforizme na splitskoj čakavici, crta karikature... Uradci su mu višestruko nagrađivani, a posebno voli pisati za djecu. Član je Udruge hrvatskih aforista i humorista te jedan od začetnika njihovog digitalnog časopisa. Stalni je kolumnist u dva humoristička lista i u jednoj radijskoj humorističnoj emisiji. Autor je zbirke pjesama *Moja dica o' besid*, knjige aforizama *Umišljene smišljenice i luckasta pametovanja* te stručne publikacije *Split-ski strojarski rječnik*.

Kad su ga pitali kako se obogatio, pošteno je priznao:
Kako se uzme.

Otkada je našao ženu iz snova, pati od nesanice.

Dобра odluka je i kad propustiš lošu priliku.

U rubrici seksualni život napisao je – samodostatan.

Hvali se kako sve što napiše dolazi iz njegove glave.
Zato mu je toliko mušica po kući.

Posvadali se rodoljub i domoljub tko je veći patriot.

Stigao je druge bježeći od samoga sebe.

Shvatih iz druge da me osvojila na prvu. Sad sam već s trećom.

Punica priča satima. Zaslužila je minutu šutnje.

Upraznjava ispunjenost.

Zamro je od oživljavanja.

Na listama čekanja nisu jedino oni koji ih sastavljaju.

Neke pjesme ulaze na uho, a neke izlaze na grlo.

Ona seks-bomba, a njemu kratak fitilj.

Otac alkoholičar uvijek je “pijan kao majka”.

Radi na besposličarenju.

Hrvatska je prokockana. Otuda na našem dresu kockice.

Muslim, dakle ne dam ženi da izmišlja.

Ima li što novo? Ima, želimo povratak na staro.

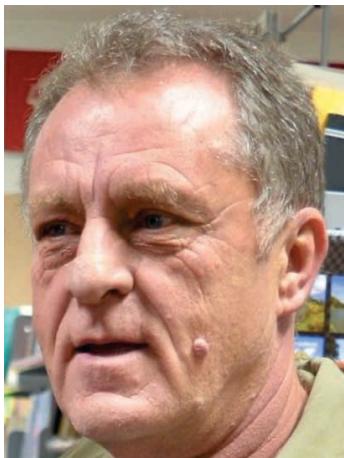
Kravata Croata, omča oko vrata.

Čovjek na mjestu, nažalost, prvi izgubi to mjesto.

Priznao je kako je zaluđen svastikom, a oni odmah da je nationalist.

Mrzi govoriti, a voli pisati, pa je napisao govor mržnje.

Umjesto sudbonosno *da*, rekla je: “Samo to ne.”

Zlatko Erjavec

rođen je 1958. godine u Virovitici, gdje je završio srednju ekonomsku školu. Uz razne poslove u svojoj struci trajno kulturno-umjetnički djeluje u svojem gradu i šire. Osamdesetih godina prošlog stoljeća bio jedan od pokretača kazališne skupine "Keprure" za koju je pisao tekstove i glumio. Više od četrdeset godina svojeg umjetničkog dje-lovanja pretočio je u razne književne oblike koje je vrlo uspješno predstavio i u brojnim medijima. Objavio je dvije zbirke humoresaka *Žene vole pametne muškarce* (2018.) te *Žena koja je voljela kosilice* (2021.). Piše i grotesknu poeziju s kojom je nastupao na brojnim književnim večerima.

NEŠTO KAO ZAVIST

*Nisam tip koji zavidi
Bilo kome, bogatima, uspješnima,
Visokima ili mršavima.
Ipak, kada gledam vlastitu suprugu,
Osjetim u sebi neke čudne vibracije.
Ona je osoba koja se ne obazire
Na to što će drugi reći,
Jednostavno si je prilagodila život po mjeri.
Upravo je na godišnjem odmoru
I pravo gušta s pjesmom na usnama.
Okrečila je spavaću sobu,
Oprala prozore i podove u cijelom stanu,
Kuhinju i kupaonu oribala tako
Da blistaju poput novih.
Ja sjedim, pušim i pijem pivo pa si mislim:
Što sam ja Bogu zgriješio
Da se ovako mučim.*

POKLON

*U našem kraju postoji običaj
Nositi poklon kad se ide u goste,
Pa na taj detalj posebno pazim.
Uzmem bocu vina koju sam dobio
Za rođendan
Pa je stavim u poklon-vrećicu
Koju sam također dobio.
Zna doći do problema kad je ta vrećica zgužvana
Ili oštećena na neki drugi način.
Tada sjednem na motor,
Odvezem se do robnog centra,
Na odjelu voća uzmem jednu jabuku,
Stavim je u vrećicu, platim
Pa odem doma, izvadim jabuku,
Bacim je kroz prozor
I stavim bocu u gore spomenutu vrećicu.*

Željko Funda

rođen je 1950. godine u Varaždinu, gdje i živi. Diplomirao je komparativnu književnost i engleski jezik. Radio je kao srednjoškolski profesor engleskog jezika. Jedan je od pokretača časopisa *Haiku*, prvoga jugoslavenskog/hrvatskog haiku časopisa (izlazio od 1977. do 1981). Uvršten je u zbornike i antologije kajkavske poezije te u domaće i međunarodne zbornike i antologije haiku poezije. Dobitnik je nagrada za kajkavsku poeziju na recitalima po Zagorju i Prigorju, te šezdesetak nagrada i priznanja za haiku poeziju, većinom u Japanu. Objavio je šesnaest knjiga poezije, kratkih priča, humorizama i fikcije te nekoliko dječjih romana i radio drama.

za haiku poeziju, većinom u Japanu. Objavio je šesnaest knjiga poezije, kratkih priča, humorizama i fikcije te nekoliko dječjih romana i radio drama.

Među idiotima uspjeh je ispasti budala.

Od terora obilja neki su završili na psihijatriji.

Smiješak je jedini leptir koji se ne pretvori u gusjenicu.

Ako dajete ruku u vatru za nekoga, nije važno jeste li podrezali nokte.

Jezik možete držati i za umjetnim zubima.

Brnjica je modno-medicinsko-politički dodatak.

Ni za najboljim konjem se toliko ne praši kao za običnim vjetrom.

Cure kažu da im kroz rupe u hlačama ulazi moda.

Što je vino starije, to ga manje ima.

NAČELNIK OPĆINE

*Ja sam ovdje tatamata, boss,
makar imam napretek cipela.
Za humor – ne? – imam žicu i nos,
što mi priznaje općina cijela.*

*Zato sam načelnik već peti puta,
skoro pa kralj sam ove općine.
Svaka mi riječ ima snagu aduta,
kao da je s nebeske visine.*

*Uredio sam sve što se dalo,
ambulantu, ceste, školu, vrtić.
Iz Europe sam povukao ne baš malo,
al' bio sam zato trubama bič.*

*Nema kod mene trte mrte,
red i rad je moja parola.
Zato me u općini svi cijene,
od konja, kokosi, gusaka do volova.*

*Pik-zibneri su moji rivali,
stoka sitnog zuba, što kažu.
Svak' mizerija, u svemu mali,
sposobni tek za opću blamažu.*

*Stoga ću i dalje ja kraljevat',
ove općinice biti načelnik.
Tu životu bit ću sol, ulje i ocat,
madioničar što zna svaki trik.*

Zlatko Garvanović

rođen je 1961. godine u Vinkovcima. Piše pjesme, fotografira, stvara skulpture, svira gitaru i pomalo slika. Privatni je poduzetnik. Promicatelj je vedrine duha koju vješto prenosi na ljudе oko sebe. Objavio je pet zbirki aforizama. Suosnivač je i prvi predsjednik Udruge hrvatskih aforista i humorista. Živi i radi u Dugom Selu.

Važno je s kim ćeš umrijeti, a ne s kim živiš.

Digitalizacija uništava natalitet.

Žena me dovela u red – za plaćanje.

Ljubav je riječ koja ne stane u knjigu.

Vjerujem u snove, dok se ne ostvare.

Na skijanju su me nasankali.

Ako želiš pisati, čitaj!

Crkva i država drže nas “u sendviču”.

Spolna ravnopravnost ovisi o potenciji.

Na vjersku slobodu imaju pravo svi, pa i bombaši samoubojice.

Tko bi rekao da i krave puštaju stakleničke plinove.

Samo Hrvatska ima most koji razdvaja obale.

Moje mjesto pod suncem je u hladu.

Matica hrvatska ima desni navoj.

Zapad je ukinuo smrtnu, a uveo besmrtnu kaznu.

Novac prenosi zarazu.

Nakon smrti čeka me svijetla budućnost.

Bilo nam je *mrak* dok nisu isključili struju.

Bez papirologije nema ni velike nužde.

Žena ga je tužila zbog zlouporabe položaja.

Da se liječio na vrijeme, prije bi umro.

Kad smo složili kockice, dobili smo Hrvatsku.

Na internetu ima svega, osim sreće.

Trgovački centri izazivaju lančane reakcije.

Držali su me za riječ – dok sam šutio.

Na groblju se svi slažu.

I u slobodno vrijeme sam zauzet.

Jadranka Göttlicher

rođena je 1950. godine u Sarajevu, Bosna i Hercegovina. Od svoje treće godine živi u Zagrebu. Završila je jezičnu gimnaziju i diplomirala komparativnu književnost i engleski jezik te književnost na Filozofskom fakultetu Sveučilišta u Zagrebu. Apsolvirala je i jugoslavistiku. Radila je u školi i u gradskoj upravi. Piše pjesme i objavljuje ih u časopisima i zbornicima. Tu je i srebrna zbirka poezije. Stalna je suradnica e-magazina *Uh!Aha* i članica Udruge hrvatskih aforista i humorista.

Znanje je najveće blago. Mi smo zato svoje znanje sklonili na sigurno.

Srcem se najbolje vidi. Zato ih od infarkta umire najviše.

Kažu da *influenseri* puno rade, čak i na godišnjem odmoru. Ova nacija ništa ne zna sama.

Nemamo više stolara, vodoinstalatera, bravara. Imamo zato *influensere* koji nas uče da nam oni prvi ni ne trebaju.

Nekad se i bez učenja znalo što je dobar ukus. Danas na tom predmetu svi padaju.

Zastupnice u Saboru nose tenisice da bi bile još brže – na jeziku.

Samo su ženstvene žene ravnopravne s muškarcima.

Prije nam nije smetalo što je Moskva tri sata ispred nas. Sad znamo koliko je sati.

Kad topovi grme, muze šute. A političari se raspričaju i "šalju snažne signale".

Puno se govori o klimatskim promjenama. Hoće li to što promijeniti?

U našoj su zemlji samo političari građeni protupo-tresno.

Od kolijevke pa do groba najljepše je potrošačko doba.

Naši političari su svjetski rekorderi u skakanju, u usta.

Oporba od buhe pravi slona, a vladajući od slona buhu.

Dobar muž je tako teško biti da to većina ni ne po-kušava.

Mjera isporuke plina i struje poslije devet sati navečer prava je mjera: demografska.

Imamo tone pravila o privatnosti, koje nema.

Naletio na društvenu mrežu, ulovio se i pojelo ga.

Gospodine Putine, možete stati. Već ste ušli u povijest.

Ima malo pametnih ljudi. A onda se i oni ožene.

Ivan Grahovec

rođen je 1946. godine u Čakovcu. Piše poeziju, haiku, aforizme i poeziju prožetu humorom, na kajkavskom i standardu. Do sada je objavio tri knjige poezije na kajkavskom, tri na standardu i jednu zbirku haiku poezije. Radovi su mu objavljeni u zbornicima, web časopisima i humoristično-satiričkim listovima *Pikač* iz Preloga i *Zlatna Smoliga* iz Malog Mihaljevca. Odnedavno je suradnik u e-magazinu *Uh!Aha*. Organizator je poetskih susreta u Zagrebu, Zagorju i Medimurju te urednik internetskih izdanja zbornika i časopisa. Član je nekoliko kulturnih udruga.

Jedino političkim moćnicima istina smeta.

Ljubav je bol koju svi žele doživjeti.

Jedni bogatstvo steknu radom, a kleptokrati kradom.

Nesreću ne treba tražiti, ona dolazi sama.

Jamili su, obogatili se, nitko osuđen! Nastavlja se...

Svi se bore za fotelje, od rada se ne može živjeti.

Kod nas ima tri vrste političara: euroljubi, stanoljubi i kunoljubi.

Nada je u budućnosti, nikako da je stignemo.

Obogatio se javno, zakonito, sada živi (uživa) *inkognito*.

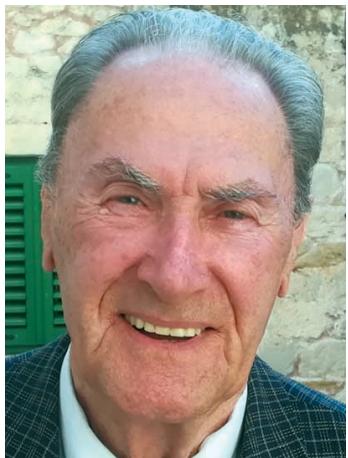
LAŽU

*Otpjevaao bih vam pjesmu,
ali za pjevanje nemam glas.
Lajao bih ja i na koronu,
ali ne mogu, jer nisam pas.*

*Danas imam samo muke,
ništa mi ne ide od ruke.
Pisao bih, ali nemam volje,
možda mi sutra bude bolje.*

*Slušam govore svaki dan,
obećanja su im puna usta.
Ispuniti će sve do u gram,
lažu nas, to odavno znam.*

*Znam, lažu nas, itekako lažu,
s time se svi sa mnom slažu.
Kako svi ovi u našoj blizini,
tako i ostali na svjetskoj razini.*

Josip Grgić

rođen je 1939. godine u Vranjicu. Osnovnu školu završio je u rodnom mjestu, osmogodišnju u Solinu, srednju tehničku u Splitu, a Višu školu na Strojarskom fakultetu u Zagrebu. Dugo se bavio enigmatikom, a radove je objavljivao u dnevnim tiskovinama. Suraduje u slušanoj i omiljenoj humorističnoj emisiji "Kad se smijah, tad i bijah" Hrvatskog radija Split. Objavio je četiri zbirke poezije, jedanaest knjiga aforizama i epigrama te knjigu humoresaka i dramoleta, sportsku monografiju i monografiju rodnog mjesta. Živi i stvara u Splitu.

Lakše mi je gledati alkoholičara, nego opijenu vlast.

Gospodar budućnosti – treba biti sluga u sadašnjosti.

Crkva je na svakom mjestu gdje se susreću Bog i čovjek.

Ako mir nije prijatelj tvojeg srca, imaš neprijatelja na svakom koraku.

Odluke donesene pod alkoholom – brzo ishlape.

Bolje da ne daje – onaj tko se za to kaje.

Kome je malo dosta, ima puno.

Humor je antibiotik širokog spektra.

Oni koje zavist hrani, ne pate od ugojenosti.

Imovina je blago za sve one koji znaju kad im je dosta.

Jednako su jadni oni što to jesu, i oni koji su to od njih napravili.

Politički kompromis je dogovor u kojem jači drži govor.

Koristeći druge, čovjek se najviše okoristi.

Svi prave ludosti, a samo se ludaci liječe.

Najbolja je ona navika koja je čovjekova odlika.

Teško oprštaju oni koji nisu nikad patili.

Što vrijede diplome onima kojima život ne dodijeli prolaznu ocjenu?

Gdje je manje tajni, više je spokoja.

Ako roditelji nisu svjetionici na putu svoje djece, ona se izgube u mraku.

Vjetropiru je njegov mir – nemir.

Sve se može kad se zna, a još više i kad se hoće.

U domu u kojem je muž zakon, žena je izvršni organ.

Dom u kojem žena nije temelj, često se trese.

Abdurahman Halilović – Ahil

roden je 1958. godine u Koraju, općina Lopare, Bosna i Hercegovina. Aforizme objavljuje u tiskanim i elektroničkim časopisima u Srbiji, Hrvatskoj, Bosni i Hercegovini i Makedoniji. Zastupljen je u više antologija i zbirki aforizama. Dobitnik je nekoliko nagrada za aforizme u susjednim državama, a knjiga *Lijepa naša, sve je njihovo* proglašena je najboljom za 2019. godinu. Objavljena mu je jedna e-knjiga te tri

tiskane zbirke aforizama. Suradnik u časopisu *Potepuh* i e-magazinu *Uh!Aha*. Živi i stvara u Rijeci.

S predsjednikom – koji je figura – premijer voli igrati šah.

Ne znam u kojem je domu gore – u popravnom ili staračkom.

Boksači su pametni do četrdesete – od četrdesete su udareni.

Nisam vjerovao da imamo toliko ateista.

Nada umire posljednja. Na nju je i Bog zaboravio.

Svaki dan pijem... ali trezveno.

U službi vlasti – ostao sam bez službe.

Pijem u njenu čast – neka se zna kad ju je izgubila.

Prestala je mužu vaditi mast – kad se nesretnik osušio kao čvarak.

Prestao sam je nositi na srcu – zaprijetio mi je infarkt.

Bilo bi bolje da mi nije ostala u sjećanju... nikako da ode.

Prodavali smo nekretninu na upit, ali za nju nitko ni upitao nije.

Ja nisam bio samokritičan – kritizirali su me i drugi.

Obećali su da će nas izvući iz krize – ali im je izgleda negdje zapelo.

Kad se Bog uvjerio koliko je moj susjed religiozan, odmah ga je pozvao k sebi.

Ne izazivajte narod – da ne bi počeo pjevati borbene pjesme.

Prolaznost života se ne zaustavlja – to samo ide.

U socijalizmu se od rada živjelo, a sad se u kapitalizmu od rada umire.

Od plaće se preživljava; od socijalne pomoći se živi.

Kad mi žena ganja modu, prvo stigne moj novčanik.

Moja žena, profesorica koja je ostala bez posla, sad meni drži predavanja.

Sakiba Harčević

rođena je 1964. godine u Rijeci. Piše poeziju od trinaeste godine. Objavila je elektroničku zbirku *U svijetu ljubavi* (2015.). Zastupljena je pjesmama u različitim zbornicima. Povremeno piše aforizme i šaljive misli, koje objavljuje u e-magazinu *Uh!Aha*. Članica je Hrvatskog književnog društva ograna Rijeka i naše Udruge. Živi i stvara u Viškovu pored Rijeke.

Svijetu je potrebno svjetlo, a ne mrak i pomračeni umovi.

Ne čitaj misli. Misli!

Svatko svoje pili, a ogrjeva nigdje.

Nije mudrost živjeti, već preživjeti.

Nisu sve ptice pjevice, a bogme ni letači.

Otkad je sve postalo jasno kao dan, pao nam je mrak na oči.

Cijeni tude mišljenje, ali razmišljaj svojom glavom.

Lijepo je i dobro opraštati, ali je još bolje ne pružati nove prilike ljudima da iznova zgriješe prema nama.

Volim životinje, ali ne i cirkus.

Nisam sitničava, ali mi sitnice mnogo znače.

Ne oslanjaj se na trulo stablo, past ćeš zajedno s njim.

Pustili mozgove na pašu, pa se čude što ih zovu stokom.

Život nije pjesma, no u strofe stane.

Bolje plesati i sâm na kiši, nego biti zgažen na dvorskem parketu.

I mirno more svoje nemire ima.

Kada bi se orao obrušavao na svakog miša, nikada ne bi uživao u letu.

Tražiti istinu u svijetu obmana jednako je traženju igle u plastu sijena.

Ma nije sve tako crno kao što se čini, ima tu i bijeloga.

Društvo nam je toliko bolesno da je absurdno očekivati zdrave rezultate.

Svijet je jedan veliki supermarket na čijim policama i izložima sve ima svoju cijenu, ali ne nužno i vrijednost.

Nebitno je iz kojeg su tora. S predvodnikom ili bez njega, sve ovce jednakо mekeću.

Meni nitko ne ide na živce. Nemam ih.

Što se više uzdižeš, to si manji u oku promatrača.

Mate Ivandić

rođen je 1961. godine u Splitu. Vrhunski je enigmat koji objavljuje križaljke raznih vrsta u enigmatskim revijama. Objavio je *Enigmatsku povijest Sinjske alke* (2020.), u kojoj je sabrao sve križaljke, pitalice, rebuse, anagrame i druge enigmatske vrste s motivima vezanim za tu vitešku igru. Objavio zbirku aforizama *Globalno zatupljenje* (2002.). Predsjednik je Udruge za mali nogomet Sinj te član Udruge hrvatskih aforista i humorista. Živi i stvara u Brnazama pokraj Sinja.

Klanjem prasadi počinje tov svinja.

Ljubav je ekološki anestetik.

Električni vodič je korumpirani izolator.

Dok izraz lica govori, usta u znak solidarnosti šute.

Sve mi je zatvoreno, osim financijske konstrukcije.

Kod nas se ne puca, ali se ispaljuje.

Na glupost nema kamata, glavnica raste.

Roden u znaku strijelca, a promašen slučaj.

Ruganje je mišljenje o samom sebi upućeno na pogrešnu adresu.

U posljednje vrijeme ženu izvodim jedino na izbore.

Zbog velikog broja predizbornih pataka većina tukača je neodlučna.

Sve je više onih koje volim sve manje.

Vrhunac izgubljenosti je raspisivanje tjeralice za samim sobom.

Zbog loše biologije prisiljen sam uzimati kemiju.

Kad varaš samog sebe, nisi varalica, nego budala.

Zemlja treba orače, a ne oratore.

Neki političari su kao kokoši – nose jaja, a nemaju muda.

Od moralnog amatera lako je napraviti nemoralnog profesionalca.

Groznica subotnje večeri trese u nedjelju ujutro.

Zaradujemo kâsom, trošimo galopom.

Jesam li plave krvi ako sam na svijet došao carskim rezom?

Komunisti mrze nacionaliste, ali zato obožavaju nacionalizaciju.

Sila Boga ne moli, ali se na Njega poziva.

Ne isplati se učiti na greškama, previše je gradiva.

Danko Ivšinović

rođen je 1957. godine u Mrkonjić Gradu, Bosna i Hercegovina. Akademski je glazbenik, književnik, pjesnik, aforist, kolumnist, humorist i publicist. Objavio pet zbirki aforizama, epigrama, kozerija, humoreski i pjesama. Zastupljen u više antologija i zbornika hrvatskog i svjetskog aforizma. Dobitnik više domaćih i međunarodnih nagrada i priznanja, između ostalog književne nagrade "Donat" (2019.) i međunarodne nagrade "Zlatni aforizam". Prevoden na ruski, rumunjski, makedonski i srpski jezik.

Član je Društva hrvatskih književnika Herceg Bosne, Udruge hrvatskih aforista i humorista, BAK-a i HKD Napredak. Živi i stvara u Gospiću.

GUSKE

*Guske su
ptice plivačice.
Mogu biti
divlje i pitome,
a kad su u magli
i Hrvatice.*

ZEMLJA MALA

*Ima jedna
zemlja mala,
neću reći koja,
sve je više tuda,
a sve manje moja.*

VAPAJ II.

*Katastrofa!!!
U ovoj zemlji
sve stoji,
a i meni
baš najbolje
ne stoji.*

DREAM TEAM

*Američki
Dream Team
puni koševe.
Naš krim-tim
puni džepove.*

STANDARD

*Živim
pristojno.
Jedem
triput
dnevno.*

PRAVA

*Ljudska prava
su kao trava.
Ili se gaze,
ili se kose.*

Martin Jakšić

rođen je 1931. godine u Starim Mikanovcima. Radio kao viši medicinski tehničar. Suraduje u brojnim listovima, piše humorističko-satirične tekstove te sakuplja slavonsko jezično blago. Objavio je knjige *Naše riči* (1997.), *Divanimo po slavonski* (2003.), *Rabos* (2007.), *Srčika* (2009.), *Partaje i parbe* (2010.), *Šalko* (2010.), *Rječnik govorâ slavonskih, baranjskih i srijemskih* (2015.) i *Slavonice* (2016.). Povremeni je suradnik e-časopisa *Uh!Aha*. Najstariji je član Udruge hrvatskih aforista i humorista. Živi i stvara u Zagrebu.

Ako je sin klinac, otac je klin.

Ako može biti gospođa doktor, može i gospodin doktorica.

Dobro je davati, ali nije loše ni primati.

Ima li više obješnjaka ili ovisnika?

Je li odnos staratelja i štićenika samo sukob ili borba interesa?

Kad je žena krvopija, muž je vinopija.

Liječniku se ide zbog bolesti radi zdravlja.

Ljudi donose zakone, a ne drže se ni Deset zapovijedi.

Ma bio konj, samo da su mu državne jasle.

Mamino srce ima i dušu.

Mladi uz *rock* luduju, a uz *narodnjake* se tuku.

Najbolje se isplati noćni rad.

Najviše je nula u banci i staračkom domu.

Nečija i riječ vrijedi batina.

Negdje bolje rode klipovi, negdje klipani.

Neki imaju dušu, a nemaju duha.

Neki mirovinu dočekaju još za života.

Psi laju, a ljudi psuju.

Sabor je pun humorista, a nijedan aforist.

Tko se još nije naučio lagati, mora govoriti istinu.

Tuđice su besplatne i zato ih uvozimo.

Bolje je biti u paklu gazda, nego u raju sluga.

Objese slušalicu da se zna razlika između doktora i mesara.

Štićenike nazivaju korisnicima jer nekome koriste.

Najkraći hrvatski vic: "Bit će bolje!"

Tatjana Jedriško Pančelat

rođena je 1961. godine u Rijeci. Spisateljica, novinarka i umjetnica. Prozne priloge objavljivala je u rubrici "Beseda" *Novoga lista*, u listovima *Opatija i Lovran*, časopisu *Književno pero* te na internetskom portalu *Škabelin*. Dosad je objavila devet knjiga, među kojima i zbirku *Osviti – haiku, mudrošnice i aforizmi* (2019.) za koju je dobila nagradu "Književno pero". Posljednja knjiga *Biserni dnevnik* roman je koji je oslikala sama autorica. Njezini poetski uradci objavljeni su u mnogim zbirkama s više autora. Slika, piše, čita, svira, meditira i druži se u Lovranu, gdje živi.

Pisci su dvospolci – mogu biti u knjizi i muški i ženski lik.

Lakše je igrati *Čovječe, ne ljuti se*, nego se toga u životu pridržavati.

Rijetko pišem aforizme o politici, jer se ona prečesto mijenja.

U sreći vrijeme brzo leti, a u nevolji se zamrzne.

Lovački poučak: ako sretneš medvjeda i imaš pušku – živ si, a ako je nemaš – praviš se mrtav.

Brak je kao vremenska prognoza – samo kod nekih brakova ima više tuče i grmljavine.

U svakoj šali ima pola istine, a u aforizmu cijela.

U politici svi se trude zabušavati, osim prislušnih “krtica”.

Kad bi se čovječje želje pretvorile u kapi kiše – nastao bi potop na Zemlji.

Zeznuta stvar. Probušen kondom...

Nema aforizma sa seksom. Svijet je poludio.

Mjesec sišao među ljude. Nitko ga od ljudi ne vidi jer ga traže na nebu.

Kazaljke se sastale u ponoć. Ljudi to slave...

SEN'RJU

*Djevojka trči,
bježi žaba skačući,
nije on njen princ.*

*Djevojka gleda,
karnevalsku povorku.
Klaun joj je momak!*

*Ribar je mrežom
potegnuo sirenu.
Ljubav planula.*

*Vrabac na mrkvi
popravlja snješku nosić –
sretno je kihnuo.*

Dražen Jergović

rođen je 1980. godine u Zagrebu. Odrastao je i školovao se u Sisku, a zvanje inženjera elektrotehnike stekao u Zagrebu. Bavi se projektiranjem u zaštiti okoliša. Od gimnazije se igra riječima te piše kratke priče, satire, aforizme, epigrame, humoreske, anegdote, eseje, pjesme, haiku, izvrnuta imena poznatih osoba i slično. Objavio je dvije knjige humorja, satire i aforizama te šaljivi dnevnik za mlade. Voditelj je radionica pisanja aforizama i sličnih humorističnih vrsta. Dopredsjednik je Udruge hrvatskih aforista i humorista te Udruge umjetnika "August Šenoa" iz Zagreba. Osmislio je i uređuje elektronički magazin za afirmaciju humorja, satire, aforistike i karikature *Uh!Aha*, koji se od prosinca 2019. objavljuje kao mjesečnik na platformama za publikacije *Issuu.com* i *Scribd.com*. Živi i stvara u Zagrebu.

Kako godina odmiče, sve manje benzina stane u dvije stotine kuna.

Tobože veliki domoljubi, a ne znaju ni gramatiku materinskog jezika.

Kad ćemo dočekati dan da *Glovo* i *Wolt* ne stižu dostaviti knjige i časopise od previše narudžaba?

"Crni petak" traje svega nekoliko dana, a pristizat će na naplatu mjesecima.

Gdje je vruća krv, potrebna je hladna glava.

Ne "leži" mi pisanje. Piše mi: "ležanje".

Nekada su samo žene/djevojke radile brzi kućni test.

Na promocijama knjiga socijalna distanca je na snazi već dvadesetak godina.

Mrgudima nikad nije pravo vrijeme za smijeh i dobro raspoloženje.

Bolje dići ruke od nekoga, nego dići ruku na ikoga.

Kad pomiješaš kremu i talog društva, dobiješ mulj i kamenac.

Višak odlikaša, manjak odličnika.

Alkohol treba konzumirati samo u izuzetnim nepriklikama.

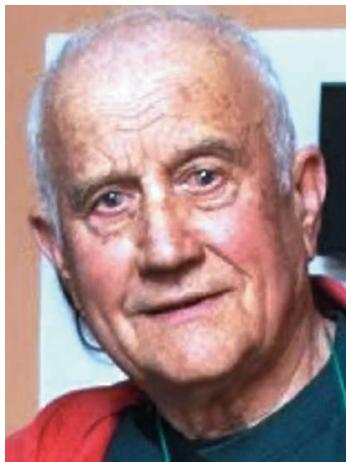
Novinari su najveći uzgajivači pataka.

LIKOTA

*Pravi Likota
svoje obrve šiša,
a brke češlja.*

PRKOS

*Šuti il' radi
Makar ti se gadi.
Mrzi i trpi
Češi se gdje te svrbi.
Ne gubi nadu
Jer si za blokadu.
Psuj i mlati
Valjda će da shvati.*

Ante Juretić

rođen je 1941. godine u Splitu, u kojemu je završio gimnaziju. U Zagrebu je studirao hrvatski jezik i književnost na Filozofskom fakultetu. Prve je stihove objavio kao student, a aforizme u *Moslavačkom listu*. Piše i haikue. Prevoden na više jezika. Objavio je lirski roman u stihovima *Tri boje mladosti*, roman u prozi *Kad odlaze lastavice*, zbirku pjesama *Pisma sina razmetnoga*. Od 1980-ih je amaterski kazališni redatelj, u Kutini vodi Kazališnu družbu Beskućnici. Komedije *Kad pevaljka dojde, Marsovci su među nama, Turizam na seoski način, Maturant se ženi, Europa u selu Kruškovcu* objavljene su mu u djemama knjigama. Bio je predsjednik ogranka Matice hrvatske u Kutini, gdje živi i stvara.

Život nije nagrada ni kazna, već vječna borba s vječnim nedaćama.

Posjedovao sam začudnu sposobnost da zaboravim sve što sam naučio.

Vjeru se može zloupotrijebiti, ali je se ne može iskorijeniti.

Ako svijet gledaš zdravim očima, kako možeš biti optimist?

Šteta što je Isus na križu, a ne u ljudima.

Boga se ne brani oružjem.

Kriminal je danas životni stil. Ako nisi kriminalac, javnost drži da nisi uspio u životu.

Imam vremena, ali nemam strpljenja.

Bože, zašto si mi dao razum kad me on navodi na sumnju?

Komunizam je sustav koji nije položio maturu na ispitu povijesti.

Neke hrvatske Vlade ponašale su se poput automobila u *leru*. Troše gorivo, a ne miču se s mjesta.

Uvijek nakon herojskih vremena dolazi vrijeme lice-mjera, lažova i lopova.

U Hrvatskoj su danas na sceni tri političke opcije: ljevica, desnica i Hrvati.

Priroda je umorna od ljudi i civilizacije.

Istini nije potreban nikakav kostim, čak ni bikini.

Lijenost je upropastila moj talent i moju karijeru, ali mi je uljepšala život.

Najžalosnija je spoznaja činjenice da je pravda nemoćna.

Ništa što je za opće dobro ne radi se tajno.

Varati druge nije moralno, varati sebe je opasno.

Ljubav je najslađa kocka šećera i nakon nje – svaki je okus gorak.

Velimir Karabuva

rođen je 1949. godine u Bratiškovicima kod Šibenika. Diplomirao je hrvatski jezik s književnošću. Radio je kao profesor i novinar. Objavio je velik broj stručnih i znanstvenih rada. Piše drame, monodrame, humoreske, pjesme, aforizme, epigrame i druge književne forme. Objavio je devet knjiga, među njima su četiri zbirke aforizama. Sudarник je mnogih tiskovina. Od 2022. član je Udruge hrvatskih aforista i humorista. Živi i stvara u Splitu.

Inflacija je velika zavodnica. Nema građanina s kojim nešto nije petljala.

Samo pitam: Jesmo li mi kao narod prerano odustali od srpa i čekića?

Među onima koji ne vole svoju domovinu ima i puno zavedenih.

Daleko su od demokracije i slobode one države u kojima im vojni servis popravlja državni aparat.

Ministar je trčao za tajnicom, a sudario se sa savjetnikom od koje je bježao.

Što će mi ovakav život, kad mi je tlak veći od mirovine?

Stanje je izdrživo. Stvar čvrsto držimo u ruci.

Ako nemate što korisno raditi, bar ne činite štetu.

Narod je dobio cilj, a odabrani sva materijalna sredstva.

Naša povjesna građa temeljito se pegla!

Tko ne sluša šefa partije, kajat će se; a tko ga posluša, proći će – loše.

Komedije svojih voda mnogi narodi plaćali su i životima.

Imao je veliku manu: živio je za druge, umjesto da živi s drugima.

Vlada koja zna sagledati sadašnjost, dobro zna kakvu budućnost ne želi.

Neradnici su svuda oko nas. Čak i u seksu.

POLJOPRIVREDNIKU

*Od srca ti želim sreću,
rad u polju k'o na slici;
jurile te lijepe žene,
a sve manje poreznici.*

OSTAVKA

*Stalno se poziva
na neki citat i stavku,
ali nikako
da podnese ostavku.*

Vlado Karakaš

rođen je 1961. godine u Podlapači kod Udbine, gdje je završio osnovnu školu. Gimnaziju je završio u Slavonskom Brodu, a strojarstvo diplomirao u Zagrebu, 1984. godine. Od 1990. živi i radi u Orahovici. Za sebe kaže da je "mladi profesor" strojarskih predmeta u srednjoj školi. Oženjen, ima dvije kćeri. Objavio je zbirke aforizama *Idemo dalje* (1987.) i *Mozak na paši* (1989.). Uvršten u više zbornika i antologija. Posljednjih dvadesetak godina strastveni je kvizoman i enigmat pa je zane-mario pisanje. Član je Udruge hrvatskih aforista i humorista.

Dok je Kroacije, bit će i korupcije.

Muslim, dakle ne znam.

Izgubljen slučaj. Tko ga nađe, neka ga ne vraća.

U sukobu sa zakonom poslužio se političkim zaklonom.

Što je čovjek pametniji, prije će poludjeti.

Sačuvao je zdravlje. Umro je posve zdrav.

Umro je zato što je bio previše živ.

Toliko je bio tvrdoglav da mu se i metak odbio od glave.

U ratu se ukopava na položajima, a u miru s položaja.

Usijane glave vode nas u mračno doba.

Kamen po kamen, kameno doba.

Zrno po zrno – Treći svjetski rat.

Pregovori oko razoružanja odlično napreduju. Lome se koplja.

Odnosi su zategnuti. Puca na sve strane.

Toliko je veliki vjernik da ne radi ništa pod milim Bogom.

Pamet u glavu. Mozak na pašu.

To je čovjek bez mrlje. Uvijek u blijedom izdanju.

Državnici velikog kalibra opasnost su za male narode.

Kada topovi grme, ne čuje se glas razuma.

Voda je “broj jedan” jer su oko njega same “nule”.

Doći će do promjena u zemlji kada diktatora počnu jesti crvi.

Izvodio je bijesne gliste da se ne mora cijepiti.

Pucanj u prazno može biti pun pogodak.

Samo je nebo granica. Za cijenu struje i plina.

Ivan Katić

rođen je 1955. godine u Studencima kod Teslića, Bosna i Hercegovina. Završio je Filozofski fakultet u Zagrebu, gdje je radio u prosvjeti. Objavio je tri knjige aforizama: *Zidovi nam duše* (1999.), *I zrno pjeska osjeća ocean* (2017.) i *Svijet je naša slika i jedina prilika* (2018.). Prevodi hrvatsku poeziju na njemački jezik i objavljuje je. Jedan je od osnivača Udruge hrvatskih aforista i humorista. Od 1989. godine živi i stvara u Lübecku u Njemačkoj.

U životu plaćamo – plaćamo dok se ne potrošimo.

Svetlo ulazi i kroz pukotine; čovjek samo na vrata.

Osobna sloboda nije sreća.

Diječeći sebe šire se po društvu kao virusi.

Država je njihova koliko i naša. Samo se u izborima ne slažemo.

Propustio sam sve i svakoga – i još čekam.

Ne okreći se, jer ono što si ti ispustio, već je netko podigao.

Hodam stazom gubitnika; manje je prepreka.

Pravednik nije po pravu; pravednik je po milosti.

Prvo borba, pa onda dogovor. Ako što ostane.

Hod po rubovima je rašivanje; tkanje je širenje rubova.

Moja je zadnja i kad držim jezik za zubima.

Živimo po zemaljskim pravima; neki s njima računaju i na nebu.

Koriste isti jezik; svatko iskriviljuje na svoj način.

Pobjede se nižu, porazi se lijepe.

Trošak na trajanje je manji od stečenoga bogatstva.

Lakše je zauzeti tudi prostor, nego ga ispuniti našim životom.

Oni stoluju, mi opslužujemo.

Društvena stega je kavez, slobodne misli *izlijeću* kroz rešetke.

Brojevi ruleta su ravnopravni samo dok se iglica okreće.

Objašnjavaju, a nikako da se izjasne.

Sloboda govora nije i sloboda riječi.

Naša taština nema mjesta za taštine drugih.

Slabi su oni koji samo između sebe biraju.

Savršenstvo u sebi gubimo u dodiru s drugima.

Slavko Kendelić

rođen je 1958. godine u Ferdinandovcu, u Podravini. Bio je bezbrižan dječak, učenik, student, učitelj i ravnatelj škole. Više od pola stoljeća bio je u sustavu odgoja i obrazovanja i nakon svega samo je u jedno siguran: "Od prvog radnog dana pa do prvog dana penzije, najljepše je bilo kad su bile ferije." Bio je lovac, ali je odustao jer su drugi puno bolje pričali lovačke priče. Iz hobija se bavi uzgojem vinove loze i proizvodnjom vina. Objavio je dvije knjižice epigrama, a za treću traži nakladnika

ili sponzora. Član je Udruge hrvatskih aforista i humorista. Živi i stvara u Ferdinandovcu.

ZAUVIJEK ZELENI

*To je ekološka osviještenost,
pogledajte prosvojetare naše.
I kad u mirovinu odu,
sakupljaju plastične flaše.*

ŽENSKA SLOGA

*Veličina nije bitna,
žene se s time uglavnom slažu.
"Imovinska kartica neka je podulja"
u isti glas baš sve kažu.*

SVE SE MIJENJA

*Nekad su ljudi šetali,
vodeći dječicu za ruku.
I danas šeću još i više,
i kućne ljubimce sa sobom vuku.*

SMJEROKAZI

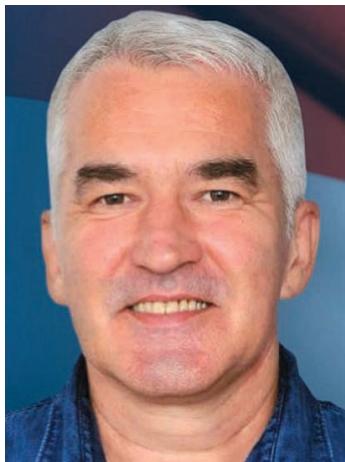
*Političari vrlji naši
puku svom su smjerokazi.
Primjerom pokazuju kako se
iz opanka u cipelu prelazi.*

EUROZONA

*Ušli smo u eurozonu.
Elitna je to ekonomska sfera.
Viši će sad standard imati
i oni što se hrane iz kontejnera.*

PRAVA MUDROST

*Održavamo dobar standard,
zadužujući svoje unuke.
Moralno baš i nije,
ali je sve po pravilima struke.*

Ivica Kesić

rođen je 1966. godine u Kreševu, Bosna i Hercegovina. Osnovnu školu završio je u Kreševu, a srednju strojarsko-tehničku u Novom Travniku. Pisati je počeo 2012. godine, a dvije godine kasnije objavljuje prvu zbirku pjesama *Ispod našeg neba*, kojoj daje izrazito zavičajnu notu. Osim zavičajnih, u zbirci su ljubavne, misaone te duhovne pjesme. Godine 2016. objavio je zbirku *Svjetionik*, a 2019. zbirku *Odbljesci praskozorja*, u kojoj se nalazi dvadesetak soneta. Godine 2021. objavio je zbirku aforizama *Riječ u grlu*. Povremeni je suradnik u e-magazinu *Uh!Aha*.

Najbolje vidimo kad nam padne mrak na oči.

I za najtvrdje glave postoji ključ. Francuski.

Nije sigurno kad će posvađane stranke zapaliti lulu mira, ali je sasvim sigurno tko će popušti.

Obećali su mu da mu neće faliti ni dlaka s glave. Za glavu nisu jamčili.

Nove vladine mjere rasterećenja gospodarstva puno su nam pomogle. Rasteretili su nam džepove.

U utakmici protiv korupcije nemamo šansi. Potplatala je suca.

U ratu su im se znojile noge pa su dali petama vjetra.

Na koju god poziciju postaviš magarca, i dalje će samo njakati.

Oni što računaju na mene obično se preračunaju.

Ni jednu ribu, bila sitna ili krupna, na udicu ne tjeraznatiželja.

Ono što možeš učiniti danas, nemoj, jer si to jučer ostavio za prekosutra.

Čeprkao je po tuđem kokošinjcu pa dobio kajganu.

Ostali smo kratkih rukava. Pa kako onda da ih zasučemo?

Privatizacija nam je zatvorila tvornice, ali nam je otvorila granice.

Bogataši prave pakao na zemlji da bi uštedjeli troškove prijevoza.

Uzalud čekate bolje sutra. Potrošili ste ga jučer.

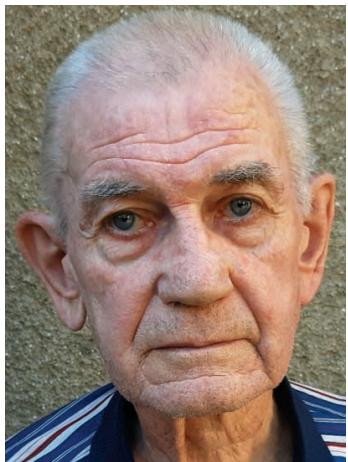
Sinoć sam sanjao da radim u rudniku. Danas je već vrijeme za godišnji.

Kad su drugovi postali gospoda, obećavali su nam kule u oblacima, a uselili nas u zemunice.

Policija nekom oduzme vozačku dozvolu, a nekome diplomu.

Otkako su postavili nove, veće kontejnere, porastao je standard umirovljenika.

Kroz sito i rešeto najlakše prolaze krupne ribe.

Zvonimir Končevski

rođen je 1945. godine u Dugom Selu. U Zagrebu živi od 1947. godine. Prvu pjesmu napisao je u desetoj godini, koja je izašla u školskom listu. Osim pjesama piše priče, skećeve i aforizme. Član je Udruge pjesnika Vjekoslav Majer, Udruge umjetnika August Šenoa i Udruge hrvatskih aforista i humorista te volonter i organizator poetskih susreta Collegiuma Hergesić. Nastupao je s grupom *Feniks i prijatelji*. U izdanju Centra za civilne inicijative objavljena mu je zbirka poezije *Moje pjesme moji snovi* (2017.), a zastupljen je u nekoliko zbornika spomenutih udruga. Aforizme je počeo pisati prije dvadesetak godina i nada se objelodanjenju vlastite aforističke zbirke.

Plakati su kao žene. Svatko ih može skinuti.

Na more je najbolje ponijeti ispuhani madrac i na puhanu lisnicu.

Što se više borim protiv alkohola, sve mi više ide na jetra.

Puževi su kao i ljudi. Nemaju svi svoje kućice.

Došao je u poziciju da uđe u opoziciju.

Trgovci vole reklame, ne i reklamacije.

Vidio sam morsku sirenu... s vilom na moru.

On se na nju nabacivao riječima, a ona na njega tanjurima.

I veliki umovi imaju mali mozak.

Digla se kuka i motika – u rukama mesara i seljaka.

Na dan mrtvih prisutni su i živi.

Moj je karakter karakterno karakterističan.

On je bio veliki dobitnik – batina.

U sjemeništu, sjemeništarci su puni sjemena.

Ona ima kratki fitilj i dugi jezik.

Imao je pijesak u očima. I u bubrežima.

Bio je dobar čuvar nerada.

Rodama je dosadilo nositi djecu, pa sada raznose ptičju gripu.

Bio je krtica, iako nije živio pod zemljom.

Drhtala je u njegovom zagrljaju, ali samo za vrijeme potresa.

Danas je mnogo aktivno nezaposlenih.

U školi je skupljao petice, a poslije škole PET ambalažu.

Kad je trebala birati između karijere i rivijere, izabrala je karijeru na rivijeri.

Miljenka Koštro

rođena je 1964. godine u selu Broćanac, Posušje, Bosna i Hercegovina. Gimnaziju je završila u Posušju, dok je studij hrvatskog jezika i književnosti na Sveučilištu u Mostaru upisala, ali nije završila jer se posvetila obitelji. Piše pjesme za djecu i odrasle, igrokaze i prozu. Suradnica je Radija Herceg Bosne za promicanje književnosti i kulture čitanja te radijske emisije *Kad se smijah, tad i bijah* na Radio Splitu. Radovi su joj objavljeni u časopisima i zbornicima te nerijetko i nagradivani. Dosad je objavila dva romana, zbirku kratkih priča i četiri poetske zbirke. Članica je DHK Herceg Bosne, Matice hrvatske, HKD Napredak i Udruge hrvatskih aforista i humorista. Živi i stvara u Viru kod Posušja.

Svijet plaše oholi dinosauri na dvije noge.

Lijepim željama ne grade se ni kuća, ni karijera, ni samopouzdanje.

Sirotinja guli krumpire, a sirotinju guli ko stigne.

Trula klica i u plodnoj zemlji ne daje jedra ploda.

Učinjeno iz inata, ne donosi mir i sreću.

Onima koji su povezom mržnje zavezali oči, ni sunce ne izlazi.

Praznici su prazni bez blizine najmilijih.

Što prije naučiš oslanjati se na sama sebe, manje ćeš padati.

Svatko ima dušu, a nitko ne zna gdje mu je.

Govoreći istinu neke ćeš izgubiti, a neke primaći bliže k sebi.

Neke mišolovke, na mišju radost, ulove mačku.

Gdje vrije, često i prekipi.

Što znači kruna na praznoj glavi?

TATA (ĆAĆA), KUPI MI

*Tata (ćaća), kupi mi svašta, ko i prije
i neka ti ništa za me skupo nije.*

*Kupi mi kuću na tri kata,
i na njoj zlatna vrata,
onda još koju polugu od zlata.*

*Kupi mi, tata (ćaća) akademsku diplomu,
zlu ne tribalo, i još od dva-tri znata.*

*Samo ne kupuj mi tvornice
i ne daj, Bože, plug i oranice.*

*Tata (ćaća), kupi mi komad mora
i isto toliko lipe plaže,
uz to koji jači medij
da o meni sve lipo kaže.*

*Kupi mi auto skup i bisan
da mu i autoput bude tisan.*

*Za ženu posvudušu 'oću,
da danju spavamo, skitamo noću.
Onda me (se) pohvali tisuću puta,
jer si od mene načinija truta.*

Zorica Krznar Blagec

rođena je 1936. godine u Gusakovcu kod Marije Bistrice. Gimnaziju je završila u Zagrebu, a od 1974. godine živjela je u Velikoj Gorici. Od samog osnutka bila je članica Udruge umjetnika *Spark*; vedra, agilna i sveprisutna na kulturnim dogadanjima grada. Pisala je haiku, epigrame, minijature i kratku prozu. Aforistica i osebujna pjesnikinja i recitatorica, koja je svoje pjesme znala napamet. Objavila je ukupno

osam zbirki pjesama, haikua, aforizama i epigrama. Bila je u skupini utemeljitelja Udruge hrvatskih aforista i humorista. Preminula je u prosincu 2022. u Velikoj Gorici.

Mali postotak ljudi gasi televizor, a pali mozak.

Mnogo toga pada mi na pamet, ali u džep ništa.

Čim si začet, već si načet.

Štedi dok imaš, da imaš kad nemaš.

Dok savjest i svijest spavaju, nemoral dežura.

Koliko trenutaka, toliko definicija ima život.

Život je posao koji ne traži praksu.

Zavist je ljubomora, a ljubomora odraz nemoći.

Šutnja je najbolja odluka onoga koji nije siguran u sebe.

Dosta je aforizama, hajd'mo nešto kraće!

Očekivanje ima dug život, nada je manje otporna.

Život je radni odnos zasnovan na neodređeno vrijeme.

Manjina upotrijebi mozak, a većina samo digne ruku.

Misao je besmrtna pod uvjetom da se stalno mijenja.

Frizeri ispiru kosu, a televizijske reklame mozak.

ZDRAVLJE

*Mnogi zdravlje previše troše,
samo da im se zarada isplati;
zatim pak troše zaradu
da im se zdravlje povrati.*

ADMINISTRACIJA

*Da bi se u našem sistemu administracije
raščistio tijek neke situacije,
potreban je, često,
vijek jedne generacije.*

Dragutin Lončar

rođe je 1950. godine u Oroslavju. Diplomirao je na Fakultetu političkih znanosti u Zagrebu. Od 1973. godine piše u *Vjesniku*, *Sedam dana*, *Danasu* i *Areni*. Osnovao je vlastitu nakladničku tvrtku L.D. Baltazar, u kojoj ureduje i objavljuje humoristično-satirički časopis *Potepuh*, *Stubički glasnici* i *Oro list*, koje i danas potpisuje. Napisao je i objavio nekoliko sportskih knjiga (*Povijest sporta u Oroslavju*, *Skijaška povijest Oroslavja, 90 godina nogometa u Oroslavju*), knjigu o stubičkom vinogorju, monografiju o stubičkom vatrogastvu... Kao nakladnik objavio je više humorističnih i aforističkih knjiga. U tom vremenu bio je i glavni urednik *Zagorskog lista* i urednik tjednika sjeverozapadne Hrvatske *Regional*. Suosnivač je Udruge hrvatskih aforista i humorista.

Novi izbori nemaju smisla jer smo najsposobnije već izabrali.

Hoće li turski predsjednik doći i na godišnjicu bitke kod Beča, ili je slavio samo Siget?

Saborske zastupnike ne brinu klimatske promjene. Za njih nema zime.

Zašto starlete u svojim kućnim videouradcima zure u kameru, a ne u partnera?

Umjesto na Goli otok, današnje politikante treba slati na rušenje njihovih bespravno sagrađenih vila.

Političari su narodu stoka krupnog zuba. Mogu probaviti i milijardu.

Imamo manje Hrvata, katolika, Srba..., a mi organiziramo gej-parade.

Tisuću godina trebalo nam je da zbacimo europske jarmove, a sada smo opet na početku.

Na izborne liste stranke više ne trebaju stavlјati zabavljače. Cijeli Sabor je jedan veliki cirkus.

Jedino se u Zagrebu povećao broj stanovnika. Stoga treba razne agencije i povjerenstva preseliti u Liku, Slavoniju...

Pristajem da sam nastao od žene, ali ne od plavuše.

Bogatiji čitatelji naših novina uživaju u vijestima o skupim vjenčanjima. Siromašnima ostaju osmrtnice.

Predviđa li ograničena vojna operacija i taktični nuklearni udar?

Podjela fotelja i jest smisao izbora.

Predizborni obećanje: "Prodajem dušu."

Nije li predaja Ine Mađarima zakašnjela ratna reparacija još od bana Jelačića?

Je li veća šteta od lošeg političara ili od elementarne nepogode?

Otvara se milijun radnih mjesta u Europi. Navalni narode!

Tonka Lovrić

rođena je 1954. godine u Ljubljani, Slovenija. Diplomirala je na Pravnom fakultetu u Splitu. Piše pjesme, aforizme, basne i haiku poeziju. Članica je Društva hrvatskih haiku pjesnika Zagreb i Rijeka. Haikue objavljuje u domaćim i inozemnim časopisima. Živi i stvara u Splitu. Od 1998. godine aktivna je članica Likovne udruge Emanuel Vidović iz Splita. Imala je 33 samostalne i sudjelovala na stotinjak skupnih izložbi. Dobitnica je četiri međunarodne nagrade za doprinos hrvatskoj književnosti. Objavila

je deset zbirki – što pjesama, što haikua, što aforizama.

Dok političari igraju tenis, narod skuplja loptice.

I praznoj glavi ruke su oslonac.

Oboje peglaju: ona bore, on kartice.

Igre na sreću su put u nesreću.

Knjiga je moj prijatelj od riječi.

Nije svaka frula čarobna.

Velike ribe nisu na mojojem jelovniku.

Zrno znanja se ne kljuca.

Prve ruže dobila je na sprovodu.

Bio je talac vlastitog uma.

Ljubavnik ne može raditi od kuće.

Jezik je poput konja. Drži ga na uzdi!

I biljke su razumna bića.

Stolica uspjeha uvijek je sklopiva.

Tko gleda svisoka, sve mu je malo.

Blago rodama. Žive život na visokoj nozi.

Uglavnom sam čist. Bog mi opršta grijeha, a majka dugove.

Cjepidlaka i dlaku cijepi.

Ljudožderu je vegetarijanac mesni obrok.

Nema zlata bez blata.

Ljubav je bezuvjetna kapitulacija uma.

I vjernik pronevjeri.

Kad je tata izgubio glavu, nastao sam ja.

Našao je posao. Vrti kolo sreće.

Mudrost mora imati veće uši od usta.

U glasačku kutiju stanu i mrtvi.

Danica Majnarić

rođena je 1949. godine u Požeškoj Koprivnici kod Pleternice. Osnovnu školu završila je u Pleternici, a srednju u Požegi. Pjesme je počela pisati i objavljivati u školskom listu. Pisanjem se počela baviti spontano, zaspisujući anegdote iz života kojima je zabavljala prijatelje. Objavila je dvije knjige aforizama i epigrama: *Muka naša svagdašnja* (2018.) i *Žito u kukolju* (2022.). Članica je Matice hrvatske Ogranak Požege i Udruge hrvatskih aforista i humorista. Živi i stvara u Zagrebu.

Moderno kršćanstvo: u svakom kukolju ima i malko žita.

Preko veze dolaze mnogi bez veze.

To što su se pojedinci obogatili na “naivi”, nismo smjeli usvojiti kao *modus vivendi*.

Patio je od pretjerane higijene, pa je prao čak i novac.

Dok shvatiš da je život prolazan, već je prošao.

Samo se pametni mogu raspametiti.

Nije se grijeh glupirati, već druge zaglupljivati.

Kod nas su najbolje plaćeni frizeri – u financijama.

Uzalud je uvjeravati pčele da su stoka sitnog zuba kad i dalje bodu.

Da ne bi morao razbijati glavu, razbio je šifru.

Pilat je oprao ruke, Isus noge, a aktualne Jude peru mozgove.

Stožer bez maske samo je privid; njihove su maske višeslojne i višebojne.

Tko umije, njemu najmanje dvije... kuće na moru.

Kod nas su ljudi vrlo rastezljivi – od prvog do prvog.

Oštrim laktovima glava ne treba.

Toliko su pobožno lizali oltare, da su polizali i milodare.

Suzbijamo sivu ekonomiju, sve dok nam se ne zacrni.

Hitno kupujte avione, dok nisu zahrdali.

Dok riba ribi grize rep, oni se časte kavijarom.

Nemamo pojma što se gore kuha, ali se osjeti po zagorenom.

Svaki brak je brak na prvu.

Čekajući svjetlo na kraju tunela, oslijepili smo.

Dok jedni primaju pohvale za postotke, druge kažnjavaju za promile.

U braku Crkve i države odnosi su – vanbračni.

Damir Markulj

rođen je 1977. godine u Zagrebu, gdje živi i stvara. Pisac, novinar i suradnik u odnosima s javnošću. Objavljivao kolumnе u *Exclusive magazinu*. Autor je humoristične knjige *PMS ili Prava Muška Spika* (2006.) te e-knjige *Ja to mogu* (2019.). Zbirka karikatura i humoreski mu čeka objavljanje. Grafički je suradnik, karikaturist, kolumnist i član uredništva e-magazina *Uh!Aha* od pokretanja. Član je Udruge hrvatskih aforista i humorista.

RECEPT ZA DUGI BRAK

Zašto se bračni partneri zovu i suPRUŽnicima? Vjerojatno jer dijele jednake životne pruge. A zašto si supružnici daju prstenje, a ne recimo odijela na prugice kakve nose kažnjenici? Ako ćemo iskreno, odijela na prugice povećala bi disciplinu u braku, a ne da se isti raspadaju već nakon, ako ne par mjeseci, onda zasigurno par godina.

JEFTINJAK

Kaže se da nitko nije dovoljno bogat da kupuje jeftino. Osim kad stvarno nemaš novca. I to ti potvrди i trgovac. Naime, kupio sam si noćni ormarić u jednoj trgovini, na akciji. No, imao je jednu "manu" – i tako jeftin bio je na sniženju. Stvarno sam ga dobio za bagatelu, mislio sam si. Međutim, u svemu tome je bila jedna caka. Svi su mi rekli za tu trgovinu da ne sastavlja proizvode. Ni kad platiš. No, ja sam ipak pitao. I bio odbijen.

– *Gospon, za tako jeftine proizvode ne radimo sastavljanje. Osim toga, to je jako jednostavno za složiti.*

I tako sam ga krenuo sastavlјati sam. Trebalо mi je tri puna dana da ga pogrešno sastavim. Naravno, povrat više

nije bio moguć. Stoga sam platio jednom od onih odvoznika smeća s ceduljica da ga odnese. Za istu cijenu. Čuo sam da ga je prodao na *e-bayu* pod skulpturu i obogatio se.

MULTIFUNKCIONALNE SPRAVE ZA VJEŽBANJE

Sve sprave za vježbanje trebale bi imati višu cijenu negoli je to predviđeno. Ne zato jer zagovaram njihovo poskupljenje, već iz razloga što imaju i funkciju vješalica za garderobu. Tako je i kod mene. Kad trebam ići vježbati, izgubim volju jer najprije moram pospremiti garderobu poviješanu na sprave. Redovito se pritom strašno umorim i odustanem od vježbanja, pa si pomislim: *A tko to može platiti?*

DEBLJANJE U BRAKU

Statistike govore kako svi radije gledamo televiziju nego svoje bračne partnere. To i nije ništa čudno s obzirom na učestalu pojavu da se muževi i žene nakon samo nekoliko godina braka počinju debljati. Što se ne bi moglo reći i za televizore. Naime, novi modeli LCD televizora sve su mršaviji! Nastave li OVAKO mršaviti, uskoro će biti toliko tanki da ćete se s valjanim razlogom pitati gledate li vi to u izlogu televizor ili je posrijedi divovski žilet jetija s viškom testosterona. S druge strane, sasvim je razumljivo da su sve mršaviji. Pa pogledajte samo kakvim ih sve programima hrane! Želite li uništiti perspektivnu karijeru jednog vrhunskog sumo-borca, samo ga stavite na dijetu baziranu na takvom TV-programu. U rekordnom ćete vremenu od njega stvoriti čačkalicu preslabu i za uklanjanje Čokolina između sjekutića!

Stanislav Maroja

rođen je 1941. godine u Novigradu pokraj Zadra. Umirovljeni je publicist, novinar i počasni član Gradske glazbe Zadar. Diplomirao je u Zagrebu na Fakultetu političkih nauka te na Filozofskom fakultetu. U izdanju Matice hrvatske Ogranak Zadar objavljene su mu tri zbirke aforizama i mudroslovica: *Aforizmi I.* (2011.), *Aforizmi II.* (2016.) i *Aforizmi III.* (2021.). U toj formi najbolje izražava svoja filozofska, kulturna i moralna stajališta. Živi i stvara u Novigradu.

**Toliko je bio opsjednut računima da nimalo ne čudi
što je postao neuračunljiv.**

**Od neuravnoteženih se ne može očekivati da poštuju
ravnotežu.**

I za odlazak u raj treba ovjeriti putovnicu.

I beskičmenjaci ulažu napore da bi mogli hodati uspravno.

Laktašima ruke ne služe za rad.

**Samo se letači na krilima zabluda i praznovjerja ne
mogu nikad prizemljiti.**

Duševne boli mogu mučiti samo one koji imaju dušu.

**U Hrvatskoj se i za uzgoj korova mogu dobiti državni
poticaji.**

Mnogi vjernici spominju Boga samo u psovkama.

Ne možemo očekivati da će nas dezorientirani odvesti na pravi put.

Nakon zavodenja žena rađaju se djeca, a nakon zavodenja naroda kopilad.

Pametniji su oni ljudi koji ne misle samo svojom glavom.

U Hrvatskoj se može doći do blagostanja radeći samo prstićima.

Najskuplju carinu plaćaju oni koji prelaze granice vlastitog razuma.

U Hrvatskoj žive istine ne žive dugo.

Izgubio je povjerenje u vlastitog psa.

Mišljenje vlastitom glavom ne mora biti dokaz pameti.

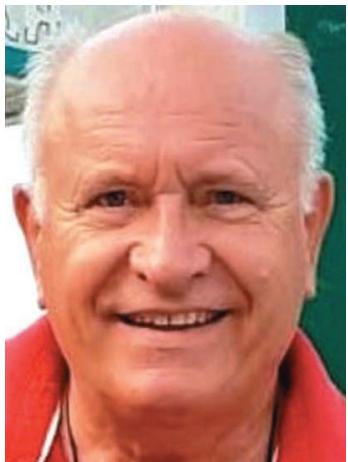
Svi pripadnici državnih vjera su nevjernici.

U Hrvatskoj se zidovi plača ne posjećuju, već zaobilaze.

Duhovi prošlosti vladaju sadašnjošću i određuju budućnost.

I beskičmenjaci se svim silama trude hodati uspravno.

Da se nije oglasio, ne bi izgubio dobar glas.

Drago Maršić

rođen je 1956. godine u Prološcu, a živi i stvara u Splitu. Školovao se u Imotskom i Splitu. Pjesnik za djecu i odrasle te aforist, humorist i haiku pjesnik koji rade objavljuje u župnom listu *Proložac*, na internetu, u časopisima i na radiju. Zaljubljenik je u fotografiju. Objavljene su mu tri zbirke pjesama, a zastupljen je u više poetskih i aforističkih zbornika. Dugogodišnji je sudjelnik emisije *Kad se smijah, tad i bijah* na Radio Splitu.

Dobar čovjek teško se prodaje, ali zato idioti dobivaju na cijeni.

Nije vidio dalje od nosa, sve dok mu nije zasmrdilo.

I političari i seljaci obrađuju zemlju: i jedni i drugi gnoje.

Lako je biti pametan u svojoj Domovini, kad te čeka povlaštena mirovina.

Otkako sam u mirovini, žena i ja k'o dvije sestre, zajedno pijemo kavu i ogovaramo.

Imao je svijetlu budućnost, sve dok mu nisu zamračili vidike.

Uz sve bogatstvo kojeg se dokopao, ostao je sirotinja u glavi.

Onima kojima je sve plaćeno, ništa nije skupo.

I u državnim krugovima prevelik je broj tupih trokuta.

Misli svojom glavom, a ne televizijom!

Užitak je skidati ženu koja se zna obući.

Nakon vjenčanja otputovali su na bračno putovanje,
iako su medeni mjesec već davno odradili.

Kad god se uspijemo dogovoriti bez prepiske, bude
kako je žena mislila da bi trebalo biti.

SREĆA

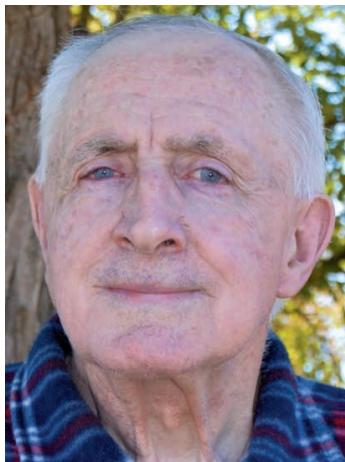
*U životu nije uvijek
po znanju i pameti
I čorava koka nekad
na zrno naleti*

RAZLIKA VELIKA

*Načitanoj ženi
u glavi je knjiga
Manje načitanoj
neka slada briga*

(P)RAZNO

*Naše muke opet
njima su pod – razno
I opet se bojam za nas
istog rezultata – prazno*

Aldo Matelić

rođen je 1949. godine u Labinu. Bavio se novinarstvom i književnim stvaralaštvom. Pisao je pjesme i epigrame na čakavici te bilježio poslovice iz Labinštine. Aforizme je objavljivao u *Novom listu*, *Uh!Aha* i drugim glasilima. Objavio je zbirke aforizama *Modro nam se piše* (1998.) i *Praznina odjekuje* (2022.). Uvršten je u antologije te više aforističkih zbornika. Aforizmi su mu prevedeni na ruski, rumunjski i makedonski jezik. Godine 1986. i 1987. kao duogodišnji zaljubljenik u kvizove nastupio

je u Kviskoteci. Živi i stvara u mjestu Strmac u općini Sveta Nedelja u Istri.

Svi u pravu – a ide krivo!

Aforizam je bio tako dobar, da se aforist nije dobro proveo.

Kad si pun sebe, za druge nema mjesta.

Najprije je drmao, pa se zatim tresao.

Tako dugi jezik ide samo uz tako kratku pamet.

Prije je bio crven od glave do pete. Sada se crveni samo kada ga na to podsjetete.

Ne čudim se posljedicama. Upoznao sam uzročnike.

Tko sve vidi crno-bijelo, ili je šahist ili provladin novinar.

Obogatio se reketom, iako nije bio tenisač.

Konačno možemo slobodno otvoriti usta, ali što u njih staviti?

Kad ljudi dobro prepariraš, govore ono što preferiraš.

Satiričar je takva dragocjenost da je najbolje držati ga zaključanog.

Ni smrt ga nije mogla uz nemiriti; dočekao ju je – mrtav hladan.

Bilo bi dovoljno kruha, da nema toliko igara.

Dobro je da nas nepismeni uče abecedu. Možda je usput i oni nauče.

Za mjesto u hladu, pristao je biti njegova sjena.

U sretnijim danima nosio je ženama cvijeće, a sada lijećnicima nosi urin.

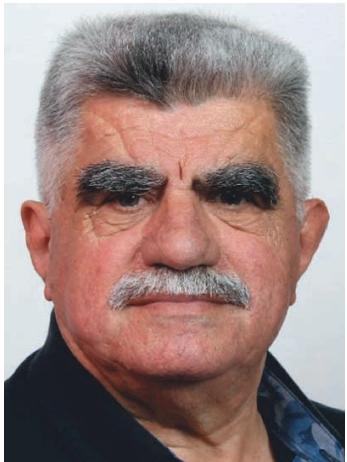
Znam da je Adam bio neposlušan, ali Eva je ipak preteška kazna.

Naprijed ide vođa, a za njim narod. Razmak između njih se stalno povećava.

Lako je činiti pogreške, kad ih tudim novcem plaćaš.

Nije pristao biti smeće, pa je pometen.

Teške bolesnike održavaju na životu aparati. Bolesne države – krediti.

Tomislav Mihanović

rođen je 1947. godine u Splitu, gdje je završio osnovnu školu, Srednju građevinsko-tehničku i Pravni fakultet. Cijeli radni vijek proveo je u Splitu radeći u gradskoj hortikulturi. Aforizme je počeo objavljivati odlaskom u mirovinu. Objavio je knjige aforizama: *Kruva i salama* (2007.), *Kruva i paštete* (2008.), *Kruva i pršuta* (2010.), *Kruva i masti* (2013.), *Kruva i vina* (2015.), *Kruva i smijah* (2017.) te dvoknjizje *Kruva i jubavi / Kruva suva* (2022.). Stalni je sudionik humorističnih dogadanja u rođnom gradu i u radijskoj emisiji *Kad se smijah, tad i bijah*.

Um i ud male su riječi, a kakve velike gluposti naprave.

Nakon rastave od muža tražila je da joj plati odštetu za svaki dan braka, i to po cijenama iz javne kuće.

Žena me ostavila radi neke budale, a znam da oni oboje to isto misle za mene.

Da bi mogao kreditirati ljubavnicu, ženu je stavio pod hipoteku.

Dobar čep čuva vino i brak.

Odljev mozgova. Adio pameti!

Čim je uzeo jako skupog odvjetnika, znali su da je kriv sto posto.

Sve više pišem, i pišam – na kapaljku.

Poplavu protesta nećemo zaustaviti vrećama pijeska.

Ne boj se psa koji laje, ni čovika koji viče. Čuvaj se onih koji šapću.

Za nesreću i nespretnost obično optužujemo splet okolnosti.

Bolje polovice bile su najbolje kad ih je dijelio sindikat.

Kad su mu rekli da mu je posao ušao u sivu zonu, branio se daltonizmom.

Ljudi se najlakše slože kad pričaju o drugima.

Najprije su me vrebali, onda vrbovali.

Mnogi putevi revolucije još nisu razminirani.

Najviše fikusa u našoj državi posadila je politika po državnim ustanova.

Ulaskom u brak svoju slobodu prepoloviš, a obveze udvostručiš.

Više se bojao prazne čaše, nego prazne puške.

Dok se svi prave pametni, gluposti raste cijena.

Procijenili su da sam toliko kilav, da ni kredit više ne mogu dignuti.

Najviše znatiželje izazivaju odškrinuta vrata.

Marinko Mijović

rođen je 1935. godine u Plavu u Crnoj Gori. Piše aforizme već pola stoljeća, objavljajući ih u dnevnim i tjednim tiskovinama te u radijskim emisijama. Dosad je objavio deset zbirk aforizama: *Ako niste znali...* (2008.), *Iz malog džepa* (2008.), *Bio je obilježen, zato mu na grobu nema obilježja* (2009.), *Pune torbe pretvorbe* (2012.), *Brod bez kormilara* (2012.), *Ne izludujte narod* (2014.), *Devizna slamarica* (2016.), *Politički vjetrovi* (2020.), *Ludi pozvaše, još ludi se odazvaše* (2021.) i *Povampirana sadašnjost* (2021.). Živi i stvara u Puli.

Ako se ne možete opismeniti, opametite se!

Brodu sa slabim kormilarom ne pomaže ni svjetionik.

Imamo domaći sir od uvoznog mlijeka.

Izveo je sina na pravi put, i dao mu kartu za Irsku.

Kad država ode dovraga, onda je korak do pakla.

Ne hладе се усјане главе маслиновом гранчicom.

Ne silujte прошlost, да вам не постane bremenita sadašnjost.

Sirotinja sve manje jede, valjda da ne bude Bogu teška.

Neznanim junacima dižu se spomenici, a znane kukavice stroga su tajna.

Kad žena sijeva očima, muž očekuje grmljavinu.

Mi smo im dali glas, ostalo su sami uzeli.

Što si uspravniji, veća si meta.

Bol na duši može liječiti samo novac.

Da je vidjela dalje od nosa, ne bi joj zapeo za oko.

Hod na prstima je počasni hod doušnika.

Ona je uspješna u privatizaciji tuđih muževa.

Izmislili su mu bolest da bi ga uspješno liječili.

Kad je zatražio jelovnik u pučkoj kuhinji, razotkrio se.

Narod je zanijemio od slušanja obećanja.

Neki bi najbolje sačuvali okoliš – da ga zaobilaze.

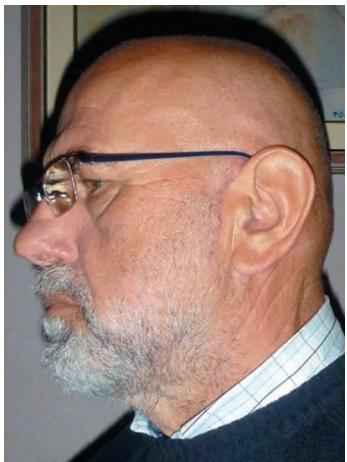
Obećavaju nam u ratama, da lakše progutamo.

Sudarile su se dvije različite struje, i došlo je do kratkog spoja.

Toj guski ne treba magla da zaluta.

Bolje da te zavede žena, nego politika!

Život je drama: dodeš, odglumiš i odeš.

Grgo Mikulić

rođen je 1960. godine u Podkraju, župa Kočerin, općina Široki Brijeg, Bosna i Hercegovina. Osnovnu školu završio je u Kočerini, a gimnaziju u Širokom Brijegu. Diplomirao je turizam na Ekonomskom fakultetu za turizam i vanjsku trgovinu u Dubrovniku. Radio je i živio u Splitu i Dubrovniku, a od 1994. je ponovno u Kočerini. Do sada je objavio turističke vodiče: *Regija Hercegovina i Županija Zapadnohercegovačka*; zbirke priča i legendi: *Priče i legende iz Hercegovine I i II*, zbirke

pjesama: *Plamičci i iskrice i Moj svijet*, roman *Učitelj Pravde*, zbirku misli *Umizmi I* i monografiju *Kočerin*. Bavi se kiparstvom u kamenu, drvu i glini, te je imao pet samostalnih izložbi. Bio je glavni urednik časopisa *Turizam BiH*. Član je DHK Herceg Bosne i F.I.J.E.T.-a – Međunarodne udruge turističkih novinara i pisaca u turizmu – Hrvatska.

Do mudrih zaključaka često se dođe na temelju glupih izjava.

Tko rano rani, više uradi.

Brak mnogi konzumiraju samo u obliku hrane.

Stalno inzistirati na poštenju, nije pošteno.

Svi oni koji žive pod parolom “nikad robom”, već su robovi.

Hranu bira samo sit čovjek.

Danas, muško nije muško, ako napola nije žensko.

U BiH više ne žele živjeti ni izbjeglice.

Gladan čovjek i nakon loše hrane oblizuje prste.

I vatra i led imaju isti učinak na prirodu – sprže je.

Čak ni političari ne bi trebali biti bez nade u spas – Bogu ništa nije nemoguće.

Najkraći put nije uvijek i najbliži.

Najteže je pronaći posao kad nemaš posla.

Novac nema prijatelja, samo vlasnika.

Nijedan križ nije težak, ako ga nosi netko drugi.

Bogati ljudi nisu toliko bogati da si mogu priuštiti luksuz iskrenosti.

Dug je put do uspjeha; pad je mnogo kraći.

Nemoralno je stalno se pozivati na moral.

Čovjek koji ne zna ništa, zna sve.

Vlast je najjače opojno sredstvo.

Darko Mrkonjić

rođen je 1990. godine u Splitu, gdje se školovao u srednjoj elektrotehničkoj školi i na Pravnom fakultetu. Bavi se sportom, glazbom, čitanjem i pisanjem aforizama. Pred objavom mu je prva zbirka aforizama. Najmladi je član Udruge hrvatskih aforista i humorista. Živi i stvara u Korešnici kod Splita.

I razgovor sa samim sobom može biti – djelotvoran.

Jezik itekako znade povući za nos.

Ima dosta pijandura koje si umišljaju da su popile svu pamet svijeta.

Više soli u glavi ima vegetarianac, nego svejed.

I perfekcionizam može biti – opasan.

Najopakiji su oni koji napakoste iz čista mira.

Znati šutjeti je pola zdravlja.

Školovanih glumaca ima malo, a neškolovanih previše.

I pomirba sa sudbinom je – glupost.

Vjerska tradicija dobit će bitku, ali ne i rat.

Vjera je od Boga, a religije – od Sotone.

Mali bogovi jedno su od najboljih đavoljih oružja.

Najmanje je vrijedan pažnje upravo onaj tko je najviše želi.

Znati živjeti u sadašnjosti izvrstan je lijek protiv nestrpljivosti.

Samo prazan čovjek može biti pun sebe.

Ne može nam prolazno biti ni glavni prioritet ni glavni autoritet.

Pametnjaković je naučeni glupan.

Puna istina, a ne poluistina – je istina.

Pametan dugo sluša, a glup puno govori.

Zlima nemaš što zavidjeti, jer im se crno piše.

I jezik može – piliti.

Za propast su često krive zatvorene oči.

Meko srce ide mi na živce.

Nemar vodi u lijenost, a lijenost u oskudicu.

Ako ne živiš bijelo, crno ti se piše.

Boris Nazansky

rođen je 1953. godine u Rijeci. Po struci je diplomirani inženjer kemije, pisac i novinar. Školovao se u Varaždinu i Zagrebu. Živi i radi u Zagrebu. Glavni je urednik tjedne zagonetačke revije *Kvizorama*. Autor, među ostalim, zbirke zagonetaka *Stišići*, zbirke zagonetaka za djecu *A što je to?*, zbirki haikua *Blijesci i slijeganja i Ubiranje zvijezda*, slikovnica *Pogodi, pogodi!*, *Uspavanke za pospanke*, *Što ću biti kad odrastem?* i *Premetaljke*, te zbirke pjesama *Listalica od papira* (nagrada Katica 2018. za najbolju zbirku stihova za djecu). Za haikue je osvojio više od stotinu nagrada i priznanja u Hrvatskoj, Japanu i drugdje. Član je Društva hrvatskih književnika za djecu i mlade te jedan od osnivača Udruge hrvatskih aforista i humorista. Piše zagonetke, haiku, poeziju, aforizme, epigrame i kratke prozne uratke.

Predizborna šutnja – postizborna ljutnja!

Korona dolazi u valovima, ali korupcija je tsunami!

Da nije djece koja su se zalomila crkvenim ocima, demografska situacija bi bila još i gora.

Nastavljeni su mučni prigovori Vlade i sindikata.

Kako stvari stoje, Hrvatske željeznice provode kvadraturu pruga.

Popeo se na državni vrh. Mogućnosti silaska su mnogobrojne.

Cijepljenje protiv *Covida-19* djeluje brzo i učinkovito: političari javno priznaju da su visokorizična skupina!

Zadnje misli nepogrešivo vode u prve redove.

Samo niski ljudi ulaze na mala vrata.

Crkveni planet – Zemlja.

Pouzdano iz Ministarstva graditeljstva: za kulu od katra ne treba građevinska, a za rupu bez dna ne treba lokacijska dozvola.

Rupe u pamćenju posljedica su rupa u zakonu.

Ne grizem se za jezik: aforizme ne čitam naglas.

Nisam ja nikakav antivakser: ovo mi je četvrta loza!

Dobro izvagane riječi nikada nisu teške.

*Oni koji ruke
ponajviše prljaju,
nikad ih ne peru
nego vazda – trljaju!*

*Što si vlasti bliže,
ovakva je shema:
kazne su blaže,
ili ih – nema!*

*Imao je u krvi
više od dva promila
pa su ga morali slikati
s lica i iz profila!*

Franjo Ordanić

rođen je 1973. godine u Laupheimu u Njemačkoj, a 1984. doselio se u Hrvatsku. Magistar je tehničke struke. Živi s obitelji u Oroslavju. Autor je zbirke haiku poezije *Kliktaj bradatih orlova* (2016.) koju je objavio zajedno s pjesnikom Vladimirom Šukom, i zbirke fotohajga *Lepet krila* (2022.) koju je objavio zajedno s fotografkinjom Sandrom Šamec, obje u izdanju Gradske knjižnice Oroslavje. Uz borilačke sportove bavi se i organizacijom kulturnih dogadanja. Haiku, senrju i hajge uvršteni

su mu u hrvatske i međunarodne zbornike i časopise. Suradnik je e-magazina *Uh!Aha*. Član je Udruge hrvatskih aforista i humorista.

SENRJU

*vranin rekvijem –
naglo pala cijena
topovskog mesa*

***

*šljiva u cvatu –
pjev slavuja prekida
cajka iz auta*

***

*nedjeljno jutro –
krizmanice lome noge
u štiklama*

***

*crna kronika –
bez signala i papira
na zahodu*

***

*slučajnost?
u uredu samo pušači
negativni*

***

*laži koje govori
i čekovi koje potpisuje
jednako masni*

***

*ljetna noć –
iz dubokog sna vraća me
krvopijat*

***

*sat solfeggia –
čak i žohari bježe
iz ucionice*

Mara Ožić-Bebek Imotica

rođena je 1947. godine u Lokvičićima kod Imotskog. Bavi se publicistikom i humorističkim stvaralaštvom. Suraduje s uredništvima mnogih listova i časopisa te radijskih postaja. Objavila je šest knjiga, od čega tri humora i aforizama: *Marine Mrđalice* (2010.), *Sovin smješak* (2017.) i *Nu, šta mi reče!* (2019.). Živi i stvara u Imotskom.

Pitam se umiru li umirovljenici – u miru?

U četiri oka, dabome. Makar s – kiklopom!

Nakon raspada Juge svi smo postali – poligloti!

Izmiče mi tlo pod nogama, džabe se hvatam za – glavu!

Država sve naplaćuje. Došlo vrijeme da i za crno ispod nokata treba – vlasnički list!

Živa istina: na inflaciji zarađuje – PDV!

Umirovljenici se više ne griju na lažnim obećanjima. Odavno su – potrošena!

U zlatnim godinama sam prihodovala, bilježim: tri kronične bolesti!

Ne govorite istinu često. Moglo bi prijeći u – naviku!

Je li starija kokoš ili jaje, uopće me nije briga. Važno je da ih imam u – hladnjaku!

Iz recikliranih laži izniču klice istine. Samo ih je teško – uzgojiti!

Zanimljivo: samo starost ne ide u – zastaru!

U vremenu poskupljenja raznih energenata oslonite se na – vlastite plinove!

Batina izlazi iz raja, zaželjela se – posla!

Nužno nam je potrebno Ministarstvo humora. Smijehom se rješavati tumora i umora.

Dobar aforizam ponovljen nekoliko puta dnevno jača – intelektualni libido!

Istočni grijeh polako ide na – zapad!

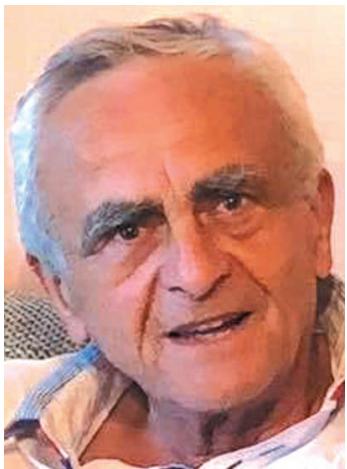
Hrvati u zadnje vrijeme često putuju. Najčešće na – posljednje počivalište!

Čudom se čudim. Sve je više svinja pred – biserom!

Sve mi je bistrije, unatoč – velikoj dioptriji!

Od stoke sitnog zuba gora je samo – bezuba!

Tajkuni i pretvorbenjaši verbalno mrze komunjare, a uživaju u njihovim – stečevinama.

Milan Perin

rođen je 1953. godini u Ličkoj Jesenici, općina Saborsko. Odrastao i završio osnovnu školu u Jalžabetu pored Varaždina. Završio srednju vojnu školu i vojnu akademiju. S pisanjem kratkih pripovjedaka, poučnih i satiričnih priča počeo 2019. godine. Objavljene su mu zbirke: dječje *Priče moje bake* (2019.), dvije knjige priča *Moje priče 1* (2020.) i *Moje priče 2* (2021.) te knjiga humoresčica, humoresaka, koronisteraja, suvremenih basni i vickalica pod naslovom *Smijarij* (2022.). Radovi su mu objavljivani na Hrvatskom Radiju Split i u *Hrvatskom slovu*. Živi i stvara u Splitu.

Kažu da na tonućem brodu nema ateista. Sad mi je jasno zašto je u našoj državi toliki broj vjernika.

Tvrda glava – meka pamet, meka glava – tvrda pamet.

Pri darivanju, dabogda moja ruka uvijek mogla biti gornja.

Pred nama je bila budućnost, a mi smo dopustili da je pretekne prošlost.

Ne volim i ne vodim traćeve, ali sam uvijek u glavnoj ulozi.

Vladajući tako dobro pripreme izbore da glasači ne trebaju ni izlaziti na biralište.

Hrvati: malo nas je, i umjesto da se množimo, mi se svaki dan sve više dijelimo.

Da se u Hrvatskoj krađa, prijevara i laž kažnjavaju odsijecanjem udova, svi bismo bili torzo, a nacija bi izumrla za dvije generacije.

Nije li absurd u ova krizna, pandemijska vremena, čovjeku pozitivnih stavova, poželjeti da ostane negativan?

Kad prijatelju “da’š ruku”, nisi ostao bez ruke, dobio si dvije.

Prijateljstvo je kao beba. Naime, bebu, da bi živjela i rasla, treba svaki dan hraniti.

Ja sam ljubavnik sutrašnjice. Koju god pitam, odgovara mi: “Malo sutra”.

Moja kućica, moja slobodica – reče pas i zvecne lancima.

Prijatelj me danas počastio kavom. Ljudi, vjerujte mi, čuda se još uvijek događaju.

Nužda (i velika i mala) je najmoćnija sila. Zbog nje ostavljaš svaki posao, pa i najvoljeniju osobu.

Stručnjaci su izmislili proteze za svaki naš organ. Jedino nisu izmislili protezu za mozak, a mnogima je tako potrebna.

Rat sam preživio, ovaj i ovakav mir, bojam se – teško da ću preživjeti.

Hrvoje Marko Peruzović

rođen je 1971. godine u Zagrebu. Završio je Školu za primijenjenu umjetnost i dizajn u Splitu i diplomirao slikarstvo na Akademiji likovnih umjetnosti u Zagrebu. Član je HZSU-a, HULU-a Split te UAH-a. Izlagao je na šezdesetak samostalnih izložbi, kao i na brojnim skupnim izložbama u Hrvatskoj i inozemstvu. Slika djela sakralne tematike. Likovno je uredio i ilustrirao nekoliko knjiga, kataloga i monografija. Piše

poeziju, kratku prozu, likovne eseje i aforizme. Dobitnik je prve nagrade "Post scriptum" za književnost na društvenim mrežama. Objavio je zbirku pjesama *Nekoga moramo voljeti (kako na webu, tako i na zemlji)*. Pjesme su mu objavljivane u časopisima *Artikulacije* i *Riječi*, dnevnim novinama i portalima. Nastupao u književnim emisijama Hrvatskog radija i bio sudionik književnih festivala. Živi i radi u Zagrebu kao samostalni umjetnik.

Najgore od svega je to što s pametnim ljudima nemaš o čemu razgovarati.

Feminištika – nula od žene.

Zapad je najbolja obmana.

***Facebook* je nalik odlasku u ambulantu. Gledaš tko je sve "lajkao" i pitaš tko je zadnji.**

Svratio sam u birtiju po svoju dnevnu dozu psovki.

Ideja Europske unije lagano se rasplinjuje.

Ne treba se previše uzrujavati oko poskupljenja struje i plina, ionako nećemo imati što kuhati.

Sljedeća dva uhićenja su ključna.

Ne okreći se, spine!

Za razmnožavanje je bitno raznožavanje.

Džabagalebarenje – uzaludni pokušaj zavodenja turistkinja na jadranskoj obali.

Sve je krenulo nizbrdo otkako su Nijemci počeli piti *Aperol* umjesto piva.

Treba oformiti i dodatni krug pakla za one koji puštaju glazbu s mobitela u društvu u kojem se pjeva.

Samo da vas obavijestim: od ponoći cijene mojih slika idu gore. Cijene pjesama neće se mijenjati.

Safari – zvjerski turizam.

Nije baš da nemamo izbora, samo je ponuda dosta loša.

Lijep je život slobodnih umjetnika, ali ne pokušavajte to kod kuće.

Bliži se smak svijeta i to po nekoliko osnova. A taman sam mislio obojiti kuhinju.

To što šutim ne znači da imam nešto za reći.

Kažu kako je najvažnije da je čovjek živ i zdrav. Zdrav jesam. Za ono živ, nisam siguran. I ono čovjek, isto nisam siguran.

Ivan Picer

rođen je 1946. godine u podravskom Sigeču. Premda je završio Srednju upravnu školu, ostao je seljak-poljoprivrednik privržen zemlji i svemu što na njoj raste, cvjeta i umire. Pjesme su mu više puta objavljivane u *Glasu Podravine*, u *Podravskom zborniku*, u *Kajkavskom kolendaru Čakovec*, recitalima na televiziji, na recitalima *Kajkavske popevke* u Krapini, *Dragutin Domjanović* u Svetom Ivanu Zelini, *Senje i meteori* u Varaždinu, u *Zborniku hrvatskog sabora kulture*.

Objavio je sedam knjiga: *Bele vile dravske I i II*, *Perle z škatule*, *Most prema Galoviću*, *Na najlepši zvezdi*, *Zavičajnim stazama* te knjigu šaljivih podravskih anegdota pod naslovom *Hamalije i huncutarije* (2020.). Član je DHK-a i Matice hrvatske Ogranak Koprinica.

DOBRA ODLUKA

Bil sem v nedelo pri vujcu Francini i on mi je dal flašo z rakijom. Kak sem bil z biciklom bilo me je strah da potem do doma ne opadnem z biciklom i ne poterem flašo z rakijom i onda sem zaklučil. Reko, vujec, idemo mam to rakijo mi dva skupa popiti. Ve vidim da je to bila superpametna ideja. To je bila stvarno predobra odluka jel sem z biciklom prema domu morti još pet puta opal, ali rakija je bila spašena.

ISKRENOŠT

Franc Lončarov je rekao svoji Štefi:

– Ti još nemaš pojma koliko sem ti ja iskren i pošten čovek. Eto, draga moja, moram ti i ve reći da je moja iskrenost neizmjerna. Ja sem ti tulko fer, iskren i pošten, da ti iskreno morem nekaj priznati. Priznajem ti ve da gda god vodimo ljubav ja navek mislim na drugo žensko.

– Nesramnjek jeden. Kak te neje sramota. Ja sem to ne računala doživeti od tebe. Ja ne bi mogla biti takva. Ja, vidiš, gda god vodim ljubav z bilo skem, ja navek mislim samo na tebe.

SVAĐA

Tak sem se ja jenoga dana radi dekle posvadil z jenem pajdašom. Nazadnje smo se i pobili. Ja sem imal biča pri roki i ja sem njega vraže z bičom fliko-flako, fliko-flako, a on mene samo s kolcom gda gda bonjk.

I kaj? On je odbežal kak cucek, a mene so lepo kak gospona f plafti odnesli v bolnico.

OBEČANJE

Jen kandidat za načelnika na skupu vu jednom selu v Podravini je držal govora i meštanom pono sakaj obečal:

– Povlekli vam bomo v selo asfalta vu se vulice, čak i sokake bomo asfalterali. Zasukali bomo rokave i napravili bomo kanalizaciju, vodovoda i vulično rasveto. Zezidali bomo vrtiča i novo školo!

A nešče od seljanov je viknol:

– Al mi v selu nemamo dece!

– I deco vam bodemo napravili! Al ako ne bi vam baš na vreme deco napravili, bomo vam cigane nabrzino sot po selu naselili.

Petar Pilipović

rođen je 1940. godine u Velikom Cvjetnici kod Bihaća, Bosna i Hercegovina. Djetinjstvo je proveo u Banatu. Školovao se u Kikindi, Mostaru, Zrenjaninu i Zagrebu, gdje je stekao ekonomsko i strojarsko-brodarstvo obrazovanje te proveo radni vijek u privredi. Uz pisanje, hobiji su mu nogomet, čitanje i proučavanje svemira. Objavio je knjigu *Aforizmi jednog života* (2014.), a u pripremi su roman i nova knjiga aforizama. Član je Udruge hrvatskih aforista i humorista. Živi u Zagrebu.

Istina je najveća žrtva našeg doba.

Ako treba ginuti, onda ginite u ljubavi, a ne u ratu.

Tko mnogo čita, kvari vid. Ali vidi dalje i dublje.

Na tržištu ima dosta lijekova za prostatu, ali nijedan za prostotu.

Suncokret je najveći poltron među biljkama, a karijerist među ljudima.

Političar se jada: "U problemima sam, počeo sam misliti svojom glavom."

Ako nam slika na televizoru titra, to je znak da se neka istina pokušava probiti.

Kada bismo navijačima nekih klubova odjenuli uniforme, imali bismo elitne jurišne odrede.

Sve redom je poskupjelo, samo ja jeftinije živim.

Kad se aforist igra riječima, igra se i svojom glavom.

Pravi ljubavnik je onaj koji zaspi tek kad zora svane.

Živjeti, misliti, osjećati... Što je mučnije?

Tražiš suprugu za gledanje, a dobiješ za slušanje.

Ako vam je žana kao avion, čuvajte se slijepih putnika.

Prodajemo bračni krevet koji smo dobro sačuvali;
brak nismo.

Stavio sam masku da me korona ne bi prepoznala.

Kad HDZ kreće u borbu protiv kriminala, uvijek naleti na nekoliko njih iz svojih redova.

Zabrinut sam za sadašnjost. Nikako proći.

Što više govorиш, sloboda govora je veća. Kad počneš mrmljati, možeš reći što želiš.

Mogao bih doktorirati na temu lažnih i nečasnih doktorata.

Pijevac koji prvi kukurikne, završi u juhi. Pijevac koji uopće ne kukurikne, završi kao kokoš.

U životu – češće nego u šahu – konj uzima damu.

Ljerka Poštek Jelača

rođena je 1944. godine u Ivanić-Gradu. Umirovljena je računovotkinja. Osim haiku, piše poeziju i sliku. Haikui su joj objavljivani u časopisima i zbornicima u Hrvatskoj (Samobor, Krapina, Ludbreg, Zagreb, Kloštar Ivanić) i inozemstvu. Dobila je nekoliko nagrada. Članica je Haiku udruge Tri rijeke Ivanić-Grad, Udruge hrvatskih haiku pjesnika Zagreb te Udruge hrvatskih aforista i humorista. U pripremi joj je prva zbirka aforizama. Živi i stvara u rodnom gradu.

Od kolijevke pa do groba mobitel je super roba.

Grafiti su prešli put od nedjela do umjetničkih djela.

Besposleni pop ne krsti jariće, jer ih je ponestalo.

U doba krize, profiteri svih zemalja već su se ujedinili.

Iza sedam gora živjeli su mirno, a onda je prokopan tunel.

Poneka diploma djelo je nepoznatog autora.

Pristupne ceste često vode preko poznatih prezimenâ.

Iz skupih automobila juri i jeftina glazba.

Preživjeli smo visoke ljetne temperature, a za niske
brinu političari.

Za korupciju se uvijek pronađe kandidata.

Nekada sam puno pjevala, a danas dobro kukam.

Najvjerniji pratitelj čovjeka su njegove kronične bolesti.

Raspravom o štednji energije, gubimo vlastitu energiju.

Golfska struja i sibirska hladnoća u sukobu su interesa.

Maske su pale; kraj pandemije.

U potpunosti se slažu – da se ne slažu.

Domaćice su slabe na izgled – voća i povrća.

Dugo toplo ljeto najviše osjećaju kuhari u hotelima.

Nepoznati pošiljatelji poslali su kokain nepoznatim uživateljima.

JEZIČNE VJEŽBE

Ja sam cijepljena

Ti si docijepljena

On je necijepljen

Mi smo cijepljeni

Vi ste docijepljeni

Oni su necijepljeni

Živko Prodanović

rođen je 1945. godine u Zagrebu, gdje živi i stvara. Diplomirao je hrvatski jezik na Pedagoškoj akademiji u Zagrebu, 1978. godine. Od 1969. radio je honorarno u više novinskih redakcija, a od 1976. do umirovljenja 2010. bio je novinar i urednik na Radio Sljemenu. Piše poeziju i prozu, objavljuje romane, pripovijetke, aforizme, radio-drame i pjesme te znanstvenofantastične pripovijetke. Neki radovi su prevedeni na više jezika te objavljeni u domaćim i stranim časopisima, novinama, zbornicima, zbirkama i antologijama. Objavio je dva romana, dvije zbirke kratkih priča i crtica, četiri zbirke poezije i haikua te zbirku aforizama i mudrih misli *Zlatni zvonik* (2021.). Član je Hrvatskog društva pisaca, Društva hrvatskih haiku pjesnika i Udruge hrvatskih aforista i humorista.

ma, zbirkama i antologijama. Objavio je dva romana, dvije zbirke kratkih priča i crtica, četiri zbirke poezije i haikua te zbirku aforizama i mudrih misli *Zlatni zvonik* (2021.). Član je Hrvatskog društva pisaca, Društva hrvatskih haiku pjesnika i Udruge hrvatskih aforista i humorista.

Bolje je biti odurno bogat, nego odurno siromašan.

Čovjek je čovjeku prst u oko evolucije.

Gospodo političari, probudite me kada zašutite.

Hrvatski političari su veliki čistunci – stalno nam Peru mozak.

I meni se ukazala Gospa. Pitala me je gdje je to Medugorje.

Iz anatomske: pazi za koga dižeš ruku, da ne dobiješ nogu.

Kao sudac je vrlo blag. Ne traži mnogo, a može se i na rate.

Izgubljena parnica je učiteljica života.

Kao ministar on je u redu. Za istražni zatvor.

Lešinar je lešinar i kada svoje domoljublje u nebesa diže.

Misli da zna sve o životu. A život mu se iza leđa valja od smijeha.

Na batinu se čovjek može uvijek osloniti.

Nakon razvoda njegov seksualni život je povuci-potegni.

Ne brinem se što je more slano, nego što sol uvozimo.

Nesreća nikada ne dolazi sama. Uvijek se tu nađe i neki političar, neki bankar, neki kamatar...

Nitko se nije uzalud rodio. Ali su mnogi uzalud živjeli.

Njegov intelektualni domet nije velik. Pogađa samo one u blizini.

Pazite da vam ogledalo ne postane oltar.

Pojavio se jedan mladi sudac koji odbija mito. Mladost-ludost.

Remetinec je zapravo likovna kategorija. Jer je u njemu stalna galerija raznih likova.

Ugasili su svjetlo na kraju tunela. Kažu da troši previše struje.

Ladislav Radek

rođen je 1939. godine u Mihovljanu pokraj Čakovca. Dosad je objavio šesnaest knjiga. Piše poeziju (većim dijelom na medimurskoj kajkavštini, a manjim dijelom na hrvatskom standardu), te humoreske i formu satire pod nazivom "radekizmi". Radove objavljuje u dnevnim i tjednim tiskovinama, časopisima, zbornicima, godišnjacima... Bavio se i glazbom, a mnoge pjesme su mu uglazbljene. Dobitnik je više nagrada i priznanja. Neki su mu radovi prevedeni i na turski, slovenski, madarski i rumunjski

jezik. Zastupljen je u Hrvatskoj književnoj enciklopediji. Nedavno mu je objavljena knjiga kratkih pjesama i epigrama *Akordi u stihovima* (2022.) Član je Društva hrvatskih književnika, Udruge hrvatskih aforista i humorista te Matice hrvatske. Živi u Šenkovcu.

**Na vršku piramide mudrosti blista savršena savjest
pri najčišćoj svijesti.**

Da je manje bogatih uhljeba, i siromasi bi imali dovoljno hljeba.

**U našem društvu mnogo toga trulog ima, ali nažalost
to ni za gnojenje njiva nije.**

Od ponižavajućih riječi zlobniji je ciničan osmijeh.

Najgori i najopasniji susjed životu zovemo smrt.

Tek kada gramzljivi osvajači odlete u svemir, na zemlji se mogu polako otvarati vrata raja.

Cilj je bliži kada java u stopu snove prati.

Ljepota se traži na površini, a sreća se očekuje u dubini.

Čim se puste golubovi mira, već ih očekuju agresivni jastrebovi.

Ako igdje dode na vlast, sotona odmah mijenja ime u andela.

Čovjek bi bar u svojem filmu trebao igrati glavnu ulogu.

Tko ne zna biti svoj, lak je zalogaj svakom osvajaču.

Čista savjest čovjeku je svjetionik u životnom bespuću.

Grijeh je vražjeg podrijetla, a glupost – ljudskog.

Nova renesansa bezdušno isključuje novi humanizam.

Neki o samoći sanjare i kada su u dobrom društvu, a u samoći nisu zadovoljni ni sami sobom?!

I u civilnim društvima nameće se uniforma.

Školovanje političara plaća narod.

Sve smokve ostale bi bez lišća kad bi se htjelo pokriti sve bestidno djelovanje ljudi.

Kada tijelo oslabi, ni duhu se dobro ne piše.

Daniel Radočaj

rođen je 1979. godine u Puli, gdje i živi. Stekao je zvanje stručnog prvostupnika ekonomije. Književnim radovima zastavljen je u četrdesetak publikacija. U nekoliko navrata bio je finalist mnogih književnih natječaja za kratke priče i pjesme. Objavio je ukupno osam knjiga poezije i proze, od čega dvije su autorske na temu Miroslav Krleža, s Ivanom Glišićem iz Šapca, dok su ostale zbirke proznih crtica i poezije. Član je Društva hrvatskih književnika i Udruge hrvatskih aforista i humora.

rista.

Iako je većina hrvatskih glasača nezrela, nije zelena, već je plava.

Hrvatska obiluje izvrsnim kant-autorima kad je riječ o umjetnosti preživljavanja kopanjem po kantama.

Vozeći se kući s posla, dugo sam razmišljaо kako plaću rastegnuti do kraja mjeseca, a onda mi se upala lampica – za vožnju na rezervi goriva.

Na danima otvorenih vrata Hrvatske gospodarske komore dočekao nas je – propuh.

Kineski zid dugačak je 21.196 kilometara. Hrvatsku bespravnu gradnju još uvijek nisu uspjeli do kraja izmjeriti.

Budite oprezni, ljudi koji propagiraju volontiranje već su za taj posao vrlo dobro plaćeni.

Neki ljudi uđu u politiku u trećoj životnoj dobi, a neki krizu srednjih godina odrade na vrijeme.

NAMET – hrana nametnika.

Konačno je izgrađen Pelješki most, ali ništa toliko ne povezuje Hrvate kao zajednički javni dug.

Kad vidim zašto nekim našim političarima služi glava, osjetim grižnju savjesti što drva cijepam na hrvastovom panju.

Oni što su nas plašili stokom sitnog zuba, ispili su nam krv svojim velikim očnjacima.

I današnja Rusija je *Made in China*.

Ne vjerujte ljudima koji vam ljeti u dugim hlačama govore o svojim zalaganjima na polju klimatskih promjena.

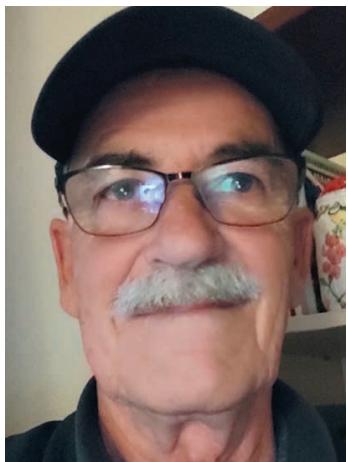
Koliko jezika govorиш – toliko si sapunica pratio.

Ako misliš da o glazbi znaš više od ostalih, zasviraj im nešto.

Neki su umjetnici bliži značenju *umjetan* nego *um*.

Djeci nije bitno u kojem ih automobilu vozite, bitno im je kamo ih vozite.

Najviše dnevnog otrova popijemo iz čaše koju si sami točimo.

Marinko Radovčić

rođen je 1958. godine u Splitu. Djetinjstvo je proveo u poljičkom selu Kostanju. Nakon osnovne škole s obitelji seli u Split, gdje završava tehničku školu te potom i peti stupanj stručnog obrazovanja, strojarski smjer. Hrvatski je branitelj, umirovljenik iz radnog odnosa. Pjesme piše od osnovne škole, ali ih nije objavljivao. Po umirovljenju stalno piše pjesme, aforizme i crticice. Već sedmu godinu objavljuje šaljive pjesme i aforizme na HRT Radio Splitu, u emisiji *Kad se smijah, tad i bijah*. Priprema za tisak zbirku aforizama i stihova.

Najomiljenija naša domaća životinja je državna krava muzara.

Za tehniku mužnje neki odavno imaju specijalizaciju, a istražitelji su još specijalizanti.

Pošten političar ne rješava probleme; on ih izbjegne.

Ruskih prijetnji ne boje se samo pokojnici.

Komu je mržnja navika, ljubav nije propuštena prilika.

Samo mrtvaci misle živjeti vječno.

Neki teško žive, drugima je teško umrijeti.

Radnici se bore za veće plaće, a neradnici ih izbore na izborima.

Cijene rastu, pamet stagnira.

Kad glavnim igračima dozlogrdi igra, loptu prebace navijačima.

Dosljedni su u nedosljednosti.

Preljub nije grijeh, dok se ne otkrije.

Kad god pobijedimo, uvijek je njima bolje.

Što je veći cirkus, sve manje mi je smiješno.

Stalno su ga potapali, a on je sad izronio na trećem katu svoje vile.

U životu težnja za rajem vuče u pakao.

Moćnici su dosljedni u nedosljednosti.

Najbolji govor održao je dok je šutio.

Svi za jednoga – nekda. Jedan sve za sebe – sada.

Odavno sm spremam za dom. Uzalud! Mjesta u domu za starije stalno su popunjena.

U kolektivnom ludilu uspjeh je biti najludi.

U ratu za slobodu smrt slavi pobjedu.

Svakodnevni automobili u plamenu nuspojave su našega grada, vatre i dojave.

Đurđica Ramqaj

rođena je 1947. godine u Virju. Umirovljena anglistica, pjesnikinja, prozaistica, prevoditeljica, licencirani turistički vodič i malo aforistica. Objavila je prvu knjigu iz trilogije "Virovski spomenar 1" *Prkači na dondači* na podravskom kajkavskom izričaju, knjigu poezije *Sjene u lancima* (2022.). Prevela je s albanskog knjigu o autizmu *Kad bol obećava ljubav*, te s engleskog *Spas u Albaniji*. U pripremi su joj još osam knjiga poezije i jedna knjiga zavičajne proze. Članica je Udruge umjetnika

August Šenoa, Kulture snova, Matice hrvatske te Udruge hrvatskih aforista i humorista. Živi, stvara i sanja u svojoj Kustošiji u Zagrebu.

Ako mostovi spajaju ljude, što ih rastavlja?

Čovjek je onoliko bolestan koliko u sebi ima tajni.

Svijet je pun dobrih ljudi koji čine loše stvari.

Mobitel je mobitelu vuk!

Voliš li miris ruže, moraš voljeti i njezin trn.

Škrtač i u grobu pamti tko mu je ostao dužan.

Ne možeš objesiti Laž na rog Istine.

Zašto kovanica uvijek padne na glavu, a ne razbije je?

Žena mi je zabranila gledati televiziju. Sada gledam susjedu.

Naučili smo tablicu množenja, ali ne i dijeljenja.

Ako ulaziš kao goropadni jarac, sigurno ćeš izići kao pitomo janje.

Najviše se voli kada se ne vidi. U mraku!

Pogledi im se nisu sreli. Nosili su sunčane naočale.

Istina pliva u moru laži, dok je laž ne utopi.

Ostao je bez riječi. Bacio je rječnik.

Ljubav čini da prođe vrijeme, a vrijeme čini da prođe ljubav.

Trijezan korača naprijed, a pijanac unatrag.

Groblje je jednosmjerna ulica.

Rad je stvorio čovjeka, a laži ljudе.

Politička stranka u loncu, a njeni birači na poklopcu.

Srce i mozak ne misle istodobno.

Lakše je mijesati alkoholna pića, nego beton.

Po kojem se kalendaru računa zagrobno vrijeme?

Milan Rupčić

rođen je 1948. godine u Vrbovljanima. Prvi dio života, djetinjstvo i prvu polovicu osnovne škole proveo je kod djeda u mjestu Rastoka, općina Smiljan. Za sebe zna reći kako je pisac opće prakse jer se u svojem spisateljstvu bavio s više formi. Počeo je s uobičajenom poezijom, da bi kasnije pisao i limerik poeziju, pripovijetke, aforizme i haiku poeziju. Objavio je šestnaest knjiga pripovijedaka, pjesama (haiku i limerik) te aforizama. Posljednje su mu *Skraja pameti, pamet na rubu* (2022.) i *Ukrajinska vremena* (2022.). Kolumnist je e-magazina *Uh!Aha*. Živi i stvara u Zagrebu.

Vjenčali se zbog ljubavi prema drugom; rastali se zbog ljubavi prema sebi.

Ljubav i mržnja polovi su istog magneta; trajni su samo Zemljini magnetni polovi.

Koronavirus – dokaz da kruna glavu ne čuva.

Gdje su velika buka i kakofonija – nema tu muzike, ni pjesme.

Nestale kamenice u Stonskom zaljevu, u gostima bio Chuck Norris.

Remetinečke papuče, sve isti model.

Više mobitela, manje znanja – više sretnih.

Boss u špičokama – na vrhu vladajuće piramide.

Socijalne radnike naoružati do zuba; zub za zub, oko za oko.

Mobitel i tovar znaju više.

Koliko krumpira treba da se ogole sve pljačke narodne imovine?!

“Mirna Bosna” – kako to uznemirujuće zvuči.

Tko se rakete laća – dron mu vraća!

Zastoj na magistralnom putu – opet neki konj u prometu.

Često je nastupao za govornicom – u duhu nijemog filma.

Gubio je dah trčeći za karijerom; sada je na respiratoru.

Prodavač magle – najuspješniji gospodarstvenik.

Ako čekaš pravo vrijeme, nikada nećeš biti pravovremen.

Rebalans je balans između snova i stvarnosti.

Brak je kao poduzeće... pod prinudnom upravom i netko štrajka.

Spavao je snom pravednika, dok ga policija nije probudila.

Josip Salajster

rođen je 1978. godine u Bjelovaru. Završio je srednju prometnu školu u rodnom gradu. Bivši glumac koji se nakon obraćenja posvetio vjeri i duhovnom životu, pa je napisao autobiografsku knjigu *Zapadno od pakla* (2020.). Diplomirao je teologiju. Obiteljski je čovjek koji piše pjesme, prozu i aforizme. Član je Udruge hrvatskih aforista i humorista. Živi i stvara u Virovici.

Uz dužno poštovanje primio je i šaku u oko.

Desničara muče desni, a zubar mu je strogo lijevi.

Maćeha je unijela mnogo svjetla u naš dom – kao zubato sunce!

Rupi u zakonu začepili smo usta.

Otkad smo ozakonili bezakonje više nemamo neprijatelja – niti prijatelja!

Zanimanje ima, ali ga ne zanima.

Među ženama u kolektivu bio je poznat po svojoj čvrstoj “moralnoj vertikali”.

Žena i ja se dvoumimo.

Ako ti je već sjekira upala u med, zašto su ti prsti u pekmez?

Pod zubom vremena jeziku je najbolje da šuti.

Nadamo se tunelu na kraju ovog svjetla.

Otkad nosi najskuljje satove, nema ni minutu vremena.

Zaključak smo donijeli, ali ga je netko odnio.

Danas moda – sutra sprdnja.

Očuh nam je došao kao dobroćudni tumor.

Što ne pojede inflacija, izvući će ilovača.

Otkad udara brigu na veselje, sav je u modricama.

Inflacija pokreće peristaltiku.

Sjajno se nadopunjaju. On pušta zmajeve, a ona vjetrove.

Postoji tajna veza između šljiva na licu i šljivovice.

Kad su napokon otkrili u kom grmu leži zec, prebili su ga kao vola... u kupusu.

Dok jedni ušivaju, drugi pucaju po šavovima.

Radio emisija: “Želje i proklinjanja”.

Kad bi šank napisao memoare, čitav grad bi ostao bez gaća.

Zoran Salamunović

rođen je 1954. godine u Splitu. Živi i stvara u Postirima na Braču. Objavio je pet zbirki aforizama: *Jedan od nas dvojice* (2015.), *Drugi od nas dvojice* (2018.), *Nas dva (anagram vježbe i aforizmi)* (2019.), *Na rumu pamet* (2021.) i *Van pamet!* (2022.). Suradnik je u e-magazinu *Uh!Aha*, u kojem piše anagram vježbe. Član je Udruge hrvatskih aforista i humorista.

Ljudi nisu jestivi; znaju biti neukusni.

Organi unutarnjih poslova me gone cijeli život – do zahoda.

Nema potrebe za novim vrtićima; u Vladi i Saboru je već previše onih koji bi ih trebali pohadati.

Narod je opušten, a država zapuštena.

Oporba je jalova, a vladajući neplodni.

Što je dopušteno Jupiteru, nije volu – osim za lov.

Sizifov posao je učinkovit; nema dosade.

Žena mi je slatka k'o medo; stalno brunda.

Žena mi je toliko aktivna da u kući nikada nema smeća... ni novca.

Neki Hrvati se ne daju cijepiti, niti u mozak.

Ne znam je li greška (s)ustav ili...?

Unatoč imunitetu krda, malo je imunih – na janjetinu.

Na njivama sve manje seljaka, a na Zemlji sve više seljačina.

Škoti imaju jednoroga, mi rogonje.

Kod nas nema korupcije – ispod cijene.

U Indiji – namastê; kod nas se namaste.

Posljedica pijenja alkohola je transplantacija jetara; nažalost, transplantacija je mozga, kao posljedica gluposti, nemoguća.

Mudro je na cesti izbjegavati policajce – ležeće.

Giljotina nije ukinuta, reče kokoš.

Vrijeme ne postoji, zato koristimo sat da se snademo u bezvremenu.

Lucifera su izgnali sotonisti.

I s niskom razinom glukoze u krvi, glumimo da smo slatki.

Iako je kralježnica savitljiva, ljudi su nefleksibilni.

Artritis mi je zahvatio svu šaku, osim srećom, srednjeg prsta.

Mirjana Smažil Kočan

rođena je 1955. godine u Mašićkoj Šagovini kod Nove Gradiške. Djetinjstvo je provela u Dežanovcu kraj Daruvara. Živjela je dugo u Njemačkoj, pisala i na njemačkom jeziku te prevodila, što i danas povremeno radi. Diplomirala je na Učiteljskoj akademiji u Zagrebu. Piše pjesme, priče, haiku stihove, aforizme, pjesme u prozi, te romane, pjesme i priče za djecu. Neke su joj pjesme uglazbljene. Godine 1994. dobila

je prvu nagradu za najbolje kratko prozno djelo domoljubnog karaktera. Objavila je šest knjiga pjesama, pjesama u prozi i haikua, roman za djecu te dvije knjige aforizama. U slobodno vrijeme sklapa, sliku i bavi se fotografijom. Živi u Zagrebu, Novom Vinodolskom i Konavlima.

Ne ide sve po glavi stanovnika. Nešto nam ide i preko leđa.

Pogledao je Bog narod svoj. Svi se križaju – u nevjerici.

Uništili smo šume pa se ni na granu više ne možemo vratiti.

Ne znam što da radim? Na poslu sam.

Pišem aforizme. Ionako me nitko ne shvaća ozbiljno.

Mali ljudi imaju velike iluzije. Veliki ljudi – imaju novce.

Mnogima je i put u nepoznato – poznat.

Za svoj narod spremni su sve dati. Počeli su od obraza.

Nema u Hrvatskoj problema. Nema ni ljudi.

Najveće zlo je novac – kad ga nema.

Danas opstaju samo pametni – koji nemaju svoje mišljenje.

Novac me ne raduje – nemam ga.

I idealan mužjak žabi je – žabac.

Tko shvati da je glup – više nije glup.

Praznih si ruku? To je stoga što se stalno hvataš za glavu.

Gradim dvorce u oblacima, a živim u kontejneru.

Nije važno doći na vrijeme, važno je na vrijeme otići.

Kad dobro razmisliš – ušuti.

Koji je smisao života ako u njemu ništa nema smisla?

Kažu da je sve pod kontrolom. E, baš to mi je sumnjivo.

Na dnu oceana traži biserje, ne u svinjcu.

Ne, meni ne prokišnjava krov. Ne znam što će biti kad padne kiša.

Ante Spajić

rođen je 1955. godine u Blacima pokraj Solina. Osnovnu školu završio je u Solinu, a srednju ekonomsku i Ekonomski fakultet u Splitu. Objavio je zbirku pjesama, aforizama i epigrama *Pored Jadra izvor nepresušni* (2020.). U pripremi ima još nekoliko zbirki humora i narodnih mudrosti. Član je Udruge hrvatskih aforista i humorista. Kao umirovljenik živi i stvara u Solinu.

Uskoro ćemo svi biti jednaki. Nitko neće imati ništa, osim onih koji su nas do toga doveli.

Nekima u životu sve ide k'o po loju zato jer su premazani svim mastima.

Puno je novooboljelih, a još više novoogoljelih.

Novopečeni buržuji uzeli su sve. Narodu ostadoše samo žulji.

Ako zemlja puno žedni, narod gladni.

Tko nema nacionalnu strategiju, može očekivati nacionalnu tragediju.

Čim ti život klone, odmah te sklone.

Ako sačuvate uspomene, vječno ćete biti mladi.

Prolaze sparna vremena, dolaze još gora – besparna.

Obično kada se nađu u nemilosti, ljudi traže milost Božju.

Muškarce ćete najlakše ukrotiti ako ih najprije ukruštite.

Ne dopustite da vas savjest grize, jer će vas brzo pojesti.

Tko živi “bogu iza leđa”, mora imati jaka leđa da bi preživio.

E moj narode, da nisi tako pošten, ne bi bio tako siromašan.

Dok su jedni “zakapitalili”, drugi su kapitulirali.

Nikada ne pitajte rođenog oca kako se prave blesava djeca.

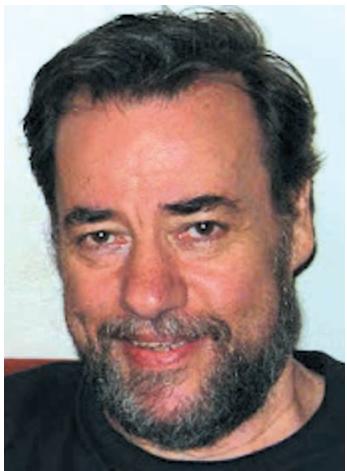
Zadužen do grla, tužan do groba – tipičan primjer zemaljskog roba.

Znam da šlag dolazi na kraju, ali najgore je kada te “šlagira” puno prije kraja.

Nekada sam puno pritiskao, a danas se sve više stiskam.

Jedni starci ne mogu više, a drugi ne mogu nikako.

Čovječe, bolje je da zemlja leži, nego da ti u njoj ležiš.

Emil Strniša

rođen je 1953. godine u Splitu, gdje živi i stvara. Potpisuje se i kao Marun IV. Radio kao tehnolog u Dalmacijacementu i bio dugogodišnji karikaturist, humorist i ilustrator u tvorničkom listu. Karikaturističku kolumnu "Zvonko" objavljuje u mjesečniku *Solinska kronika*, a objavljivao je i u drugim listovima, izlagao na skupnim izložbama karikatura u zemlji i inozemstvu. Naigradijan na festivalima u Kini, Rusiji, Indiji, Turskoj, Italiji, Španjolskoj. Posebno mu je draga nagrada na Medunarodnom

festivalu u njegovom Solinu. Za satiru nagrađen na Konkursu "Živojin Pavlović Žikišon", 2015. u Paraćinu, Srbija. Stalni je suradnik u e-magazinu *Uh!Aha*. Član je Hrvatskog društva karikaturista i Udruge hrvatskih aforista i humorista.

Bože dragi, što bi bilo s ovim ružnim muškarcem na slici da jedna žena nije izmisnila riječ – markantan.

Znam da treba puno sreće da se postane slavan. Ne znam koliko treba slave da se bude sretan.

Duža su dva metra do motike nego dva kilometra do žlice.

Koliko na funkcijama u državi ima slobodnih zidara, sâm Bog zna. Ima li negdje običnih slobodnih keramičara?

Kad *remake* filma osvoji *Oscara*, treba li mu Akademija dodijeliti originalnog, ili samo kopiju?

Guske su po predaji možda spasile Rim, ali bogami, s ove strane Jadrana stalno srljaju u maglu.

Pompozno je hrvatska vlada otvorila Pelješki most, koji su europskim novcem izgradili Kinezi, kako bi njemački turisti brže stigli u ruske hotele.

Ministar vanjskih poslova treba biti toliko glazbeno obrazovan da na svaku diplomatsku notu može odgovoriti cijelom kompozicijom.

Pripazite na one koji se oslanjaju na vas; to je prvi korak kako bi vas zajahali.

Ova država je nekome majka, nekome mačeha, a oca nigdje.

Kaže ministar policije da će kriminalu stati na kraj. A kako bi bilo da mu stane na – početak.

Tko tebe kamenom, taj očito nema oružni list.

Ne znam zašto su zabranili prosvjede na Markovom trgu. Dovoljno je bilo da stave sliku Matije Gupca.

Za razliku od drugih, seksualna revolucija nije pojela svoju djecu, ali je mnogima zatajila njihov pravi identitet.

Vaš seksualni život najbolje pozna ručka vašeg frižidera.

Pa što ako sam nepismen; bar ne prepisujem.

I onda su oni dobili plakete, nakon što su mi zalijepili etikete.

Tomislav Supek

rođen je 1939. godine u Iloku. Školovao se na Ekonomskom i Filozofskom fakultetu u Zagrebu te na Pitman Collegeu u Londonu. Radio je u Zagrebu, Londonu i Milatu. Još od gimnazijskih dana piše i objavljuje humorističko-satiričke priloge u *Mladosti* i *Modroj lasti*. Prve radove je objavljivao u studentskim tiskovinama, a kasnije je duhovitim prilozima ostvario plodnu suradnju u dnevnim i tjednim listovima *Kerempuh*, *Jež*, *Krokodil*, *Paradoks*, *Semafor* te radijskim emisijama diljem biv-

še države. Do sada je objavio dvanaest knjiga, od toga devet knjiga aforizma. Posljednja mu je zbirka *Dani noćnih mora* (2022.), koja je odabir najboljih aforizama iz ciklusa *Hrvatska zanovijetanja 1–7*. Jedan je od osnivača naše Udruge. Dane u mirovini provodi u Zagrebu, zapisujući nove mudrosti.

Napredak zemlje ide filmskom brzinom, jer u vlasti imamo odlične glumce.

Broj doktora ravnatelja i direktora bolnica, zdravstvenih institucija sve je veći, a zdravstvo sve bolesnije.

Dosta ministara gleda na svoje poslove s distance.

“Pametni” telefoni često vlasnike naprave budalamu.

Na našim glazbenim natjecanjima više se vrednuju glasačke nego glasovne mogućnosti.

— Zašto kradete? — Za bolje sutra, gospodin sudac.

Ustavom smo odvojili Crkvu od države. Od stranke na vlasti nismo.

Štedite vrijeme – čitajte aforizme.

Potresi u braku najčešće epicentar imaju u novčaniku.

Mislimo glavom uz nesebičnu pomoć radija i TV-a.

Sjedimo očekujući da budemo dobrostojeći.

Da bi dokazao da podržava sektor građevinarstva, novi ministar obnove kupio si je par stanova i hotel.

Vlada je reformirala glomaznu državnu upravu – promjenom naziva radnih mјesta.

Čini se da bahatost i drskost procvjetaju dolaskom na mјesto premijera i predsjednika.

Snovi o lijepoj i pravičnoj zemlji završili su na respiratoru.

Ministar lovac predlaže Saboru “Zakon o zaštiti životinja”.

Korona je unaprijedila kazalište. Sada se naše drame odvijaju na otvorenoj sceni.

Prelaskom na euro država će me izlječiti od kroničnog *kunititisa*, a zaraziti još opasnijim *euritisom*.

Čim je europska subvencija došla u Hrvatsku, dobila je noge.

Ženska ljepota ovisi o mašti muškarca.

Alojz Šekrst

rođen je 1990. godine u Vinkovcima, a živio je i odrastao u mjestu Jarmina pokraj Vinkovaca, gdje je završio osnovnu školu. Srednju strukovnu školu upisuje u Vinkovcima, koju završava s odličnim uspjehom. Godine 2011. upisuje studij informatologije te ga završava u primjerenom roku. Nakon studija preselio se u Zagreb profilirati se u nekoj od struka. Oženio se 2021. godine i odselio sa suprugom u Osijek, gdje njeguje struku, pisanu riječ, dijete i suprugu. Radi u ugostiteljstvu. Piše povremeno, najradije parodije, suvremene anegdote i anagrame. Povremeni je suradnik u e-magazinu *Uh!Aha*. Jedan je od najmladih članova Udruge hrvatskih aforista i humorista.

Da u tramvaju postoji radio, ne bih morao slušati ove koji pričaju sami sa sobom.

Gradonačelnik Zagreba suošćeća s Romima. I on se vozi bicikлом na posao.

Ovih dana Vladine mjere su koruplentnije, jer Božić je.

U javnom prijevozu nema radija jer bi putnicima trebalo naplaćivati i RTV-pristojbu.

Rusija kaže da u zamjenu za plin prima samo rublje. Samo da nas skroz ne ogole.

Kao u stara dobra vremena: pao komet s neba i oko njega se okupiše mudraci.

Tradicionalno se svake godine odreknimo svega dobroga – da nam bude bolje.

Svaka država ima po jednog komedijaša u politici, a mi ih imamo čitavu trupu.

Zemlja smo meda i mlijeka, a kruh trebamo ukrasti sami.

Peglam kune, prije zamjene za euro.

Svi drugi vrše atentate iz zabave, samo Gavrilo iz Princka.

Dok ovi u Vladi kemijaju, mogli bismo ostati bez glava.

Do sada su nas šišali frizeri, a od sada nas šišaju svi.

Jedina smo zemlja sa smrznutim tekućim računima.

Euro – manje je više. Loše nam se piše.

Od kolijevke pa do groba, nema ko u nas takvog roba.

Došlo je vrijeme da radoholičari odu na terapije.

Nikola Šimić Tonin

rođen je 1962. godine u Crkvicama, Zenica, Bosna i Hercegovina. Prevoden i pjesnik, pripovjedač, romanopisac, dramski pisac, pisac za djecu, pisac udžbenika, esejist, književni, likovni i dramski kritičar. Piše monodrame, kratke priče, romane, poeme, pjesme i kritike, koje objavljuje na portalima i u časopisima. Objavio je dvadeset i dvije knjige različitih književnih vrsta, a nedavno i knjigu kraćih šaljivih oblika *Dosjetice*. Nagradivan na festivalima za prozu, domoljubnu i dječju poeziju, epi-

grame, ali i za umjetničku fotografiju. Organizator je mnogih književnih manifestacija u zemlji i inozemstvu, predsjednik ogranka Hrvatskog književnog društva u Zadru te član Udruge hrvatskih aforista i humorista. Živi i stvara u selu Plavno pored Knina i u Pakoštanama.

Književnik je komarac na kog' vrebaju mnoge ruke.

Za masnu se kost svatko otima, za oglodanu nitko.

Sitnim zvjerima skidaju se glave, krupnim zvjerima skidaju se kape.

Kome je prošlost u sadašnjosti, budućnost mu je u prošlosti.

On je svjetski čovjek; prešao je sve granice.

S fakulteta na posao? – Teško. Iz zatvora u Sabor? – Lako!

Lijepom našom kraljuju tri kraljice: Kriza, Recesija i Depresija.

U Hrvatskoj se sve daje u koncesiju. Na redu su kontejneri.

Kad svjetski moćnici podijele karte, u igri su milijuni života.

Život je pješčani sat. Okrenut ili ne – iscuri.

Ne dam da me se množi s nulom.

Ne želim nove neprijatelje. Ni starih se nisam riješio.

U Hrvatskoj je samo kriminal organiziran; sve drugo je spontano.

Ako ne znaš kamo ideš, stići ćeš tamo gdje nisi mislio.

Pisanje je neprekidna borba s riječima.

Kako nam nikako ne ide obnova, molim Crkvu u Hrvata da se angažira i organizira duhovnu obnovu za političare.

Litra goriva skuplja od piva. Pij pivo i ne vozi!

Naš je planet čilim šarenim, svašta se tu nakupilo, treba ga dobro isklepati.

Bjesne bijesni automobili. Od toliko konja najgori je onaj jedan – za upravljačem.

U svašta je Bog utisnuo dušu.

LOTO je za sretne, nije za pametne.

Jelena Šipec

rođena je 1959. godine u Osijeku. Školovala se u Hrvatskoj i u inozemstvu. Piše pjesme i mudre misli. Objavila je zbirku pjesama *Na krilima ljubavi* (2008.) i zbirku aforizama *Most iznad daljine* (2022.). Uvrštena je u više antologija aforizama, a priprema i svoju drugu zbirku. Živi i stvara u Brisbane u Australiji, svakodnevno čita, piše, pomaže ljudima kao farmaceutkinja, uživa u svojem cvjetnjaku i živi biblijsku duhovnost.

Svada je lakša od neprestane šutnje.

Virusi ne podnose diskriminaciju; vole svakog čovjeka.

Ljudsko ponašanje prolazi, majmunsko proviruje.

U borbi između dobra i zla – ima slijepih.

Paradiraju različiti, zatim isti, pa pomiješani.

Nekad je stupala vojska, danas parade.

Kad misliš da si dobio šah, udari te mat.

Teže je sresti vatrogasca, nego potpaljivača vatre.

Sve poplave svijeta ne mogu potopiti Istinu.

Električni automobili – naelektrizirani svijet.

Nije zagadenje u okolišu, nego u ljudskom umu.

Kad napojiš želju, žedniš još jače.

Zadrži razmak, virusi su puni ljubavi.

Kako siješ vikend, tako ćeš brati plodove ponedjeljka.

Kuća je mjesto, dom je ljubav.

Globalisti globalno glođu.

Da nema žena, novac bi i ranije bio ukinut.

Svaki prijatelj – jedan ožiljak.

Bog nježno i tiho; davao podmuklo.

Klimatske promjene imaju umjetne zube.

Govor ima svoju težinu, osobito dok šutimo.

Najljepši hram je neokaljana duša.

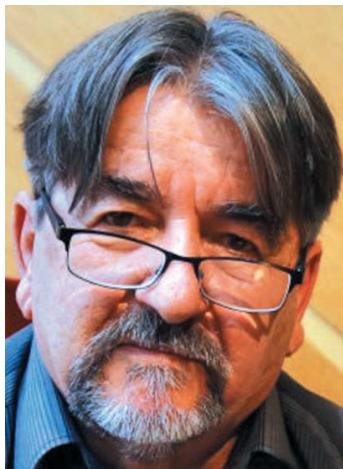
Neki vide skandal kao pelin, a drugi kao zaslađivač.

Ljutnja ima svoju supstancu: otrov.

Laž gradi zidine; istina ih ruši.

Kad izgubiš nadu, gledaš u provaliju.

Perce grižnje savjesti teže je od planine.

Ante Tešija

rođen je 1953. godine u Raduniću, Muć. Ekonomist u mirovini bez mira. Bavi se pisanjem i novinarstvom kao hobijem. Objavio je zbirku poezije *Iz dubine duše*, autobiografske priče iz djetinjstva *Život pod Svilajom*, zbirku priča *Dodi, trišnje su sazrijale* i roman *Dernek*. Umišlja da je škojanin pa piše i na čakavštini. Piše satirično-ozbiljnu kolumnu "S moje strane pogleda" na portalu *Solin live*. Kao fetivi Vlaj ima OPG pod Svilajom, a k'o navrnuti bodul bavi se turizmom na moru. Neke pjesme i priče (humoreske) su mu nagradene i

tiskane u zbornicima. Pred izlaskom su mu zbirka poezije *Usidreno vrime*, autobiografske priče *Jedan običan život* te romani *Od Radunića do Budimpešte* i *U zagraljaju sumnji*. Živi i stvara u Solinu.

Zatvorenići robuju zbog naših grijeha.

Kad te govnar nazove govnom, smatraj se parfemom.

Na Pelješkom mostu se srdačno susreli križ i zvizda petokraka.

Tup, a tako zna iznakazit.

Parada ponosa – šansa za dobit' po nosu.

Mukte se školova. Džaba mu.

Spaladium, bazen vode. Gripe, bazen knjige. Diš zaronit?

Nema krila; laktovima se vinuo u političke visine.

Da san joj priliku, uvela me u nepriliku.

Sanjali smo neovisnost, dobili ovisnost.

Tata, proguca san flomaster. Bojin se.

Radiš na crno, a optužuju te za sivu ekonomiju.

Njemu je crvena zvizda stalno prid očima. Loče *Heineken*.

Severina prošetala s krunom na glavi. Mora ta uvik imat nešto na sebi.

Mostovci nisu došli na sastanak. Psihijatar opravda.

Dok san bija ozbiljan, smijali su mi se. Sad se zaje-bajen, ozbiljni su.

Kad vidin tko mi je na čelu, dođe mi da pucan u čelo.

– Što si naslidija od roditelja? – Ljudskost i poštenje.
– Ma mislin na nešto korisno.

Ode i tvornica Zvečevo. Zveči poznato.

Kažu da san posta nemoguć. Moguće.

U Hrvatskoj možeš potkupit kojeg god oš' čovika.
Kojeg čovika?

– Platite tv-pretplatu. Obavezno je. – Ne gledan. –
Nije obavezno.

Ante Tičić

rođen je 1944. godine u Povljani na Pagu. Završio je Višu poljoprivrednu školu u Križevcima. Član je više kulturnih udruga. Piše pjesme (za djecu, sonete, haiku), prozu, crtice, aforizme i književne osvrte koje objavljuje u časopisima. Uvršten je u više zbornika i antologija. Prevoden je na jezike, nastupio je na književnim susretima u Hrvatskoj i inozemstvu. Objavio je četredesetak knjiga. Aforizmi su mu objavljeni u zbirkama *Sjene i oluja* (1991.), *Tajne darovatelja* (1995.), *Obrisici sna* (2002.) i *Uzlet svjetskih mudrosti Probudene ljudskosti* (2017.). Priredio je izbor misli (2021.). Živi i stvara u Zadru.

Ne proklijе sjeme prije no što biljka ne uvene.

Duh se hrani nebeskim svjetлом, a tijelo zemljinom tamom.

Čar bluda varka je ljepote u istini strasti.

Da bi vidio dalje, zatvori oči.

Kad spavam, u snu sam; kad sam budan, sanjam.

Koga ljubav vodi, na pravom je putu, ne mora brinuti za budućnost.

Prolazeći životnim putovima, većina se izgubi na putu.

Biti stranački opredijeljen, zapravo znači biti ograničen u općem djelovanju.

Život je kratka ovostrana uvertira, što vodi u trajnu onostranu vječnost.

Svako otkriće je u mašti, ne u definiciji.

U snazi bezumla leži ludost nasilja.

Suze su najvjerojatniji odraz čovjekove senzibilne nutrine.

Bio živ ili mrtav, svaki čovjek u vremenu mnoštva ipak je sâm.

Plač je osjećajan odraz nemoći u dobru i zlu.

U dobru se opuštam, u patnji urazumljujem.

Mada živim u mnoštvu svekolikosti, ja bivstvujem sâm.

Budimo kao svitak pergamenta: otkriće zatvorenosti prema spoznajama istine. Jer sve je u znaku promjena, i slijedimo svoj duh.

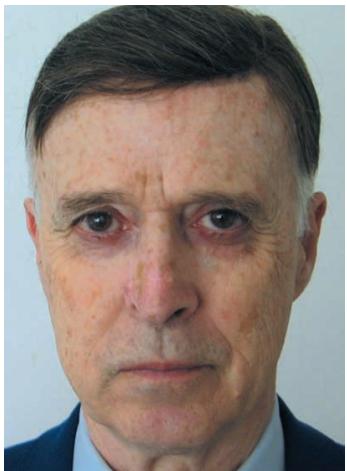
Biti stranački opredijeljen, zapravo znači biti ograničen u općem djelovanju.

U potrazi za boljim životom, nailazim samo goli život.

Neznanje raste sa spoznajama.

Kroz ljubav bivamo blaženi, ali u patnji.

U savršenstvu nitko ne trpi.

Zlatko Tomic

rođen je 1954. godine u Splitu. Objavljuje povijesne, psihološke i animalističke romane za koje je nagradivan. Objavio je i šest zbirki aforizama. Trenutno je tajnik Udruge hrvatskih aforista i humorista. Pripremio je i zajedničku hrvatsko-makedonsku zbirku aforizama *Misaoni slapovi* (2022.). Gostuje na međunarodnim festivalima humora i prisutan je u antologijama. Povremeno objavljuje aforizme u e-magazinu *Uh!Aha*. Živi i stvara u Splitu, mašta o festivalu humora u Hrvatskoj i pristaša je maksime: *Razmišljaj realno, ostvari nemoguće.*

Sreća prati hrabre, kukavice otpraća.

Sisajte kažiprste umjesto palaca – jer moramo pokupiti potpise.

Panici nema mjesta. Nadite joj rezervno sjedalo.

Padobran vam se nije otvorio, no unatoč tomu ste preživjeli! Pa, kakvu vezu ste pronašli?

Pružio sam joj mali prst, a ona mi uzela cijeli kostur.

Prepisat ćete doktorat? Dajte, ne budite dijete, što će reći ostala djeca akademici?

Kakav peh?! Htio sam zinuti na svijet, ali mi se primalja unijela u lice.

Mole se građani da se ne raspituju kakva je to ugodna škripa. Podmazujemo ratni stroj.

Farmaceuti, ne zaključavajte ljekarne. Lopova ni za lijek.

Taj sudac je toliko šeprtljav da se uvijek poreže kada nekom odreže kaznu.

Neće ni ovi dugo. Samo da preuzmu vlast pa odlaze i oni.

Ima deset godina da mu sude po kratkom postupku. Nikako pogoditi kratkoću postupka pa ga stalno ponavljam.

Stići ćemo ih. Nisu puno zaostali.

Nismo istomišljenici, pa nas ništa ne sprečava potući se zbog toga što isto mislimo.

U vinu je istina, u rakiji ostatak laži.

Od rata je prošlo mnogo godina – gotovo nijedna nije mahnula ratnim veteranima na pozdrav.

Zaljubljen sam u sebe. Razlika u godinama mi uopće ne smeta.

Više nikomu ne smetamo. Savladali smo tehniku koja omogućuje da se i samima sebi uklonimo s puta.

Krpanje rupa u proračunu i krpanje čarape u kojoj se drži novac za neke je jedna te ista radnja.

Ako ukop poskupi, valjda ću zaštedjeti; ako radjanje pojeftini, valjda ću se reinkarnirati.

Ivana Turudić

rođena je 1981. godine u Jelsi na Hvaru. Kao djevojčica sanjala je velike uspjehe u fizici, a onda se kao djevojka odlučila na studij filozofije i kroatistike, kasnije i psihologije. Bavila se pravima osoba s invaliditetom i kroničnim poteškoćama te još kojećim. Sada živi na Hvaru, nakon što se u zrelijim godinama oprostila s kopnom. Možda ne dovoljno zrelim da pokuša pisati po uzoru na francuske moraliste koje, recimo, Jaspers u *Općoj psihopatologiji* smatra ranim utemeljiteljima psihologjske karakterologije. Ipak, okušala se pišući maksime. Nova je članica Udruge hrvatskih aforista i humorista.

Ne brinem više toliko o tome što će ljudi misliti o meni, nego što ću ja misliti o njima.

Neki ljudi si olakšavaju život tako da tudi iskonski prijezir tumače zavišću.

Ako o ljudima nismo imali iluzije, nemamo ih snage ni prezirati.

Mnogi misle da su na cilj stigli zahvaljujući svojim manama, a ne unatoč njima.

Svatko sam odaje svoje slabosti, tako da me čudi kako neki misle da je potrebno doći do pikanterija i intime kako bi se otkrilo neku skrivenu bijedu. Da pače, ti isti vide slabost tamo gdje leži pravo blago.

Što malograđanin misli, "primitivac" ili – ako ćete radije – "sirovina", kaže.

Sjećam se otrcanog, prastarog vica u kojem otmjena gospođa pozove prosjaka kući, nahrani ga i okupa te odvede u spavaću sobu. On gol čeka na nju, a ona dovede djecu i kaže im da će tako izgledati ako ne budu jeli špinat. To je sukus moga odnosa sa svim mogućim čarapanima, skorojevićima i malograđanima. Moji su ih roditelji nehotice i neizravno koristili kao krampusa.

Uvijek ima ljudi koji bi do smrti branili floskulu dok ne dođe druga, interesu bliža.

Svaka maksima i mnoga moraliziranja dobrodošla su kao načelo, ali malo tko se slaže u primjeni toga načela. Pogotovo na sebe.

Ponekad mi se čini kako ljudi koji imaju dovoljno moći da nametnu svoje iluzije nisu u umobolnici, upravo iz razloga što su ih uspjeli – nametnuti.

Netko se našalio i rekao kako su drugi uvijek izvor radosti, neki kada ih vidimo, a oni drugi kad ih se otarasimo. Iako vjerujem kako sam upoznala pravo prijateljstvo, ni ta nadasve ljudska radost ne može nadmašiti čisto instinkтивno olakšanje koje osjećam kada se riješim tereta nekih nazočnosti.

Ima ljudi koji nikada ne zastanu sa svojim mislima jer ne mogu podnijeti same sebe.

Staviti sve karte na integritet, najsigurnije je. Nikamo nećete stići, ali možete prekoravati druge.

Denis Vidović

rođen je 1988. godine u Sisku, gdje živi i stvara. Sa sedamnaest godina počinje pisati haiku poeziju. Piše i priče, pjesme, aforizme, recepte, kolumnе, putopise te izrađuje plakate kojima komentira svoju svakodnevnicu. Objavljuje na internetskim portala *Lola*, *Kvaka*, *PS-portal*, *ZG-kult*, te u književnim časopisima *Alternator*, *Riječi*, *Književne vertikale*, magazinu *Uh!Aha*, kao i u zbornicima (*Aforizmi i aforističari 17* i *Dok vlakovi prolaze*). Istaknuti je član sisačke poetske tribine "Zalogaj poezije", kojoj je nadjenuo i ime. Dobitnik je priznanja "Književni pleter Sisačko-moslavačke županije za najbolje prozno ostvarenje" i druge nagrade za kratku priču-satiru "Slavko Kolar" 2022. godine. Objavljene su mu dvije zbirke aforizama *Podilaženje ljenosti* (2018.) i *Aforizmi i ostale nuspojave* (2022.) te roman *Normalni ljudi* (2019.).

Žene kod mene vole smisao za humor. Umiru od smijeha, dok odlaze.

Ja, kad se oženim, bit će kako moja žena kaže, pa makar se zbog toga rastali.

Nisam izlazio s mnogo žena, ali je mnogo žena izlazilo kad bih se ja pojavio.

Moja ljubav prema sebi je obostrana.

Nikad nisam trčao za ženama. Uvijek bih uzeo bicikl.

Zbog poskupljenja goriva u vezi sam samo parnim danima.

Imam dovoljno iskustva da ne znam o čemu pričam.

Ne ubijajte se zbog problema, jer oni to nikad ne bi učinili za vas.

Nikad se ne kupajte kako biste se dopali drugima.

Pri vođenju ljubavi poput pjesnika sam! Haiku pjesnika.

Više nije bahata policija, nego civili.

Živim na rubu. Pijem mineralnu kojoj istekne rok.

Čim produ, sva vremena postaju ona bolja.

Više se ne borim s vjetrenjačama. Prešao sam na hidroelektrane.

Za tebe bih skinuo sve ulje s polica.

Povijest se pokazala lošom učiteljicom života. Vjerojatno je kupila diplomu.

Lijenost mi omogućuje da posao odgodim na neodređeno.

Hrvatsko ratno zrakoplovstvo čvrsto stoji na zemlji.

Bog je prvo stvorio muškarca, a onda se zaželio pametnog društva.

Depresija je poput najboljeg prijatelja. Uvijek je tu kad je najteže.

U slučaju nuklearnog rata, preživjeli bi samo teoretičari zavjere.

Veseljko Vidović

rođen je 1941. godine u Vrgorcu. Piše poeziju, prozu, aforizme i epigrame. Objavio je sedamnaest knjiga poezije i proze, među kojima i zbirku aforizama *Život je smisao* (Split, 2020.). Pjesme su mu prevedene na više jezika. Član je Društva hrvatskih književnika i više drugih kulturnih i cehovskih udruga. Zastupljen je u zbornicima poezije i humora. Živi i stvara u Splitu.

Ipak pomak: više se tvornice neće prodavati za jednu kune nego za euro.

Hrvatska postaje manekenka Europske unije.

Bolje je imati masku na glavi negoli u duši.

Ne ljubi bližnjega svoga – ako radi za tajnu službu.

Svaka je država bogatija ako ima više umjetnika nego policajaca.

Ubojica kune je nepoznat, kažu suci istražitelji.

U našem je društvu sve bolje biti dementan, ništa ne shvaćati oko sebe.

Muž mi je uvijek za dom spreman, a u krevetu ponekad.

Hrvati su naivci, svi misle da su genijalci.

Dolaze vremena da se u Europskoj uniji sve više govori engleski, i bez Engleza.

Krao je lijevom rukom, iako je bio desničar.

Guski je bolje biti i u magli, negoli u loncu.

Politika osluškuje narod podijeljen na poslušne i neposlušne.

Lako je lijećnicima biti zastupnik kad unaprijed znaju dijagnozu glasača.

Bolje biti pijun u šahu, nego špijun u selu.

Cinizam je duhovna prostitucija.

Kad razgovaram sâm sa sobom, ne vrijedam nikoga.

Vukovi oduvijek žive u čoporima; političari u strankama.

Ukrali su mi identitet na bankomatu, ali mi banka zbraja minuse na računu.

Što teže zaradi plaću, lakše mu je skromnije trošiti.

Ni aforisti nisu jednaki: jedni gladni, drugi siti.

Đurđa Vukelić Rožić

rođena je 1956. godine u Vidrenjaku u Mo-slavini. Diplomirala je na Ekonomskom fakultetu u Zagrebu. Humoreske i kratke priče objavljuje u *Vecernjem listu* i *Kvizorami*, otisnute u mnogim zbornicima na hrvatskom i engleskom jeziku te čitane na radiju. Aforizmi i satira objavljeni su joj u *Potepuhu* i *Uh!Aha* te u nekoliko antologija u regiji i na internetu. Glavna je i odgovorna urednica te prevoditeljica časopi-

sa *IRIS* i *IRIS International*, web časopisa za kratke japanske forme. Slika, piše pjesme i objedinjuje ih u foto-hajgama. Organizirala je tridesetak međunarodnih natječaja za haiku i tanku te osvojila mnogo nagrada za književni rad. Osnovala je Udrugu Tri rijeke u Ivaniću, gdje živi i stvara. Piše na kajkavštini i standardu. Članica je DHK-a i Udruge hrvatskih aforista i humorista.

Zakaj stari Grki nisu bili mladi? Nisu znali za *hijaluronsku kiselinu*.

Kak je Pitagora došel do svega poučka? Negva ljubavnica je imela ljubavnika, a on ženu i decu.

Zakaj bi vsi šteli pisci biti? Misle da je tinta plava krv.

Zakaj ljudski ze sela delaju v Zagrebu? Voliju fontane.

Zakaj svet trpi Amerikance? I oni su ljudi.

Zakaj babice nesmeju jokati? Selo se boji poplave.

Zakaj se bogec ne boji recesije? Ima dobri imunitet!

Zakaj jezikoslovec dela novi pravopis? Da si zaradi penziju.

Zakaj dirigenta bole pleča? Od zevanja publike.

Zakaj maček ostavi krta pred vрати hiže? Trampi ga za piletinu.

Zakaj dedek nosi lajbek? Lajbek na lajbeku.

Zakaj je svekrva zločesta svoje snehe? Zaradi održavanja tradicije.

Kak babica zna da je deda bil v kvaru? On tri dana za redom pere posude.

Zakaj cuger ima mustače? Da potrefi srednju cestu.

Zakaj cuger hodi bos? Prstima se drži za put.

Zakaj je babica žilavi babac? Ded nema zube.

Zakaj babica nejde k zubaru? Nema zube.

Zakaj je stari dedek zločest svoje babice? Zato kaj ni mlad.

Zakaj se jopci igraju cuga? Zaradi buh.

Kam beži zalublena krava? K veterinaru.

Mesec ne sija, a zakaj svetli? Krade struju.

Zakaj dedi mlade žene zovu babe? Veseli se budučnosti!

Miroslav Vukmanić

rođen je 1954. godine u Zagrebu. Uradio je velik broj knjiga, posebice zbirki aforizama hrvatskih autora. Priredio je nekoliko tematskih zbirki misli svjetskih i domaćih velikana pisane riječi te nekoliko zbirki poslovica različitih naroda. Piše pjesme, priče i aforizme, slika, fotografira, sviра i pomalo sklada. Objavio je zbirke aforizama *Potezi* (2018.) i *Iskrenje* (2020.), a priprema ih još nekoliko. Suosnivač je i prvi tajnik Udruge hrvatskih aforista i humorista te grafički urednik Zbornika. Vo-

lontira i uživa u druženju s ljudima, šireći pozitivu na sve oko sebe. Najviše je svoj kad nekome pomaže. Živi i stvara u Donjem Stupniku pored Zagreba.

Sreća je što alkohol brzo ishlapi.

Ubijati vrijeme isto je što i ubijati sebe.

Čitatelji su rijedi od knjiga.

Božje postojanje ne ovisi o vjernicima.

Stvoreni smo da stvaramo ljepotu.

Svaka je majka junakinja!

Neki ulaze u klijet na molitvu, neki na piće.

Prošlo savršeno vrijeme.

Kod nas tonu i brodogradilišta.

Diplomatsko rješenje: odugovlačenje.

Tragedija je ostaviti ovakav svijet, pa makar i robotima.

Ljudi više umiru od sitosti, nego od gladi.

Starost je bogata jedino sjećanjima.

Tko ima nos za novac, nije gadljiv.

Izborni rezultati su takvi da ih ne bi trebalo objaviti.

Bolest treba liječiti unaprijed.

Ako hoćeš da te netko zaboravi, učini mu dobro.

Neradnici su najviše predani svojem poslu.

Aforisti rade u sve tri smjene.

Što ti vrijedi sanjati, ako nemaš s kim podijeliti?

Najdalje dospiju oni koji bježe iz škole.

Odljev mozgova ide preko ruba pameti.

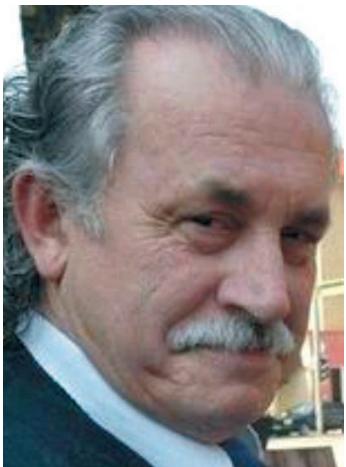
Maloseljaci su gori od malograđana.

Mrtva priroda ne resi samo zidove.

Ne bih se čudio da i na Marsu ima plastike.

Ako te ima previše – bolje da te nema!

Demografska slika nije za izložbu.

Frano Vukoja

rođen je 1949. godine u Ljubotićima, Široki Brijeg, Bosna i Hercegovina. Hrvatski je književnik i novinar. Gimnaziju je završio u Širokom Brijegu, a studirao je na Ekonomskom fakultetu u Zagrebu. Uredio je lokalne mjesecačnike *Zapad* i *Vicko*, a već godinama piše kolumnе za bosanskohercegovačko izdanje *Večernjeg lista*, u kojem je zamjenik glavnog urednika. Piše kronike i humorističnu prozu. Objavio je roman *Jesenje lišće* (2012.), kroniku rodnog grada *Široki osmijeh* (1996.) te dvi-

je zbirke aforizama: *Izmedu redova* (1987.) i *Foraizmi* (1988). Vrstan je kazivač i tumač viceva te skupljač šaljivih etno-zgoda. Član je Udruge hrvatskih aforista i humorista.

Koji će vam političari piti krv, zavisi od toga kojoj (političkoj) grupi pripadate.

Konac sastavi kraj s krajem tek kad prođe kroz iglene uši.

Ako smo na krivom putu, dobro je što zaostajemo.

Gdje nisu čisti računi, iznosi se – prljavo rublje.

Mnogi su dospjeli na zelenu granu zahvaljujući obiteljskom stablu.

Umiru stari zanati, a najstariji se – povampirio!

Tko je bliže plinu, bolje će se grijati.

Svima mogu pogledati u oči, a nekoj i – namignuti.

Dokle će se više taj povijesni otpad reciklirati?!

Darovanom Trojanskom konju ne treba gledati u zube, već u – utrobu.

Ako ovakvim tempom nastavimo s uvozom hrane, moći ćemo hraniti pola Europe.

Nismo Europi ni do koljena. Još držimo novac u – čarapama.

Svi su obećavali med i mlijeko, a plin, gorivo i ulje nitko nije ni spominjao.

Lijepa naša bogata je pitkom vodom. Zato se mora voditi politika koja – drži vodu.

Šutnja jednih drugima može značiti puno više od – zlata.

Poskupljenje ulja mnogim građanima vadi mast.

Radnici najslađe zaspu onda kad legnu – plaće.

Ako pametniji i dalje nastave popuštati, bit će: povuci-potegni!

Dok jednima kapa sa svih strana, drugima curi na sve strane.

Netko je pokupio vrhnje. Sve je to nečije maslo.

Mladen Vuković

rođen je 1958. godine u Splitu, gdje živi i stvara. Diplomirani ekonomist, suradnik više listova i časopisa. Urednik je mnoštva knjiga i dugovječne emisije "Kad se smijah, tad i bijah" HRT Radio Splita. Piše poeziju, satiričnu prozu, aforizme i epigrame. Objavio je dvadesetak knjiga poezije, proze i humora, priredio više antologija i zbornika, među kojima i *Antologiju hrvatskog aforizma* (1993.). Nagradivan je za novinarsko, aforističko i književno stvaralaštvo. Član je Društva hrvatskih književnika, DHK

HB te Udruge hrvatskih aforista i humorista, čiji je trenutačni predsjednik. Organizator je brojnih kulturnih dogadanja u Splitu, Imotskom i šire. Dobitnik je prestižne nagrade BAK-a "Zlatni krug" za afirmaciju satire u svijetu.

Učiteljica pita što je pisac htio reći, censor što je satiričar htio prešutjeti.

Od svih predsjednika samo me je jedan gledao ispod obrva.

Prije spavanja brojio je ovce i utvrdio da mu nisu sve koze na broju.

Iz partije su prešli u stranku i postali "partijaneri".

Slabi smo u računu. Euro će nas doći okruglo 8 kuna.

Crvi sumnje nikada se ne preobraže u leptiriće u trbuhu.

Obogatili smo se od kostura u ormaru. Svaki je imao zlatno zubalo.

Trodioba vlasti: gluhi, slijepi, nijem.

Katica za sve. Biseksualka?

Zna se odakle riba smrdi – od kanalizacije koju puštamo u more.

Dijalog gluhih i namigivanje čoravom pridonosi festivalu demokracije.

Tko iskopa ratnu sjekiru, nikada mu neće upasti u med.

Ni čelična disciplina nije ga spriječila da ode u staro željezo.

Neka cvjeta tisuću cvjetova, makar 51 posto od njih bio korov.

Najlakše je žeti političkim žetonima.

Lako je bilo Hipokratu, tada nije bilo farmaceutskih tvrtki.

I umišljeni bolesnik traži drugo nepovoljnije mišljenje.

Slabovidni lakše hodaju pod uštapom.

Uskoro ćemo jesti GMO korijenje.

Toliko smo lutali kroz povijest da nas boli i don.

Vodeći ljubav najslade mu je biti u tidoj koži.

Nedo Zuban

rođen je 1958. godine u Splitu. Tekstopisac je velikog broja uglazbljenih pjesama i dobitnik nagrada na hrvatskim glazbenim festivalima. Najpopularnije pjesme su mu sabrane na dvostrukom CD-u Gold Collection (2021.). Piše poeziju, prozu i aforizme. Objavio je zbirku aforizama *Kamen mudrosti* (2003.). Pred izlaskom mu je druga zbirka aforizama. Član je Udruge hrvatskih aforista i humorista. Živi i stvara u Zagrebu.

Konačno imamo *slobodu*. Sada nam, međutim, nedostaje *zatvora*.

Lopov samo u stvaralačkoj krizi krade Bogu dane.

Ljubav nekih prema majci domovini odavna je pre rasla u incest.

Kad lovci utabaju stope, zvijeri ne izlaze dok ne okopni.

Političko samoubojstvo može se izvršiti i vješanjem – ordenja o tuđem vratu.

Nisu svi spomenici za klanjanje, neki su i za opomenu!

Da nije zaštićen zakonom, ni medvjed ne bi spavao zimski san.

Tko puže, ne steže remen.

Kad se sazna tko je vukao konce, vuna je i onima što su preli vunu.

Da bi im porasla kupovna moć, najprije su morali kupiti diplome.

Tri kralja slavimo jednom na godinu, a dvorske lude imamo svaki dan.

Istina je kao lijek. Dobivamo je na kapaljku.

Da bi državni aparat radio kao podmazan, normalno je da narodu vadi mast.

Dirigenti ne propjevaju sve dok im ne oduzmeš palicu.

Kad bi svatko ljubio bližnjega svoga, tad nam nitko ni ne bi bio dalji.

Vijesti iz zemlje sve više sliče vijestima iz podzemlja.

Narodu nije važan oblik stola, već veličina mrvica pod njim.

Da su izbori ljeti, političari bi, umjesto prodaje magle – solili more!

Kad male gladuju, i velikim ribama pada cijena.

Neki političari su kao loši aforizmi: tu su samo da popune mjesto.

Ako kotao ne kuha, narod prekipi.

Zdravko Žarković

rođen je 1945. godine u Palešniku kod Gačešnice. Podrijetlom je Imočanin iz Poljica. Profesor je francuskog jezika i filozofije, radio je kao diplomat u Francuskoj i Švicarskoj, a danas animira vedrim duhom radeći kao sezonski turistički vodič u Zadru, gdje živi i stvara. Istaknuti je hrvatski zagonetač s objavljenih više od pet tisuća zagonetaka. Objavio je knjigu stihova, anagrama, križaljki i aforizama *Imotska razglednica* (2017.). Sudionik je mnogih književnih dogadanja u Dalmaciji.

Nije lako biti loš čovjek. Konkurenca je ogromna!

Nikako na zelenu granu. Sve nam izgorješe u požarima.

“Hajduk” ima odličnu desetku, a deset drugih igrača su prosječni.

U Hrvatskoj su svi građani nepodobni. Protiv vas su ili crveni ili crkveni.

Umjesto da ljude čine bogatijima, obogaćuju uranij.

Uhljebima valja ukinuti pravo na godišnji odmor. Koriste ga cijele godine.

Mali se čovjek ne čuje sve dok ne zakašlje.

Što će vam roba široke potrošnje, ako je nema tko kupovati?

Djeca trebaju slušati majku, ali i oca – ako ih ne šalje po pivo.

Kada je Sabor donio odluku da je “žuja” zakon?

Ako ste svoje nedjelo priznali svome isповједнику, onda ga otkrijte i – istražnom sucu.

Influencerica je žena koja boluje od gripe.

Hrvatsko pravosuđe pridonosi uspjehu svjetske arheologije. Nigdje nema toliko starih predmeta kao kod nas.

Ljudi sve manje drže do Nove godine. I kada ona dođe, to što su držali – potroše.

Ovaj je virus nezgodan protivnik. Ili mutira, ili vas matira.

Odrastao čovjek ima mnogo rodbine i – ženu.

Zbog oštih riječi ostao je bez dlake na jeziku.

Svi fakulteti u Hrvatskoj, navodno, uvode geologiju kao predmet. Proučavat će eroziju društva.

Gledanost HRT-a navodno je vidno porasla otkad na programu imaju domaće – Mućke.

Prva nogometna liga pod velikim je pritiskom: na svakoj utakmici ima barem jedan zviždač.

Što je čovjek na višem položaju, lakše se ljudi.

Darko Žigrović

rođen je 1976. godine u Svetom Ivanu Želini, gdje živi i radi kao komercijalni referent. Piše još od osnovne škole. Posebno voli aforizme, koje je objavljivao u *Večernjem listu* te regionalnim časopisima. Objavio je zbirku aforizama *Prigodni propust* (2022.), a ima pripremljene još četiri. U slobodno vrijeme voli boraviti i raditi u prirodi. Opušta se uzgojem ukrasnog bilja i grmlja. Skuplja stare vrijedne knjige, časopise i antikvitete.

Imali bismo bolju budućnost da su nam povijest pisali bajkopisci, a ne političari.

Svaki se rat vodi oko granica zdravog razuma.

Bogohuljenje je grijeh. Biti hulja još je veći.

Vojni šatori podižu se radi cirkusa u kojem nikome nije do smijeha.

Postoje li sudski tumači za jezik mržnje?!

Kao topovsko meso mogu dobro poslužiti i vegetarijanci.

Beskičmenjaci lako drugima pucaju u leđa.

Neke revolucije jedu i svoju nedonoščad.

Kad čovjek postane šaka jada – udara ispod pojasa.

Fanatici bi ratovali i zubima, pa makar ih nagrizao karijes.

Nosio je cipele s potpisom, a bio je papučar.

Izorao bih ja njivu, ali se bojim da netko ne posije sjeme razdora.

Trenutak za pamćenje ukrao mu je *Alzheimer*.

Spojio je ugodno s korisnim, ali su poslije nastale pukotine.

Gemišt je za sirotinju isto što i koktel za gospodu. Ali s manje mučkanja.

Društvo za posmrtnu pripomoć je proširilo djelatnost. Sada obavljaju i eutanazije.

Bolje se pijan držati plota, nego trijezan električne ograde.

Prije središnjeg dnevnika prikazuju reklame za lijek protiv proljeva.

Dubok dekolte tjera na plitko razmišljanje.

Ogolio sam istinu. Da joj ne gledaju samo u oči.

Uvijek će se naći konj da obavi lavovski dio posla.

Antivakserski pokret je i protiv igle u kompasu.

Kada ste u urni, posipanje pepelom vam više ništa ne znači.

Kazalo

<i>Ocjena: Sjedi, pet! (Frano Vukoja)</i>	5
Ivo Mijo Andrić	8
Željko Bajza	10
Slavica Bakšaj	12
Josip Balaško	14
Ivan Bašić	16
Zoran Bašić	18
Đuro Bel	20
Željko Bilankov	22
Svetislav Biljanović	24
Marko Ivica Blažević	26
Davor Bobanac	28
Drago Bosnić	30
Ivan Bradvica	32
Darija Bujas	34
Alojz Buljan	36
Darko Ciglenečki	38
Jozo Čizmić	40
Ivana Ćurić	42
Ivan Dermiček	44
Jandre Drmić	46

Dragutin Dubravčić	48
Ivan Dujmović	50
Nadan Dumanić	52
Zlatko Erjavec	54
Željko Funda	56
Zlatko Garvanović	58
Jadranka Göttlicher	60
Ivan Grahovec	62
Josip Grgić	64
Abdurahman Halilović – Ahil	66
Sakiba Harčević	68
Mate Ivandić	70
Danko Ivšinović	72
Martin Jakšić	74
Tatjana Jedriško Pančelat	76
Dražen Jergović	78
Ante Juretić	80
Velimir Karabuva	82
Vlado Karakaš	84
Ivan Katić	86
Slavko Kendelić	88
Ivica Kesić	90
Zvonimir Končevski	92
Miljenka Koštiro	94
Zorica Krznar Blagec	96
Dragutin Lončar	98

Tonka Lovrić	100
Danica Majnarić	102
Damir Markulj	104
Stanislav Maroja	105
Drago Maršić	108
Aldo Matelić	110
Tomislav Mihanović	112
Marinko Mijović	114
Grgo Mikulić	116
Darko Mrkonjić	118
Boris Nazansky	120
Franjo Ordanić	122
Mara Ožić-Bebek Imotica	124
Milan Perin	126
Hrvoje Marko Peruzović	128
Ivan Picer	130
Petar Pilipović	132
Ljerka Poštek Jelača	134
Živko Prodanović	136
Ladislav Radek	138
Daniel Radočaj	140
Marinko Radovčić	142
Đurđica Ramqaj	144
Milan Rupčić	146
Josip Salajster	148
Zoran Salamunović	150

Mirjana Smažil Kočan	152
Ante Spajić	154
Emil Strniša	156
Tomislav Supek	158
Alojz Šekrst	160
Nikola Šimić Tonin	162
Jelena Šipec	164
Ante Tešija	166
Ante Tičić	168
Zlatko Tomic	170
Ivana Turudić	172
Denis Vidović	174
Veseljko Vidović	176
Đurđa Vukelić Rožić	178
Miroslav Vukmanić	180
Frano Vukoja	182
Mladen Vuković	184
Nedo Zuban	186
Zdravko Žarković	188
Darko Žigrović	190

Udruga hrvatskih aforista i humorista
<https://uhah.hr>